

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

பராசரஸ்ம்ருதி

பிராமணக் கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்

முதலானவர்களுக்குக் கலியுகதர்மத்தைப்பற்றி

ஜனனமுதல் இறுதிவரைக்கும்

ஆசாரங்கித்தியகர்மம், ப்ராயச்சித்தம்,

சூதகம், முதலியவற்றை

விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட

பராசர மாதவீய முதலான அநேக வ்யாக்யானங்களை யனுஸரித்து

உ. வே. வித்வான், ஆதிர்-சச்சம்பாடி,

தேசிகாசாரியரால்,

ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

கெ. அனந்தாசாரியரால்,

சென்னை :

பரீகிருதன அச்சுக்கூடத்தில்,

உதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

Registered Copy-Right.

விலை ரூ. 1-4-0. தபால்சாரி 0-3-0.

விளம்பரம்.

புஸ்தகம் வேண்டினார்கள் சென்னப்பட்டணம் பைராகிமடம் பின்பக்கம் போலீசு ராகவாசாரியர்தெருவு நெ-8, கெ. அந்தாசாரியரிடத்தில் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

தசோபநிஷத், சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யங்களைப் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 5-0-0. தபால்கூலி 0-8-0. 50-பவுன் காகிதம் ரூ. 0-0-0. கிஸ்புஸ்தகம் ஆய்விட்டது.

சந்தியாவந்தநபாஷ்யம் புருஷஸூக்தம் ஸ்ரீஸூக்தம் பூஸூக்தம் நீளாஸூக்தம் நாராயணஸூக்தம், சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யங்களைப் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-0-0. தபால்கூலி 0-3-0.

பகவத்கீதை கிரந்தசுலோகம் தமிழ்சுலோகம் சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யம் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-0-0. தபால்கூலி 0-3-0. ஷை ஷை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 0-12-0. 0-2-0.

கல்கிபுராணம், (தசாவதாரத்தில் கடைசி அவதாரம்) ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு கலியுக விசித்திரத்தையும் அக்ரமத்தையும் சொல்லப்பட்டு யிருக்கிறது. படத்துடன் ரூ. 0-12-0. தபால்கூலி 0-2-0.

சந்தரகாண்டம் ப்ரதி சுலோகத்துக்கு தமிழ் அர்த்தமும் ரூ. 1-8-0. தபால்கூலி 0-4-0.

தைத்திரிய. உபநிஷத் ப்ரதிபதம் சங்கர, ராமாநுஜ பாஷ்யம் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-4-0, 0-4-0.

ஸஹஸ்ரராமபாஷ்யம் ப்ரதிபதத்துடன் } ரூ. 1-8-0. தபால்கூலி 0-4-0.
தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு நல்லகாகிதம் }

ஷை மட்டகாகிதம்	1 - 4-0.	„	0-4-0.
தேசிகப்ரபந்தவ்யாக்கியானம்	3 - 0-0.	„	0-5-0.
தெங்கலை குருபரம்பராப்ரபாவம்	0-12-0.	„	0-3-0.
பாஞ்சராத்நிரம் பராசரஸம்ஹிதை	1 - 4-0.	„	0-4-0.
108 உபநிஷத் கிரந்தலிபி மூலம்	4 - 0-0.	„	0-5-0.
நாலாயிரப்ரபந்தம்	2 - 0-0.	„	0-5-0.
திருமலைப்ரதிபத வ்யாக்கியானத்துடன்	0-12-0.	„	0-2-0.
பெரியதிருமொழி வ்யாக்யானம்	4 - 0-0.	„	0-14-0.

இந்த புஸ்தகம்தவிர இதரபுஸ்தகம் வேண்டுமானால் வாங்கி அனுப்பப்படும். ப்ரஹ்மஸூத்ரம், அதாவது வேதாந்தசூத்ரம் சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, நீலகண்டர் முதலான ஸம்ஸ்கிருத பாஷ்யங்களை மதத்ரய வித்வான்களைக் கொண்டு ப்ரதிபதத்துடன், தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நல்ல காகிதத்தில் ராயல் ஸைஜில் அச்சிட்டுவருகிறது. சந்தாவாய் சேர்ந்தவர்களுக்கு பாரம் 1 க்கு 1 அணா வீதம் மொத்ததகரயும் ரூ. 3-0-0. தபால்கூலி 0-6-0. அட்வான்சு அனுப்பவேண்டும்.

அக்டோபர்மீ'க்குப் பிறகு வான்குவோர்களுக்கு ரூ. 4-8-0. தபால்கூலி 0-6-0.

4-மாசத்துக்குள் பூர்தியாய்விடும் ப்ரதிமாசம் அச்சுபோட்டவரைக்கும் அனுப்பப்படும்.

கெ. அனந்தாசாரியர்.

தனிப்பு வனங்கள் தாளினை குட்டிய தந்தையுந்திப்பூவிற்பிறந்த
சதுமுகனுக்கு ஐயேஷ்டபுத்திரான வஸிஷ்டமகாரிஷிக்குப் புத்திர
ரானசக்தியென்பவரிடத்திலுதித்ததவோநிதியான பராசரபகவான்
தன்னுடைய பிதாவை யோரரக்கன் கொன்றநிமித்தியமாகக்கோபங்
கொண்டு ராக்ஷஸரை யெல்லா மொழிக்கும் யாகம்செய்கிறவரையில்
புலஸ்தியரோம்கூட வஸிஷ்டர் அவ்விடம்வந்து தத்வங்களைச்சொல்
லியவர் கோபத்தை சமப்பித்து அவ்விருவரும் இவருக்கு ஸ்ருதிபு
ராணங்களைச் செய்யும் திறமையையும் வராக்ஷநிர்த்தாரணம் பண்ணும்
திறமையும்வரமளித்தவுடனிர்த்தஸ்தூதியையும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுரா

ணம் முதலிய மற்ற அனேககார்த்தங்களையும் செய்து தமது புத்திராரையும் பரமபுருஷ வைதாரோபமாயுமிருக்கிற வுராலுமூன்னிலையாகக்கொண்டு பூவதிட்டித்தார். இன்ன மிவருடைய பெருமைகளை விஷ்ணுபுராணம் முதலிய விடங்களில் பரக்கக்காணலாம்.

அவதாரிகை.

வேதங்கள் ஒருபுருஷனுல் செய்யப்பட்டாததாயினும், சப்தங்களுக்கு ஸ்வபாவத்தில் தோஷங்களிலையே யாகிலும் புருஷ ஸ்வரூபபூதமாக டோஷஸ்வரூபவாயுண்டாகையா விவைதவாக்கு துஷஸ்வரூபமாகான டோஷங்களில்லையாகையாலும், அவைகள் கையிராநங்களேயன்றி சுநயிராநவாமங்களிகமாயிருப்பதாலும் அவ்விருபாகங்களையும் ஸாக்ஷாத்தரித்து எளிதில் முடியமாகச் செய்த சூகாவாகுங்களை பூரணமாகக் கொள்ளவேண்டுகையாலும், சாக்ஷாதிமுடியங்களுக்கு “யவெகிஷ்டே நாரவடிசுதகிஷேஷண” என்றும் “ஸதேறாவாவயூராவைவாராஸாரா” என்றும் வெவ்வேறுபாட்டில்லாமையாலும் இவைகளே பூரணகர்த்தவென்பது ஸ்வாஸாரிபுருஷத்தவஸூதிரில் சூவாரகாணமென்றும் பூராயஸூதிகாணமென்றும் இரண்டுகாண்டங்களும் பன்னிரண்டு சுயூயங்களும ஐந்தாம் மெழுபத்துமூன்று ஸ்லோகங்களு மடங்கிரிநுக்கின்றன. இவற்றில் முற்பட சூவாரங்களைச் செய்யவேண்டியபடியால் கூறுபட்டத்தில் அவைகள் மூன்று அத்தியாயங்களால் முற்படக்கூறப்பட்டு அவ்வாசாரத்தவறுதலால் பூராயஸூதிகாவஸூகமாயகையா வது பிற்பட லுன்பது அத்தியாயத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ ர ஸ் து.

ப ரா ச் ரா ஸ் ம் ரு தி யி ன்

அ ட் ட வ ணை.

ப ங் கம்.

விஷயம்.

சுலே.

- க 'ருஷிகன் வ்யாஸரிடம்சென்று கலியுகதர்மத்தைக்கேட்
டது க
- க ருஷிகனாககுறித்து எனக்கு ஸம்பூர்ணமாகத்தெரியா
து: என் தகப்பனாரைக்கேட்கவேணுமென்று வ்யா
ஸர் சொன்னது க
- உ ருஷிகனும் வ்யாஸரும்சேர்ந்து போய்பதரிகாஸ்ரமத்
தில் பராசரார்ப்பார்த்து வணங்கிஸ்துதித்தது ரு
- க ருசலப்ரஸநயசெய்து கௌண்டக
வ்யாஸர், எனக்குதர்மோபதேசமசெய்யுமென்று பரா
சராக் கேட்டது கக
- ச இதுவரையில்தான்கேட்ட தர்மசாஸ்த்ரத்தை யதுவதித்
தது கஉ
- இதுவரையில்கேட்ட தர்மங்கள் யுகாந்தரவிஷயமென்
லுதல் கரு
- அந்த தர்மங்கள் கலியுகத்தில் அழிந்துபோனபடியால்
இப்போததுஷ்டிக்க யோக்யமானதர்மங்களைச் சொல்
லுமென்று கேட்டது. கக
- ரு நீர்கேட்ட தர்மத்தைச் சொல்லுகிறேனென்று பராசரர்
ப்ரதிறுளைசெய்தது கஅ
- தர்மநிர்ணயம்செய்கிற ஸ்ம்ருதி கர்த்தாக்கள் யுகங்கள்
தோறும் அவதரிக்கிறார்களென்பது ௨௦
- க வேதம்நித்யமென்றும், அதிற்சொல்லிய தர்மங்களை கல்
பங்கள்தோறும் மறுஉபதேசிக்கிறாரென்னுதல் ௨௧
- யுகங்கள்தோறும் அவ்வவ யுகங்களுக்குத்தக்கபடி தர்ம
ங்கள் வெவ்வேறென்னுதல் ௨௨
- யுகாதுஸாரியான தர்மங்களின்னதென்னுதல் ௨௩
- அந்தந்த யுகங்களிலதுஷ்டிக்கத்தக்க தர்மசாஸ்திரங்க
ளின் விவரம் ௨௪
- எ யுகபேதத்தினால் தோஷியுடன் ஸம்பந்தித்தவைகளை
விடும் விவரம் ௨௫
- யுகபேதத்தினால் தோஷஸம்பார்கத்தின் விவரம் ௨௬
- யுகபேதத்தினால் சாபங்கள் பலிக்கும்காலம். ௨௭
- அவ்வவயுகங்களிலுள்ளவர் தாாம் செய்துகொண்டிருக்
கிற பிரகாரம் ௨௮

அட்டவணை.

விஷயம்.

சுலோகம்.

	த தானங்களுக்கு உத்தமமத்யமாதமல் பவத்ஸதை	உக
	ல் தர்மம் முதலியவை நஷ்டமாய்ப்போவ விதம்	௩௦
	சன்தோறும் சரீரவலிவினவிதம்	௩௨
	யுகத்தில் தர்மங்கள் அற்பமாயினும் பிராமணர்கள்	
	ஆசாரஹீனர்களாயினும் அவர்களை நீந்திக் கருகடாத்தெ	
	ன்பது	௩௩
	யுகாதுஸாரமாகப் பூர்விகர்கள் சொன்ன தர்மங்களை யா	
	லோசித்து இந்த யுகத்திற்குப் பயனாகியாவ்ருத்தபரா	
	சரர்மொழிந்த தாமங்களைச் சொல்லுகிறோமெனவறு	
	ப்ரதிஞ்ஞை செய்தல்	௩௪
௧௦	எல்லோருக்கும் ஆசாரம் முக்கியமென்பது	௩௫
	ஆசாரமுள்ளவன் துன்பமுருமென்பது	௩௬
	ஷட்கர்மங்களின் ஸ்வரூபம்	௩௭
	அதிதிஸ்வரூபந்ரூபணம்	௪௦
௧௧	அதிதிபூஜாவிதி	௪௧
	அதிதியைப் பூஜியாவிடில் தோஷமென்பது	௪௩
௧௨	ஸத்பாதரத்தில்தானமசெய்யவே ஹோமென்பது	௪௪
	அதிதியைப்பரிசுஷயெய்யக்கூடாதுசெய்யது.	௪௫
	ஸதாசாரமுள்ளவன் அநி ஸிவதாதயயனம் செய்யுகிறவன்	
	இம்மூவரும் நீத்யமபூஜிக்கத்தக்கவாகமென்பது.	௪௬
௧௩	வைஸ்வதேவத்திற்கு முன் ஸந்தர்யா. ய பிசுக்ரு வந்	
	தால் அவனுக்கு பிசுஷ்யமும் விதம்	௫௦
	பிசுஷ்யின் பரிமாணம்.	௫௧
	பிசுஷ்யமும் விதம்.	௫௨
	ஸம்பத்துள்ளவனு மதினியாவாமென்பது.	௫௩
௧௪	வைஸ்வதேவத்திற்குமுன் வந்த ஸந்தர்யா. ய பிசுக்ரு	
	யிடாமை தோஷமென்பது.	௫௪
	வைஸ்வதேவமசெய்யாவிடில் தோஷமென்பது.	௫௫
௧௫	அதிதி பூஜையின் பலம்.	௫௬
	போஜனகாலத்திலுள்ள சில நியமங்கள்.	௫௭
	எல்லோரும் பிசுஷ்யெடுக்கக்கூடாதென்பது.	௬௦
	கூத்திரியன் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும் விதம்.	௬௧
௧௬	கப்பல்வாக்குகிற விதம்.	௬௨
	வைஸ்யவ்ருத்தி.	௬௩
	குத்தவ்ருத்தி.	௬௪
	குத்திரன்விந் கவேண்டியவஸ்துக்கள்.	௬௫
௧௭	குத்தரன் செய்யத்தகாத கார்யங்கள்.	௬௬

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

௧௭	இந்த அந்யாயத்தில் சொல்லப்போகிற தர்மங்களின்ன	
	தென்பது.	
	இந்தயுகத்திலுப்பராஹ்மணன் தன் கர்மங்களை முடித்துக்	

அட்டவணை.

பக்கம்.

விஷயம்.

௧௮	வ்யவஸாயம் செய்யும் ப்ராமணன் க்ருஷபங்கலை த்துக்கொண்டிருக்கும் விதம். பின்பவன் செய்யவேண்டிய க்ருத்யம். பயிர்சிம்பிராமணன் களத்தில் வந்தவர்களுக்குப் பிச்சை யிடவேண்டுமென்பது.	
௧௯	பிராமணன் விற்பனை செய்யத்தக்கவஸ்துக்கள். முவினாவுல் கேரிமபாபம்.	
௨௦	அநாககாதத்தினால் போக்குக்கொள்ள வேணுமென்பது. தனக்கு வந்த தானியத்தை விபாகம் செய்யவேண்டிய முறை.	௧௨
•	கூத்தாரியன் பட்டிலாமென்பது வைசியனும் சூத்திரனும் பயிரிடுதல் வியாபாரம் செய் தல் முநவியனாகக் கார் செய்யலாமென்பது சூத்திரனுக்குத் தவினாசி ஸ்ரூதவைமுகியமென்பது.	௧௯ ௧௪

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

௨௧	நான்றாவண்ணஸ்தர்களுக்கும் ஆசனாசக்ரமம்	௧
௨௨	பூர்வரணதேசாந்தரமணங்களில்	௧௦
௨௩	பலமுளை பபதற்கு முன்னமயிரித்தால் ஸ்ராவபாதங்களில்	௧௨ ௧௯
	ஸ்ராவபாதப் ப்ரஸவங்களின் விவரம்	௧௪
	ஸம்ஸ்காரபேதத்தினால் செய்நபேதம்	௧௫
௨௪	வயதைப்பற்றி ஆசனாசம் பிர்மமசாரிக்கும் அக்நேஹாத்தரிக்கும் தீட்டில்லை யென் பது	௧௬ ௧௭
௨௫	ப்ரஸவாசனாசவிஷயம்	௨௨
௨௬	தீட்டுக்கு முன்னெடுதலவைத்த த்ரவ்யத்துக்குத் தீட்டி ல்லை யென்பது	௨௫
	தீட்டுக்குள் தீட்டுவந்தால்வேறு தீட்டில்லையென்பது	௨௭
	யுத்தத்தில் மரித்தவனுக்குத் தீட்டில்லையென்பது	௨௮
௨௭	யுத்தத்தில் மரித்தவனுடைய ப்ரசம்னை அநாதவ்ரேதத்தையகித்தால் தீட்டில்லையென்பது	௨௯ ௩௭
௨௮	பிராமணபிதேதத்தை அனுகமனம்செய்தவனுக்குவிதி	௩௯
௨௯	கூத்திரிய பிதேதத்தைப் பின்சென்றவனுக்கு	௪௧
௩௦	வ்ரதபிதேதத்தைப் பின் சென்றவனுக்கு	௪௨
௩௧	சூத்திரனுக்கு உபசாரம்சொல்லவேண்டியகாலம்	௪௩

ஆசாரஸங்க்ரகம்.

௩௪	பந்தேயத்தல்.
௩௫	ஸ்நானம்செய்தல்.

அட்டவணை.

விஷயம்.

சுலோகம்.

திரம் தரித்தல்
ர்த்வபுண்ட்ரம் தரித்தல்
லந்தியாவந்தனவிதி
தர்பணம் செய்யும் கிரமம்
மாளயசிராத்தவிதி
சிராத்தத்தில் பிராமணர்களின் நியமம்

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

நாலாவது அத்தியாயம்.

சக	தூக்குபோட்டுக்கொண்டிறந்தவனுடைய தூர்க்கி	க
	அவனுக்குத் தீட்டும் கிரியைகளுமில்லையென்பது	க
	அவனைத் தூக்கினவர்களுக்கும் தகநம் செய்தவர்களுக்	
	கும் பிராயச்சித்தம்	கூற
சஉ	கோபிராமணர்களால் மரித்தவனைத் தூக்கிக் கொளுத்	
	தினவர்களின் பிராயச்சித்தம்	ச
	ஸம்பர்க் பிராயச்சித்தம்.	௭
சக	பெண்டுகள் ரூதுஸ்நாநம் செய்தபிறகு பர்தாவுடன் சே	
	ரவேணுமென்பது	கஉ
சச	பர்தாபிழைத்திருக்கும்போது ஸ்திரீ உபகாஸம்முதலிய	
	விரதங்கள் செய்யக்கூடாதென்பது	கச
	கர்பத்தை யழித்தவளைப்பற்றி	கசு
சரு	கேஷத்திரம் பிரதானமென்பது	உ௦
சக	பிள்ளைகளின் விவரம்	உஉ
	பரிவத்தி பரிவேத்தாக்களின் பிராயச்சித்தம்	உக
	பெரியவன் பிரயோஜனமற்றவனானால் பரிவித்தி தோஷ	
	மில்லையென்பது	உரு
ச௭	தமயனுக்குக் கலியாணமாகாமல் தம்பிக்குக் கலியாணம்	
	கூடாதென்பது	உ௭
	பெண்களுக்குப் புநர்விவாகம்	உஅ
	விதவையான ஸ்திரீபதிவ்ரதையாயிருந்தால் அநந்தபுண்	
	ணியமென்பது	உக

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சஅ	நாய்கடித்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்	க
இ௦	சண்டாளாதிகளினால் துர்மரணமடைந்தவனை ஸம்ஸ்கா	
	ரம் செய்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்	க௦
இக	புநர்தாகவிதி	கஉ
இஉ	அக்கிணை ரத்ரியின் புநர்தாக பிரகாரம்	கக

அட்டவணை.

பக்கம்.

விஷயம்.

ஆரவது அத்தியாயம்.

௩௪	பசுநிகளைக் கொன்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	
௩௪	எலி பூனை முதலியவைகளைக் கொன்றவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்	
	நாற்கால் ஐந்துக்களைக்கொன்றவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்	
௩௭	சிவ்பிசுத்திரன் முதலியவர்களைக் கொன்றவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்	௩௭
௩௮	வைச்யவதபிராயச்சித்தம், சூத்திரவதபிராயச்சித்தம்	௩௮
	சண்டாளவதபிராயச்சித்தம்	௩௮
௩௯	சண்டாளனுடன் பேசினதற்குப் பிராயச்சித்தம்	௩௯
	சண்டாளனுடன் தூங்கினதற்கும் வழிநடந்ததற்கும் பிராயச்சித்தம்	௩௯
	சண்டாளனைப் பார்த்ததற்கும் தொட்டதற்கும் பிராயச்சித்தம்	௩௯
௩௯	சண்டாளன் கிணற்றில் நீர்குடித்ததற்குப் பிராயச்சித்தம்	௩௯
௪௦	சண்டாளன் பாத்திரத்திலிருந்த நீர் குடித்ததற்குப் பிராயச்சித்தம்	௪௦
௪௧	சண்டாளன் பாத்திரத்திலிருந்த தயிர் நெய் முதலியவை குடித்ததற்குப் பிராயச்சித்தம்	௪௧
	சண்டாளன் என்னைத்தைப் புசித்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்	௪௧
	சண்டாளன் தெரியாமல் வீட்டிலொளித்திருந்தால் அதற்குப் பிராயச்சித்தம்	௪௧
௪௨	சண்டாளனோடு ஸகவாஸம் செய்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்	௪௨
	வீட்டிற்குள் சண்டாளன் நுழைந்தால் அதற்குப் பிராயச்சித்தம்	௪௨
௪௩	விரணத்தில் புழு வைத்தால் அவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்	௪௩
௪௪	மரணகாலத்தில் நீர்பந்திக்கக்கூடாது என்பது	௪௪
௪௫	மயிர், புழு இவைகளுள்ள அன்னத்தைச் சுத்திசெய்யும் விதம்	௪௫
	நாய் முதலியவை பார்த்துப் போஜனம் செய்யக்கூடாது என்பது	௪௫
௪௬	அதிகமான அன்னத்தைக் காகம் முதலியவை தொட்டால் அதற்குச் சுத்திசெய்யும் விதம்	௪௬
௪௭	காகம் தின்றனநெய்பால் முதலியவைகளைச் சுத்திசெய்யும் விதம்.	௪௭

௭ - வது அத்தியாயம்.

- ௪௨ பாத்திரங்களின் சுத்தி கிரமம்.
 குளம் கிணறுமுதலியவைகளின் சுத்தி கிரமம்.

அட்டவணை.

விஷயம்.

சுலோகம்.

	கண்யகாதிஸூகணம்.	சு 9
	ரஜஸவலைகள் ஒருவர்கொருவர் தொட்டுக்கொண்டால் பிராயச்சித்தம்.	க 0
இ	ரஜஸவலைகளின் சுதனிக்ரமம்.	க ௬
எ	பாதரசநதிக்ரமம்.	உ ௪
அ 0	ஆதலாலத்தில் தாமாநுஷ்டாநக்ரமம்	௩௬

எட்டாவது அத்தியாயம்.

க	கோவதம் செம்கவண பிணம் செம்மவேண்டும் விதம்.	க
	மூக்கரைப் பரிசுடத்தில் சேர்க்கக்கூடாடுதன்பது	௩
உ	பரிசுத்திவஸ்தும.	௭
ச	மூக்கரைப் பிராயச்சித்தம் விதிபாபகூடாடுதன்பது.	க ௧
எ	ராஜாவினாநுமயி ருல பிராயச்சித்தம் விதிபாபகூடாடுதன்பது	இ ௮
அ	பிராயச்சித்தம் விதிபாபகூடாடுதன்பது	௩ 0
	கோவதபிராயச்சித்தம்.	௩ ௧

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

க ௧	பசுக்களைத் தொழுவததி லடைபயி லும் கட்டுவதிலும் தோஷமில்லையென்பது.	க
	கோவதத்தில் அவநதபேதம்.	உ 9
க ௨	வதபேதத்தினால் பிராயச்சித்தபேதம்.	௩ ௦
	வதபேதங்களின விவரம்.	ச
க ௩	தண்டபிரமாணம்.	க 0
	அடிததபிண எழுந்து புல்தின்றால் பிராயச்சித்தமில்லையென்பது.	க ௧
க ௪	கர்ப்பந்தரித்தபசுவைக்கொன்றவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	க ௩
க ௫	சிபாதநமென்கிற கோவதத்தில் அவநதிரபேதத்தினால் பிராயச்சித்தபேதம்	க ௭
க ௬	அடிக்கப்பட்டபசு ஆறுமாசம் பிழைத்திருந்தால் பிராயச்சித்தமில்லையென்பது.	க ௮
க ௭	தடிமுதலியவைகளினால் அடித்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	உ ௫
க ௮	கோவதத்தில் நிமித்தபேதம்.	௩ 0
க ௯	ஸ்தலபேதத்தினாலும் மரணபேதத்தினாலும் பிராயச்சித்தபேதம்.	௩ ௫
உ ௨	கோவதத்தைப்பார்த்தவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	ச ௬
உ ௩	ஒருகோவை அனேகர் சேர்ந்துகொன்றால் அதற்குப் பிராயச்சித்தம்.	ச ௮
உ ௪	கோவதத்தை மறைக்கக்கூடாடுதன்பது.	௫ ௮

அட்டவணை.

பக்கம்.

விய்யம்.

௧௦ - வது அத்தியாயம்.

௨௬	அகம்மாசமநபிராயச்சித்தம்.	
	சாந்த்ராயணவியி.	௨
௨௭	சண்டாளஸ்திரியைப்புணர்ந்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௩
௨௮	தாய் உடன்பிறந்தாள் முதலியவர்களைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	௪
௨௯	தாசி, பசு முதலியவற்றைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	௫
௩௦	சண்டாளனைப் புணர்ந்தஸ்திரிக்குப் பிராயச்சித்தம்.	௬
௩௧	பலாத்காரத்தினால் புணரப்பட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௭
௩௨	ஸாந்தபகவியி.	௮
௩௩	வியபிச்சாரம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௯
௩௪	பரபுருஷனுடன் சேர்த்து ஓடிப்போனவன் திரும்பிவீட்டிற்கு வந்தால் பிராயச்சித்தம்.	௧௦

௧௧ - வது அத்தியாயம்.

௩௬	அமேத்தியம் தின்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	
௩௭	நிவ்வித்தாந்தபகவணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	௧
௩௮	பூனைமுதலியவை மோந்த அன்னத்திற்கு சுத்திசெய்யும்விதம்	௨
	ஒரு பட்டியில் சாப்பிட்டபோது ஒருவன் ஆபோசனம் செய்தபின் சாப்பிட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௩
	வெங்காயம் முதலியவை தின்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௪
௪௧	ஆபக்காலத்தில் சூத்திராந்தபோஜனத்தில் பிராயச்சித்தம்.	௫
	தாஸாதிகளிடத்தில் தயிர் பால் வாங்கலாமென்பது.	௬
	தாஸாதிகளின் விவரம்.	௭
௪௨	நீசஜாதியின் பாத்திரத்திலிருந்த தயிர் பால் சாப்பிட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௮
௪௩	பஞ்சுபவ்யவியி.	௯
௪௪	எச்சில் ஜலத்தைக்குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௧௦
	சுவம் கிடந்த கிணற்றின் ஜலத்தைக்குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௧௧
௪௬	பரபாகரதன் முதலியவர்களின் வீட்டில் சாப்பிட்ட கூடாதென்பது.	௧௨
௪௭	அவர்களின் விவரம்.	௧௩
௪௮	பிராமணனையவமானம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௧௪
௪௯	ஸங்கரபிராயச்சித்தம்	௧௫

அட்டவணை.

விஷயம்.

சுலோகம்.

கஉ-வது அத்தியாயம்.

௨௯	வாந்தி, மைதுநம், கௌளரம், துஸ்வபநம், இவைகளில் பிராயச்சித்தம்.	க
	மலமூத்ராதிபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	உ
௫௦	அக்ரி, ஜலம் இவைகளில் விழுந்துமீண்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	ரு
௫௧	ஜந்துவிதமான ஸ்நானம்.	க
௫௩	தும்பினால் வலக்காலைத் தொடவேணுமென்பது.	கக
௫௪	குத்ராந்பக்ஷணதிகள் பிராயச்சித்தம்.	கக
	ஸூத்ராந்பக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	கக
௫௮	சாப்பிடும்போது பேசக்கூடாதென்பது.	கக
	பந்தியில் சாப்பிடும்போது தான் முன்னே எழுந்திருக்கக்கூடாதென்பது.	சக
௫௯	கிரகஸ்தன் செய்யவேண்டும் கிருத்தியம்.	சச
௬௦	கோசர்மலக்ஷணம்.	சஅ
௬௧	பூமியை அபகரித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	ருக
௬௧	ரஜஸ்வலை ஒருங்கவேண்டும் தினம்	ருஉ
	சண்டாளன் முதலியவர்களுக்கு இவ்வளவுதூரம் ஒருங்கவேணுமென்பது	ருக
௬௨	பெண்டாட்டியைப்பார்த்து மாதாவென்று சொன்னவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	ருச
௬௩	தூர்பிராமணன் அன்னத்தை புசித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	ருக
௬௪	கிரகஸ்தன் ரேதஸ்கலநம் செய்துகொண்டால் பிராயச்சித்தம்	கக௭
௬௫	பிரம்மஹத்தி செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கரு
௬௬	கள் குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	எரு
	பொவ் திருடினவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	எரு
௬௮	இத்த தர்மசாஸ்திரத்தை நித்யமாக எல்லோரும் அத்தியயநம் செய்யவேண்டுமென்பது.	அக

பராசரஸ்ம்ருதியின்

அட்டவணை

முநிநிநி.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீராமஜயம்.

ப்ராசரஸ்ம்ருதி.

முதல் அத்தியாயம்.

ஆசாரகாண்டம்.

சுமாதொஹிதெஸௌமெது ஷெவஹாருவநாகுயெ|
ஷோஸ்தெகாஹ்ஜாவீநதெவபுஹதபுஷயீவாஹா||
ஜாநுஷாணாஹிதெயஜ-ஹ வத-ஹாநெகௌயாஹெ|
ஸௌவாஹாருயபாவஹவஹதெவகீஸாஹ||

அதாதெஹிமபெரலாக்ரே தேவதாருவநாலயே
வ்யாஸமேகாக்ரமாலீந மப்ருச்சந்ருஷயீபுரா.

மாநுஷாஹும்ஹிதம்தர்மம் வர்த்தமானேகதெஸையுகே
பெராசாசாரம்யதாவச்ச வதஸத்யவதீஸுஹத. உ.

(இதன்பொருள்.) முன்னொருகாலத்தில் மகரிஷிகளெல்லாம்
தேவதாரு மரங்களால் நிறைந்த இமயமலையில் ஒரேமனதாய் உட்
கார்ந்துகொண்டிருக்கும் வியாஸரைப்பார்த்து ஓ ஸத்யவதீ குமார
ரே! இந்தக்கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்கு ஹிதமான தர்மத்தை
யும் சுத்தமான வாசாரத்தையும் கிரமப்படி சொல்லுவீரென்று
கேட்டார்கள்.

அஹுஸ்வாஜாமிவாகுஹௌ ஸரரிஷெஹாஹுஹக-ஹஸிஹி||
புஹதெஹாவஹஹாஹதெஜாஹுஹகிஸுஹிவிஸாஹாஹி||

ஹவாஹஸவ-ஹதகஹஜஹுஹகய-ஹவஹாஹிஹா||
சுஸஸவிஹெதெவபுஷ்வஹி வுஹஸஸுஹதாஹஸுஹி||
தர்ச்சுருத்வாமுதிவாக்யந்ரு ஸரிஷ்யோகந்யர்கஸந்ரிப:
ப்ரத்யுவாசமஹாதேஜாஹுஹகிஸுஹிவிஸாஹாஹி: டு.

நசாஹம்ஸர்வததவஜ்ஞஹுஹகதம்தர்மம்வதாம்யஹம்
அஸ்மத்பிதெவப்ரஷ்டவ்யஇதிவ்யாஸஸுஹதோப்ரஹித். ச.

கூதாஜலிவாடெடாஹொகாவாஸஸ்துஜிவிவிஸூஸூ||
புடகநிஸாநிவாடெடாஹொகாவாஸஸ்துஜிவிவிஸூஸூ||

கன்பிந்ருஷிஸபாமக்யே ஸக்திபுத்ரம்பராஸாம்

ஸா. கா. வி. த. மா. ம. ஹர். தே. ஜா. மு. நீ. மு. க். ய. க. ண. ஸ். ரு. த. ம்.

2.

புதுகா ஞ்ஜலிபுடையூதவரீய்யாஸஸ் துருஷிபிஸ்ஸஹ

பா.த.பதினாற்பிவாசைதந்த வ்.துதிபிஸ்ஸம்புஜயத்.

ॐ •

(இ-ன்.) அவ்விடத்தில் சிஷிகளின் சபைநடுவில் சுகமாய்க் கவுட்கார்
நாமக சிஷிகளால் சூழப்பட்டோர் கதிபுத்திரராக விளங்கும் பராசரண
மகாதேவஜீவானு வியாளர் சிஷிகளோடு கூடிக் கைகூப்பிக்கொ
ண்டு பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களாலும் ஸ்ரீதாத்திரங்களாலும்
பூஜித்தார்.

த. த. ஸ்ரீ. காஷ்யபாஜிப் பௌத்தமதவாதம்

சுதந்திரவாதம் தான் உண்மையான சுதந்திரம். நாஜி-நாசிவாதம்.

ததவ்ஸந் துவத்யத்ருதய: பராஸரமஹிமுநீ:

ஆறுமுகன் வாசகத் தம்பிராணி தயாஸீரோமுநிபுங்கலி:

(இ - வி.) பிறகு சந்திரதாஷத்துடன் பராசரமுனிவர்களுக்குள் ஞானத்தொடரலால் உட்கார்த்தபடியே சேதம்மாவதென்தாயோ மிசால் எனறு விராமிக்கார்.

காரைமுனை, திருச்சி, காவிரிமீது திருவாரூர்.

சுருலம்ஸம்யகித்யுக்தவாய்ராஸுப்ராச்சத்யதஃபரம் வித.

(இ. எ.) நல்லிசைமம் தானுவென்று விசாரித்தபிறகு வியாஸர் கேட்கிறார்.

யுத்திராநாதலிங்க ஸ்தோத்ரம்

யஜு-க்ஷத்ருயஜேதா-தஹ-நமது-ரஹே-ர-உவ-ஹம்-தவ||

பதினாநாஸி மகதிமீம ஸ்நஹா த்லம்பக்தஸ்தஸல

தர்மம்குதயமே மதாசனம் யநுகராஹ்மேயாப்யஹம்தவ. ககறி,

(இ - ள்.) நீர் பக்தவாத்தஸஸுதலால் தேவரீர் விஷயமான் என் னுடைய பக்தியையறிந்தாவது, எனக்குத் தகப்பனா தலால் புத்திர ஸ்நேகத்தாலாவது எனக்குத் தர்மத்தைச் சொல்ல வேண்டும். எவ்விதத்திலும் நான் தேவரீரது அனுகூலமும் பெறத்தக்கவன்.

ஸ்ரூதாநொஜாநவாயத-பாவாவிஷ்டாகாஸூபாஸ்யா|
மாபீ-பாமள-தீயாஸூதயாஉளஸ-நவாஸூ-தா||

கடுதூவி-கடுஷாஸஸ்வத-பாஜகாஜ-பிரீஸஸ்யா|
ஸாதாதவா-வஹாநீ-தாஜாஜவஹ-ததெயெவ||

சூவஸம்வக்ய-தாபூ-பா-ஸூவஸ-விவிதஸூ-
கா-த்யாய-நக்ய-தாஸெஸவ-தயாபூ-வெதவா-நு-நெய்

ஸ்ருதாமேமாரவாதர்மா வாஸிஷ்டா-காஸ்யபாஸ்ததா
காரீயா-கௌதமீயாஸ்ச ததாசௌஸாஸாஸ்ருதா: ' கஉ,உ.

அத்ரேர்விஷ்ணுஸ்ச ஸம்வர்தாத்நகூதாதங்கிரஸஸ்ததா
ஸாதாதபாச்சஹ-நீதாத்யாஜஞவஸ்க்யாதததைவச கஉ,உ.

ஆபஸ்தம்பக்ருதாதர்மா ஸ்ஸங்கஸ்யலிகிதஸ்யச
காத்யாயநக்ருதாஸ்சைவததாப்ராசேதஸாந்முநே: கச,உ.

(இ - ள்) மனு - வசிஷ்டர் - காசிபர் - கார்க்கர் - கௌதமர் -
உசநஸ்-அத்திரி - விஷ்ணு - ஸம்வர்த்தர்-தகூதர் - அங்கிரஸ் - சாதா
தபர்-ஹாநீதர்-பாக்யவஸ்க்யர்-ஆபஸ்தம்பர்-சங்கர் - விஜிதர்-காத்தி
பாயனர் - பிரசேதஸ் இவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸ்மிருதிகளை
நானமிந்நிடுக்கிறேன்.

ஸ்ரூதாமெயு-தவவக்யபூகாஸூ-தயா-பாநெநவிஸ்யூதா||
ஸவிநுநுஹரௌஜ-பாக்ய-கடுதூ-காஜிகெயு-மெ||

ஸ்ருதாஹ்யேதேபவத்ப்ரோக்தாஸ்ருத்யர்த்தாமேநவிஸ்ருதா:
அஸ்யிந்மந்வந்தரேதர்மா: க்ருதத்ரேதாநிகேயுகே கரு,உ.

(இ - ள்) தேவாரீரால் ஒதுவிக்கப்பட்ட வேதார்த்தங்களும் -
கிருதம் திரேதாமுதவிய யுகங்களின் தர்மங்களும் எனக்கு மறக்க
வில்லை.

ஸவெஸ்ய-பா-க்ய-தஜா-தாஸுவெ-நவா-கௌய-மெ|
வாதூவ-பா-பூஷா-வாஸ்கி-வித்யா-பாஸ-வடி||

ஸர்வேதர்மமா: க்ருதேஜாதா ஸ்ஸர்வேநஷ்டா: கௌயுகே
சாதர்வரணபஸாமாஸாம் க்ருதித்ஸாதாஸம்வத் கக,உ.

க்ருஜெஜெஸங்குதயுமெ க்ருதாயாமுரஜுதயுஜெசு|
 ஊவரெகுகுஜெகூதா கதாராந்தாகுளயாமெ||

ந்பஜெக்கேசும்க்ருதயுகே த்ரேதாயாம்க்ராமமுத்ஸ்ருஜெத்
 த்வாபரேசுலமேகந்து கதாரந்தாகுளயுகே உரு.

(இ - ள்.) க்ருதயுகத்தில் பாமிட்டனிருக்கும் தீசுத்தையும்
 திரேதாயுகத்தில் அவனிருக்கும் கிராமத்தையும் துவாபாயுகத்தில்
 அவனுடைய குலத்தையும் கலியுகத்தில் பாபம் செய்தவனையும்
 விடவேண்டும்.

க்ருதெகூதாநுஜெகூதா க்ருதாயாமுரஜுதயுஜெசு|
 ஊவரெகுகுஜெகூதா கதாராந்தாகுளயாமெ||

க்ருதெஸம்பாஷணுதேவத்ரேதாயாம்ஸ்பர்ஸநெசு
 த்வாபரேத்வந்நமாதாய கடுளபதநிகர்மண உரு.

(இ - ள்.) க்ருதயுகத்திற் பாமியோடு வார்த்தை சொல்வதா
 லும், திரேதாயுகத்தில் அவன் மேல் படுவதாலும், துவாபரத்தில்
 அவனின்ம வங்குவதாலும், கலியில் பாபம் செய்தாலும் பதித
 லாகுகூன்.

க்ருதெகூதாநுஜெகூதா க்ருதாயாமுரஜுதயுஜெசு|
 ஊவரெகுகுஜெகூதா கதாராந்தாகுளயாமெ||

க்ருதேதாத்கூணிகஸ்ஸாப ஸ்த்ரேதாயாம்தஸபிந்தி
 த்வாபரேசைகமாஸேந கடுளஸம்வத்ஸரேணது உரு.

(இ - ள்.) பெரிமோர்கள் சமித்தால் க்ருதயுகத்தில் தகூ
 ணத்திலும், திரேதாயுகத்தில் பத்து நாளிலும், துவாபரயுகத்தில்
 ஒரு மாஸத்திலும், கலியுகத்தில் ஒருவருட த்திலும் பஸிக்கும்.

கூலிமஜுக்ருதெகூதா க்ருதாயாமுரஜுதயுஜெசு|
 ஊவரெயாமுரஜுதயுஜெகூதா கதாராந்தாகுளயாமெ||

அபிகம்பக்ருதேதாநம்த்ரேதாஸ்வாஹூபதீபதே
 த்வாபரேயாசமாநாயஸவையதீபதேகடுள உரு.

(இ - ள்.) க்ருதயுகத்தில் கொடுப்பவன் பாசகனிருக்குமிடத்
 திற்சென்றும், திரேதாயுகத்தில் பாசகனை வரவழைத்தும், துவா

பரத்தில் தன்னிடத்தில் வந்து யாசிப்பவனுக்கும், கலியுகத்தில் தன்னையடுத்துக் காத்திருப்பவனுக்கும் தானம்செய்யப்படுகிறது.

கலிமதெரூததஜாந ஜாஹுடுயெவதாஜயூஜர்!
கயஜாயாஜாநாயஸெவாஜாநஹுகிஷ்டம்॥

அபிகம்யோத்தமம்தாந மாஹுயைவதமத்யமம்

அதமம்பாசமாநாயுஸேவாதாநந்துகிஷ்பலம் உக.

(இ - ள்.) தான் சென்றுகொடுக்கும் தானம்உயர்ந்தது - யாசனை வரவழைத்துக்கொடுப்பதுமத்திமம் - யாசிப்பவனுக்கு கொடுப்பது அதமம்-அடுத்திருப்பவனுக்குக் கொடுப்பது பயின்றது.

ஜிதொயஜெ-பாஹுயஜெ-பண ஸதஜுடுவெவாநயுதெநவா||
ஜிதாஸொரெஸுஸுராஜாந ஸ்ரீ விஸுவாஸுஷாடுகெடுள||

ஜிதோதர்மோஹபதர்மேண ஸத்யம்சைவாந்ருதேநந

ஜிதாஸ்ஸோனாஸ்துராஜாந ஸ்திரிபிஸ்சபுருஷாடுகெடுள ந. ௧.

(இ - ள்.) அகர்மத்தால் தர்மமும் அசத்தியத்தால் சத்தியமும் திருடர்களால் அரசர்களும் ஸ்திரிகளால் புருஷர்களும் கலியுகத்தில் ஜயிக்கப்படுகிறதுகள்.

ஸீஷநிவாமிஹோதராணி மாரூவ-புஜாபுணஸூதி|

கூஜாநஸூபுஸுடுயஜெ தவநிநுகலியாமெஸா||

ஸீதம்திஷ்டிஹோதராணி குருபூஜாப்ரணஸ்பதி

குமார்யஸ்சப்ரஸுடுபந்தெ தஸ்மிந்கலியுகஸ்தா ந. ௨.

(இ - ள்.) அக்கிரஹத்திரங்கள் குறைகின்றன. ஆசாரியசக்ருஷை நாசமடைகிறது. கன்னிகைகள் பிரஸங்கிக்ருர்கள்; அந்த கலியுகத்தில்வண்ணமாகவே எப்போதும் நடக்கும்.

கயுதெஸுஸிமதாஃபுராணாஸெ தாயாஜாஸ்தாஸிதாடு|

காவரெருபிராமெவ கஸுஸைநூதிஷுஸிதாடு||

க்ருதேதவஸ்திகதாஃப்ராணஸ்த்ரேதாயாமம்ஸமாஸ்ரிதாஃ

தவாபரேருதிரம்சைவகடுளதவந்நாதிஷுஸ்திதாஃ ந. ௩.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் பிராணங்கள் எலும்பைப் பிற்றியும் திரேதாயுகத்தில் மாம்ஸத்தைப் பிற்றியும் துவாபரயுகத்தில் ரக்

தத்தைப்பற்றியும் கலியுகத்தில் அன்னம் முதலியவற்றைப்பற்றியு மிருக்கின்றன.

யம்மெய்யம்மெய்யெய்யம்-ஊ ஸ்து த் து மெய்யிஜாஃ

தெஷாந்திரா நகத-வ்ந யமுரா-வாஹிதேதிஜாஃ

யுகேயுகேசயேதர்மா ஸ்தத்ரதத்ரசயேத்விஜா:

தேஷாம்மிந்தாநகர்தவ்யா யுகரூபாஹிதத்விஜா: ௩௩.

(இ - ள்.) யுகங்கள், தோறும் எந்தத் தர்மங்கள் ஏற்பட்டனவோ; அத்தர்மங்களைச் செய்கிறவர்கள் எந்தவிஜ்ஜர்களோ; அவர்களை நிந்திக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவர்கள் யுகத்துக் கறுகுணமாக நடப்பவர்கள்.

யுமெயுமெததுஸாஜய்-690 செஷ்டுமிவிவாஷிதம்।

வராஸ்ரெணவாபுரம் பாயஸிதயியதெதி

யுகேயுகேதுஸாமர்த்யம் ஸௌஷம்முதிவிபாஷிதம்

பராஸ்ரீரணசாப்யுக்தம் ப்ராயஸ்சித்தம்விஜீயதே ௩௨.

(இ - ள்.) யுகங்கள்தோறும் பராசரரால் சொல்லப்படாத யுகத்தின் சாமர்த்தியம் மற்ற ரிஷிகளால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. முன் விருத்த பராசரரால் சொல்லப்பட்ட பிராயச்சித்தங்கள் விதிக்கப்படுகிறது.

കുലമുഖ്യവർഗ്ഗം ഉത്തരവ് നൽകിയിരിക്കുന്നു.

மாதுவண்ணல்சுதாபாபம் பூண்குழாமிபம் மவாஃ

அஹமத்யைவதத்ஸர்வ மநுஸ்ம்ருத்யப்ரவீமிவ:

சாதூர்வார்ண்யஸமாஸாரம் ஸ்ருண்வந்துமுநிபுங்கவா: ௩௫

(இ - ள்.) ஓ முனிவர்களே ! அந்த சகலமான நான்கு வர்ணங்களுடைய தீர்மானங்களையும் நானிப்பொழுதே யறிந்து உங்களுக்கஞ்சொல்லுகிறேன்.

வராஸ்ரஜி தம்புணர் வெவித்ரவாஸநாஸநா

விந்திதன்ஸுரஹணாய-காய யஜ்-ஸ்ஸௌவநாயவ||

பராஸரமதம்புண்யம்பலித்ரம்பாபநாஸகம்

சிந்திதம்ப்ராஹ்மணர்தாயதர்மஸம்ஸ்தாபநாயச ந.சு.

(இ-ள்.) புண்ணியமானதும் பரிசுத்தமானதும் பாபங்களைப் போக்கவல்லதுமான இந்த பராசரூடைய சாஸ்திரமானது பிரா

மணர்களுக்காகவும் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காகவும் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

வதூண-பாடிவிவண-பாநா ஐவரொயடி-வாலுக்
சூவாராஹுஷ்டெஹாநா ஹவெஹ-பேவரஹ-வஹ்||

சதுர்ணுமபிவர்ணநா மாசாரோதாமபாலக:

ஆசாரப்ரஷ்டதேஹாநாம் பவேத்தர்ம:பராஹ்மக: ௩௭.

(இ - ள்) நான்கு வர்ணங்களுக்கும் ஆசாரமே தர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறது. ஆசாரமில்லாத தேகமுடையவனுக்கு தர்மம் பலப்படாது.

ஷடூ-பாஹிரதொமித்யம் ஷெவதாதிபிவ-புஜக:
ஹுதஸெஷ-தூஹ-ஜாநொ ஸ்ராஹ்ணொநாவலீஷி||

ஷட்கர்மாபிரதோநித்யம் தேவதாதிபிபூஜக:

ஹுத:சஷம்துபுஞ்ஞாநோ ப்ராஹ்மணோநாவஸீததி ௩௮.

(இ - ள்) யஜனம் முதலிய ஆறு தொழிலில் எக்காலத்திலும் சிரத்தையுள்ளவனாகவும் தேவர் அதிதியிவர்களைப் பூஜிப்பவனும் ஹோமம்பண்ணினமீதி ஹவிஸ்ஸை சாப்பிடுகிறவனுமான பிராமணன் துன்பப்படான்.

ஸம்யுராஸாநாஜவொஹொஜொ ஷெவதாநாஹவ-புஜநம்|
சூகியு-பெவெஸுஷெவ-ஷடூ-பாணிபிநெஷிநெ||

ஸந்த்யாஸ்நாநம்ஜபேபாஹோமோ தேவதாநாஞ்சபூஜநம்

ஆதித்யம்வைஸ்வதேவம்ச ஷட்கர்மாணிதிநேதிநே ௩௯.

(இ - ள்) ஸ்நானத்தோடுகூடின சந்தியாவந்தனம் ஜபம்ஹோமம் தேவதாபூஜை அதிதிபூஜை வைச்வதேவம் இவையாறு கருமங்களும் பிரதிதினமும் செய்யவேண்டியது.

ஹஷோவாபடிவாபெஷொ ஐ-பெ-பிவணிதவவவா|

ஸம்ப்ராபொபெவெஸுஷெவாஹெ ஸொகியிலு-ப-ஸாக்-பூஜ:||

இஷ்டோவாபதிவாதேவஷ்டோபாஸூர்க:பண்டிதவவவா

ஸம்ப்ராப்தோவைஸ்வதேவாந்தேஸாதிதிஸ்ஸவர்கஸங்க்ரம: ௪0.

(இ - ள்) மித்தினுனாலும் சத்தருளானாலும் தெரிபர்தவனாலும் தெரிந்தவனாலும் வைச்வதேவத்தின்முடிவில் வந்தவனெவனோ அவனை-சுவர்க்கத்தை யடைவிக்கும் அதிதி.

காஷ்டஹாரஸஹஸ்யெண வ்யதகூஹஸதேநவ|
கதிரிய-ஸ்யஹஸாஸ ஸஸ்யஹொரோமிரய-க:॥

அதிதிர்யஸ்யபக்நாஸோ க்ருஹாத்ப்ரதிநிவர்த்ததே
பிதரஸ்தஸ்யநாஸநந்தி தஸவரஷாணிபஞ்சச
காஷ்டபாரஸஹஸ்ரேண க்ருதகும்பஸதேநச
அதிதிர்யஸ்யபக்நாஸ ஸ்தஸ்யதேஹாமோமிரர்தக: சச

(இ - ள்.) எவனுடைய வீட்டில் அதிதி தன்னுசை நிறைவேறாமல் திரும்பிப்போகிறானே. அவனுடைய வீட்டில்பதினைந்து வருஷம் பித்ருதேவதைகள் அன்னம் வாங்குகிறதில்லை. எவன் வீட்டில் வந்த அதிதியின் ஆசை நிறைவேறவில்லையோ, அவன் ஆயிரம்பாரம் கட்டைகளைக்கொண்டும் நூறுகுடம் நெய்யைக்கொண்டும் ஓமம் செய்தபோதிலும் அது பயன்படாது.

ஸுக்ஷெத்ரவாவப்யேஜ்ஜம் ஸுவாபெத்ரகிக்ஷிபெஹந|
ஸுக்ஷெத்ரவஸுவாபெத்ரவஹுஸ்தநவிநஸுதி॥
ஸுக்ஷெத்ரேவாபயேத்பிரீஜம் ஸுபாத்ரேகிக்ஷிபேத்தநம்
ஸுக்ஷெத்ரேசஸுபாத்ரே சஹ்யுப்தம் தந்நவிநஸ்யதி சள

(இ - ள்.) நல்ல பூமியில் விதைகளை விதைக்கவேண்டும்; நல்ல பாத்திரத்தில் தூளையை செய்யவேண்டும்; நல்ல பூமியிலும் நல்ல பாத்திரத்திலும் செய்யப்பட்டது கெட்டுப்போகிறதில்லை.

நவ்யுஹெஷாசுதரணெநஸாப்யாப்யஸுதக்யா|
ஹ்யுஹெஷுயெஷெவஸவ-ஷெவரபொஹிஸி॥

நப்ருச்சேக்நாத்ரசரணே நஸ்வாத்யாயம்ஸ்ருதம் ததா
ஹ்ருதயேகல்பயேதேவம் ஸர்வதேவமயோஹிஸ: சஅ.

(இ - ள்.) அதிதியாக வந்தவனுடைய கோத்திரத்தையும் ஆசாத்நத்தையும் வேதத்தையும் சாஸ்திரத்தையும் கேட்கவேண்டியதில்லை. அதிதி - எல்லாதேவதைகளுடைய ஸ்வரூபர் என்பதொன்றையுமே மனதில் வைக்கவேண்டியது.

ஸவத்ரஸுவஸீவி ஸ்வாஹுவத்ரஸாதிபிஸயா|
வெஷாஹாஸாரதொகித்யு த்யபீவத்ரஜாஹிநெந॥

அபூர்வஸ்ஸுவாதீவி ப்ரோஹபபூர்வச்சாதிநிஸ்ததா
வேதாப்பாஸாதோநித்யம் த்யப:பூஜ்யாதிகேநிநே சக

(இ - ள்.) நல்ல வீரதழுள்ள சன்னியாசியும் முன் வந்தவனல்
வாதவததியும் தினந்தோறும் வேதமோதுகிற பிரம்மசாரியும்
இம்மூவரும் தினந்தோறும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

வெள்ளைவெதுவாட்டி வெண்கலக்கொம்பு
உயிருக்கு வெள்ளைவெதுவாட்டி வெண்கலக்கொம்பு

வைஸ்வதேவதுஸம்ப்ராப்தே பிக்ஷுக்ஷேத்ருஸமாகதே
உத்நந்தயவைஸ்வதேவார்தம் பிக்ஷுகம்துவிஸர்ஜயேத் ௫௦.

(இ-ஈ.) வைசுவதேவம் செய்வதற்குமுன் பிசுதுகர் வந்தால் வைசுவதேவத்தின் பொருட்டு தனியாகவெடுத்து வைத்துவிட்டு, பிசுதுகரையனுப்பவேண்டும்.

உதிராவுலிசுநாதிரதயம்வரிவாழ வவாரிணா||

ஐயபாதுதெதாவிடாதுவிஐவஸததுவாரிதம்॥

தத்யாச்சபிக்ஷாத்ரிதயம் பரிவ்ராட்ப்ராஹ்மசாரினாம்
இச்சயாசததோவித்வாந் விபவேஸத்யவாரிதம் ௫௧.

(இ - ள்.) சன்னியாசிக்கும் பிரம்மசாரிகளுக்கும் மூன்றுதரம் பிச்சைபிடவேண்டும்! தனது சக்திக்கும் இச்சைக்கும் அனுகூலமாகமேல் எவ்வளவிட்டாலுமிடலாம். அது விலக்கப்படவில்லை.

யதிஹஸௌஜம்^{சு}டி^{து}டி^{து}ர^{து}டிக்ஷா^{து}ண்டி^{து}க்ஷாவ^{து}நஜ-^{து}ம^{து}

தென்குண்டி ருணா தருஞ் சூழலும் ஸாமரொவழி||

பதினாஸ்தலைம்தத்யாத்பி கூடாம்தத்வாபுநர்ஜலம்
தத்பகசூம்மேருணுதல்யம் தஜ்ஜலம்ஸாகரோபமம் 62.

(இ - ள்.) சன்னியாசிகையில்முன்னமே ஜலத்தைக்கொடுத்த பிறகு பிச்சையிட்டு மற்படியும் ஜலத்தைக்கொடுக்கவேண்டும் அப்படியிட்ட பிச்சைமேருவைக் கொடுத்ததோடொடாக்கும் அந்த ஜலம் சமுத்திரத்தைக் கொடுத்ததோடொடாக்கும்.

யஸும்துஹ்யஸெவ கூஜராரொஹ்யஜிதஃ।
வெஹ்யுஸாநதுவாவீததஸாதநவிவாரயெஃ॥

பஸ்பசுதரம்ஹபச்சைவ குஞ்சாரோஹம்ருத்திமத்
ஐத்தரம்ஸ்தாநமுபாஸீத தஸ்மாத்தந்நவிசாரயேத்

(இ - ள்.) எவன் குடை குதிரை இதுகளுடன் அதிதியாக வந்தானே-அவனைப்பாதரித்தவன்-பாணியிலேயே ஐம்பத்தோடு கூடிய விந்திரபதத்தை யடைவன். ஆதலாலதையவன் விசாரிக்கவேண்டியதில்லை.

வெஸுடெவக்யுதவ்வாவம் ஸுகோலிக்ஷுவய்வொஹிதம் |
நஹிபிக்ஷுக்ஷுதவ்வொஷுவெஸுடெவ்வொஹிதம் ||

வைஸ்வதேவக்ருதம்பாபம்ஸத்தோபிக்ஷுவய்வொஹிதம்
நஹிபிக்ஷுக்ருதம்தோஷம் வைஸ்வதேவோவ்யபொஹிதம் ஓச.

(இ - ள்.) வைஸ்வதேவம் செய்யாததாலுண்டான பாவத்தை பிக்ஷுதர்போக்கடிப்பார்கள்-பிச்சையிடாததாலுண்டானதோஷத்தை-வைஸ்வதேவம் போக்காது.

கக்யுகாவெஸுடெவ்வாவம் ஸுகோலிக்ஷுவய்வொஹிதம் |
நஹிபிக்ஷுக்ருதம்தோஷம் வைஸ்வதேவோவ்யபொஹிதம் ||

கக்யுகாவெஸுடெவ்வாவம் ஸுகோலிக்ஷுவய்வொஹிதம் |
நஹிபிக்ஷுக்ருதம்தோஷம் வைஸ்வதேவோவ்யபொஹிதம் ||

அக்ருத்வவைஸ்வதேவந்து புஞ்சதேயேத்விஜாதய:
தேஷாமந்நம்புஜீத காகயோநிம்பஜந்திதே

அக்ருத்வவைஸ்வதேவந்து புஞ்சதேயேத்விஜாதயமா:

ஸர்வேதேநிஷ்பலாஜ்யேயா:பதந்திரகேஸுஸௌ ஓச.

(இ - ள்.) எந்த பிராமணர்கள் வைஸ்வதேவம் செய்யாமல் போஜனம் செய்கிறார்களோ, அவர்களுடைய அன்னத்தை புஜிசுக்கட்டாது. அப்படி புசித்தவர்கள் காக்கையாக பிறப்பார்கள். எந்த கெட்ட பிராமணர்கள் வைகவதேவம் செய்யாமல் போஜனம் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் பயனற்றவர்களாய் அசுத்தமான நாகத்தில் விழுந்தார்கள்.

வெஸுடெவவலிவீநாயெசுகியெநஸஹிஷ்யதா:
ஸவெ-தெநாகாயாநி காகயோநிவ்ஜதிவ |

வைஸ்வதேவவிஹிதாபேஷுதித்யேநபஹிஷ்க்ருதா:

ஸர்வேதேநாகம்பூந்தி காகபோநிம்பஜந்திச ஓச.

(இ - ள்.) எவன் வைகவதேவத்தை விட்டும் அதிதிபூஜை செய்வாமறுமிகுகிறானோ, அவர்களெல்லாரும் நாகத்தையடைகிறார்கள்; காக்கையின் சம்மந்தமும் அடைகிறார்கள்.

விசீண நடிநாம்பாநிஹுலகூஸுலுஹகூணா|
கூரநதமரூமரூசுஸூடு வ.த.கி.தகூகூணாசு||
கவிநாகூரவாநெநஸூரஹுணீ மடுநெநதகூ|
வெகாகூரவிவாரெணஸூடுஸூநாகூயூவா||

விக்ரீணநத்யமா மஸாநிஹயபக்யஸ்யசபகூணம்
சூர்வநகமயாகமநம்ஸூடுதர்பததிதகூகூணாத்,
கபிலாகூரபாரேநப்ராஹ்மணீகமநேநது
வேதாசூரவிசாரேணஸூடுதரஸ்யநகமத்ருவம்

கக.

(இ - ள்.) மத்யம் மாம்ஸம் இவைகளை விற்பதாலும் சாப்
பிடத்தகாதவைகளை சாப்பிடுவதாலும் சேரத்தகாத ஸ்த்ரீகளைச்
சேர்வதாலும் சூத்திரன் அக்கணமே பதிதனுகிறான். காராம்பசு
வீன்பால் குடித்தலாலும் பிராமணஸ்த்ரீயைப் புணர்தலாலும்வே
தாசூரங்களைவிசாரிப்பதாலும் சூத்திரனுக்குநரகம் சம்பவிக்கும்.

மு த ல் அ த் தி யாயம்

ழ ி றி று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

சுகீவரம்நாஹஸூஸூகூடாநாராகூளயாமெ|
யூகூஸூயாரணஸூகூர வாதுவகூணாஸூராமதா|
தூபூ வகூரூகூஹ்வகூரூ வாராஸூரவவொயயா|

அத்பரம்ஹ்ருஹஸ்தஸ்யகர்மாசாரம்கலெனயுகே
தர்மம்ஸாதாரணம்ஸக்த்யா சாதூர்வரணயாஸூரமாகதம்
தம்பரவகூயாப்யஹம்பூர்வம்பாஸூரவசோயதா

கத.

(இ - ள்.) இதின் பிறகு - இந்தகலியுகத்தில் நான்கு வர்ணங்
களுக்கும் கிரகஸ்தனுடைய ஆசாரங்களுக்கு முரிபதாயும் தர்மம்
மான ஆசாரமாயும் பொதுவாயிருக்கிற-தொழிலை சக்திக்டீடாக
விருத்த பராசரவாக்யானு குணமாகவே, முன்னிட்டெச்சொல்லுகி
றேன்.

ஷுடூகூயகூமிதொவிபூகூஷிகூயகூரபெசு|

ஷட்கர்மஸூறிதாவிபூகூஷிகூயகூரபெசு

உ.

(தி - ள்.) பஜன்முதலிய ஆறுதொழிலுடன் கூடிய பிராமணன் பரீகிரவதையும் செய்துவைத்துக்கொள்ளலாம்.

கூயிதக்ஷுஸிதஸ்ராஜம்ஸதீவடி-நயொஜ்யெசு|
ஹ்நாம்வஹாயிதக்ஷுஸ்வம்வஹ்வலிபுநவாஹ்யெசு||

கூடாதிதமக்ருபரிதம்ஸாராதம்பலீவர்தநம்யோஜயேத்
ஹிராகங்கம்வ்யாகிதம்க்லீபம்வ்ருஷம்விப்ரோநவாஹயேத்

(இ - ள்.) பசித்தும் க்ருசித்தும் சிரமப்பட்டுமிருக்கிற எருதை உழக்கூடாது. மேலும் குறைந்த அங்கங்களுடையதும் வியாதி யுடன் கூடினதும் விரையடித்ததுமான எருதை பிராமணன் கட்டக்கூடாது.

ஸ்ரீராமம்நீராஜ்ஞபூஷம்ஸுநடி-மஹேவஜி-தம்।
வாஹயெழிவஸஸ்யாய-ம்பஸா-தாநம்ஸஜாஹரௌ॥

ஸ்திராங்கம் நீருஜம் த்ருப்தம் ஸுநர்தம் ஷண்டவாஜிதம்
வாஹ்யேபக்ஷிவஸ்யார்தம்பச்சாத்ஸ்நாநம்ஸமாசரேத்

(இ - ள்.) அங்கம்பழுதில்லாமலும் ரோகமற்றதும் பசிதாக
மற்றதும் கொழுப்புடையதும் வினாயடியாததுமிருக்கிற எருதை
மத்தியானத்தின் பாதீவனாயிலுமுழவேண்டியது - பிரகு அதற்கு
ஸ்நானம் செய்துவைக்கவேண்டியது.

ஐயம்பெருமானை நோக்கி வந்தவர்களைப் பற்றி எழுந்தருளியுள்ள
வருகிற திருவருள்பெருமை நோக்கி வருகிற திருவருள்பெருமை

ஐபிஎம் தேவார்ச்சு நம் ஹோமம்ஸ்வாத்பாயம் சுவமப்பஸேத்,
ஏதேவிதரிசுதர்விப்ரார்போஜயேத்ஸநாதகார்த்விஜஃ ௫

(இ - ள்.) அப்படியோ பூட்டினதற்கு பிராமணன், ஐயம்செய்தல் தேவதை பூதித்தல் ஹோமம்செய்தல் வேதமோதல் இவைகளைச்செய்யவேண்டியது பிறகு. ஒன்று-இரண்டு-மூன்று நாளுக்கு ஸ்நாதகப்பிராமணர்களுக்கு அன்னம் போட்டுவேண்டும்.

வழங்குஷ்டதராகெடுத்தாடுநஞ்சலயஜாதிக்கெட்டு
கிவடுபெய்துமயஜாஸக-தார்க்காண்டுகார்பெயர்||

ஸ்வயம்ஸ்ருஷ்டேததாசுதரேதாஸ்பச்சஸ்வயமார்ஜிதை:
நிர்வபேதபஞ்சபஜ்ஞாயிஸ்சேதாதிசுநாஞ்சகாரபேத

(இ - ள்.) பிராமணன் தானே உழுது பயிர் செய்தாலும் அல்லது வேறொருவர், பயிர் செய்து தான் சம்பாதித்து வந்தாலும், அந்ததானியங்களால் பஞ்சமகாயப்பங்களைச் செய்யக்கடவன் அல்லது வேறொருவருக்குக்கொடுத்து செய்விக்கக்கடவன்.

திவாரஸாநவிக்ரெயாவிக்ரெயாபாநுதஸுஜாதி
விபுரெஸெவாவிபாவுதிஸுணகாஷாஜிக்ரெயா||

திலாஸாநவிக்ரெயாவிக்ரெயாதாந்யதஸ்ஸமா?

விப்ரஸ்யைவம்விதாவ்ருத்திஸ்த்ருணகாஷ்டாதிவிக்ரயம் எ.

(இ - ள்.) பிராமணன் - எள்ளு-ரஸவர்க்கங்க ளிவைகளை விற்கக்கூடாது-அப்படி அவசியம் விற்கவேண்டுமானால், தானியங்களுக்குத் துல்பமாகில் விற்கலாம் இந்த விருத்தி பிராமணனுக்கு உரியது. புல் கட்டைமுதலியவற்றை விற்கியம் செய்யலாம்.

புரஹ்ணஸுதபுஷ்டிகுரூபாநஹாஷாஷ்வாபுயாக்||

ப்ராஹ்மணஸ்சேத்க்ருஷிம்குர்யாந்மஹாதோஷமவாப்துயாத் எ.உ.

(இ - ள்.) பிராமணன் தானேயுழவு செய்து பயிரிட்டால்மஹாதோஷத்தைதயடைவன்.

ஸாவதரெணயதாவ்ஷுதவாதிஸுஜாபுயாக்||

சுயொஷுபெநகாஷ்டநததெகாஷெநலாங்கீ||

ஸம்வத்ஸரேணயத்பாபம்மதஸ்யகாதிஸமாப்துயாத்

அபோமுதேநகாஷ்டேநததேகாஷேநலாங்கீ அ.

(இ - ள்.) ஒரு வருஷகாலமாய் மதஸ்யங்களைக்கொன்ற சூத்திரன் எவ்வளவு பாபத்தையடைவனோ அந்த பாபத்தை சுலப்பையெடுத்த பிராமணன் இலும்பை முளையிற்கொண்ட கட்டையால் ஒரே தினத்தில் அடைகிறான்.

வாஸகொஷுதவாதிஸுஜாபுயாகுதிகஸ்யாக்||

சுஜாதாகஷுத்குதெஸுவ வதெஷுதெஸுஜாமிந்||

பாஸகோமதஸ்யகாதிசவ்யாத்ச்சாகுநிகஸ்ததா

அதாதாகர்ஷகச்சைவ பஞ்சைதேஸமபாநிந் க.

(இ - ள்.) வலைசுகிறவன் - மதஸ்யங்களைக்கொல்லுகிறவன் - வேடன் - பகடிகளைக்கொல்லுகிறவன் தானம் செய்யாமற்பயிரிடுபவன்-இவர்களைவரும் சமமானபாவமுள்ளவர்கள்.

விகர்மகுர்வதேஸூத்ராத்திஜஸூஸ்ருஷயோச்சிதா:

பவந்தயல்பாயுஷஸ்தேதவநிரயம்பாப்ஸம்ஸயம்

கச.

(இ - ள்.) பிராமணசக்ருஷையெய்விட்டு சூத்திரன் தனக்கடைத்த கருமத்தைச்செய்யாமல் விட்டால் ஆயுள்குறைந்தவனாகிறான் பிறகு நரகத்தையுமடைவான் இதில் ஸம்ஸயமில்லை.

வதூணாபாஷவிவணாநாநாஷெயஜாஷாநாநாநா

சதர்ணாமபிவர்ணநாமேஷதர்மஸ்ஸநாதக:

(இ - ள்.) நான் ந வர்ணங்களுக்கும், தர்மமேய நாதியகனது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முந்நிந்நு.

முன்னாவது அத்தியாயம்.

சுதஸ்ஸூஸிஸ்யவக்ஷாஸிஜநநெநராணெகயா

அதஸ்ஸூத்திம்பாவக்ஷயாமிஜநநெமரணேததா

க.

(இ - ள்.) இனி பிறப்பிலும் இறப்பிலுமுண்டாகும் ஆசைகளைத் திறகு சுத்தி சொல்லுகிறேன்.

ஹிநகுயெணஸூஸிஸ்யாஹணாஸ்யேதஸூஸிஸ்யே

க்ஷாஸிஸ்யாஹணாஸ்யேநெவெஸூஸிஸ்யேஹணாஹணெகி

ஸூஸிஸ்யாஸிஸ்யாஹணாஸ்யேநெவெஸூஸிஸ்யேஹணாஹணெகி

திநதர்யெணஸூஸிஸ்யாஹணாஸ்யேநெவெஸூஸிஸ்யேஹணாஹணெகி

க்ஷாஸிஸ்யாஹணாஸ்யேநெவெஸூஸிஸ்யேஹணாஹணெகி

ஸூஸிஸ்யாஸிஸ்யாஹணாஸ்யேநெவெஸூஸிஸ்யேஹணாஹணெகி

உ.

(இ - ள்.) மாணத்தீட்டில் சமாநேதகனை பிராமணன்முன்று தினத்திலும் கூத்திரியன் பனிரெண்டு தினத்திலும் வைச்யன் பதினைந்து தினத்திலும் சூத்திரன் ஒரு மாதத்திலும் வருத்தயசர் சர்வாக்கின்படி சுத்தியாகிறான்.

உவாஸநெதூவிஸ்யாணாஜம்ஸூஸிஸ்யாஹணா

உவாஸநெதூவிஸ்யாணாஜம்ஸூஸிஸ்யாஹணா

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சுத்தியாவந்தனம் முதலியவற்றை பண்புக்கும் காலத்திற் சீர்தத்தியுண்டாடுதல்.

தேவார்தரம்ருதக்சசித்ஸகோத்ரஸ்ருயதேயதி

நதீராத்ரம்ஹோராத்ரம்ஸத்யஸ்காரநேநஸுத்யதி

கக.

(இ - ள்.) சமான கோத்திரன் தேசார்திரத்தி லிறந்ததாகக் கேள்விப்பட்டால் அதாவது ஒருவருஷமர்னபிறகு கேள்விப்பட்டால் மூன்றுநாளாயில்லை. ஒருதினமுமில்லை. அப்பொழுது ஸ்நான மரத்திரத்தால்சத்தி.

ஈஜாதஹோயெவோராயெவமஹோயிமிஸ்யதாஃ

ஹதெஷாஹிஸம்ஸாரொநாஸௌவஹெநாஹிஸ்யா

அஜாததந்தாயேபாலாயேசகர்ப்பாத்திநிஸ்ருதாஃ

நதேஷாமக்திஸம்ஸ்காரோநாஸௌசம்நேரதகக்ரியா

கஉ.

(இ - ள்.) பல்முனைக்காத குழந்தைகளுக்கும் கர்ப்பத்திலிருந்து நடுமியிறந்த சிசுக்களுக்கும் அக்தி ஸமஸ்காரம்கிடையாது தீட்டுமில்லை. தர்ப்பணமுமில்லை.

யஹிமஹோவிவஹெதஸுவதெவாவியொஷிதஃ

யாவநாஸம்ஸிதெதாமஹோஹிநதெவதஸுவதெவஹிதஃ

யதிகர்ப்போவிபத்யேதஸ்ரவதேசாபியோஷிதஃ

யாவந்மாஸம்ஸ்த்திதேகர்ப்போதிந்ம்தாவத்துஸுதகம்

கங.

(இ - ள்.) கர்ப்பம் கலைந்தாலும் ஸ்ரவித்தாலும் அந்தகர்ப்பம் எத்தனைமாஸமிருந்ததோ அத்தனைநாள் அதின்மாதாவுக்கு ஆடுசௌசம்.

சுதததயஹோவெதாவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃ

ஹதஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃ

ஹதஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃ

அதஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃ

கச.

(இ - ள்.) நாலுமாதத்தில் கர்ப்பமழிந்தால் ஸ்ராவமென்றும் ஐந்து ஆயில் பாதமென்றும்பெயர் அதின்பிறகு பிரஸவமென்னப்படும் அப்பிரஸவத்தில் பத்துநாள் ஆடுசௌசம்.

ஹதஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃ

ஹதஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃ

தந்தஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃவஹிதஃ

அக்திஸம்ஸ்காரனேதேஷாமக்திஸம்ஸ்காராத்ரம்ஸுத்யதி

கடு.

செளசத்தில் தொடக்கடரதரீட்டு மாதாவுக்கேயுள்ளது பிரா
ஸ்நானம்செய்தால் சுத்தனாகுன்.

யறிவதற்குப் புவனநாதர் மூலம் உதவிபெற்றது. இவ்வாறு உதவிபெற்றதற்காகப் புவனநாதர் மூலம் உதவிபெற்றதற்காகப் புவனநாதர் மூலம் உதவிபெற்றது.

யதிபதர்யாம்ப்ரஸ-உதாயாம்ஸம்ஸர்க்கம்குருதேதத்விஜ:

ஸமுதகந் துபவேத்தஸ்யயதிவிப்ரஷ்ட்டங்கவித் ௨௪.

(இ - ள்.) பிரஸுத்த பத்னியை ஸ்பர்சித்தால் சகலசாஸ்திரம் தெரிந்தவனாகிலும் பத்துநாள் தீட்டுள் ளவனாவான்.

ஸவகூர் ஜாயத் தொஷா நாத் ஜாஷா லிவெகி
தலாதவ் ப்ரயத் தநஸவகூர்வஜ்-ப்யே உயம் | [ஜெ]

ஸம்பர்க்காஜ்யதேதோஷோநாயோதோஷோஸ்திவைத்யி
தஸ்மா தஸ்வப்யதநேநஸம்பர்க்கம்வாஜ்யேதபுத: [ஜே

(இ - ள்.) பிரஸவித்தவனோ ஸ்பர்சிப்பதால் பிராமணனுக்குத் தீட்டுண்டு. ஜனனத்தில் வேறுவிதமான தீட்டுகிடையாது. ஆதலால் எவ்விதத்திலாகிலும் பிரஸவித்தவனோ ஸ்பர்சிக்கக்கூடாது.

விவாஹா தவயெ ஜஷுக்ஷம் தராஜ்ய தஸுடு தகெ

வருடலங்குலி தஞ்சை வுண்டியோ நம் நடிவருதி||

விவாஹோத்ஸவயஜ்ஜீ ஞஞ-த்வந்தராம்ருதஸூதமீக

பூர்வஸங்கல்பிதம்த்ரவ்யம்தீயமானம்நதுஷ்யதி உக.

(இ - ள்.) விவாகம் உத்ஸவம்யக்யமிவைகளில்நடுவில் ஆசௌசம்வந்தாலும் தீட்டுக்குமுன் சங்கல்பித்தநிரவியங்களுக்குத்தீட்டுக்கிடையாது.

சுதிரா துடிசாஹஸ்யபு நடு-ரணஜநம்!

தாவதொடிசும்மிவிட்டுப் பாயாவததொடிசும்மி||

அந்தராதபராஹஸ்யபுநர்மரணஜந்மநீ

தாவதஸ்யாதஸூசிர்விப்ரோதாவத்ததஸ்யாதநிர்தஸம் உ.எ.

(இ - ள்.) பத்துநாளையதிட்டின் நடுவில் மறுபடி ஆட்சேபம்
நேர்ந்தால் முன்திட்டமுடியும்வகையில் அசத்தனாவான்.

ஸ்ரீராமணாடெ-லிவநாநாஸெஜீமொது, ஹணெகபா:

சுவரேஷ்-விவநாநாகேசராத்ரபௌயகம்.

ப்ராஹ்மணாந்தேவிபந்நாநாம்பந்திகோக்ரஹணேததா
ஆஹவேஷுவிபந்நாநாமேகராத்ரமஸௌசகம்

௨௮.

(இ - ள்.) பிராமணன் நிமித்தமா யிறந்தவனுக்கும் காராகிரு
கத்திலும் மாட்டினாலு மிறந்தவனுக்கும் யுத்தத்தி லிறந்தவனுக்
கும் ஒருதினம் தீட்டு.

ஆவிஜளபுருஷௌத்ராகௌஸுருப-ஆணவூஹிநள
வரிவ்ராவெராமயுகுஸுரணௌவாணிமாவோஹதஃ

தவாவிமௌபுருஷௌலோகேஸுருயமண்டலபேதிநௌ
பரிவ்ராட்யோகயுக்தச்சரணேசாபிமுக்கோஹத:

(இ - ள்.) உலகத்தில் யோகத்தினால் சித்தியடைந்தவனும் யுத்
தத்தில் திரும்பாம லிறந்தவனுமாகிய இருவருமே சூரியமண்ட
லத்தைப் பிளந்துசெல்லுகிறவர்கள்.

யத்யதஹதஸுருராமயுகுஸுரணௌவிவரிவெஹிநள
கக்யபுராமஹதௌகாநிஜிஹமாவோஹதஃ

யத்யதஹதஸுருராமயுகுஸுரணௌவிவரிவெஹிநள:

அக்யபுராமஹதேலோகாந்யதிக்லீபம்நபாஷதே

௩௦.

(இ - ள்.) சத்துருக்களால் சூழப்பட்டு பயந்த வார்த்தைகளைச்
சொல்லாமல் சூரனுனவன் எந்தெந்தவிடத்திலிறப்பினும் அவன்
குறைவற்ற மேலுலகங்களை யடைகிறான்.

யஸுஹமஹதஸுருராமயுகுஸுரணௌவிவரிவெஹிநள

வரிவ்ராவெராமயுகுஸுரணௌவிவரிவெஹிநள

யஸ்துபக்ரேஷுஸௌந்யேஷுவிப்ரவத்ஸுஸமந்தத:

பரித்ராதுமயதாசுச்சேதஸசுரதுபலம்லபேத

௩௧.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் சைன்யங்களடிபட்டு நாலுபக்கமும் ஒடுங்
காலத்தில் எந்தச்சூரன் அணுகளை ரகிக்கச்செல்கிறானோ அவன்
யாகஞ்செய்தபலனையடைவான்.

யஸுஹமஹதஸுருராமயுகுஸுரணௌவிவரிவெஹிநள

வரிவ்ராவெராமயுகுஸுரணௌவிவரிவெஹிநள

யஸ்துபக்ரேஷுஸௌந்யேஷுவிப்ரவத்ஸுஸமந்தத:

தேவகந்யஸ்துதம்விரம்ஹர்திசாமந்திச

௩௨.

(இ - ள்.) எவனுடைய சரீரம் யுத்தத்தில் பாணம் எறிதடிவளைதடிகளால் வெட்டுண்டதோ அந்தச் சூரனைத் தேவகன்னிகைகள் கொண்டுபோய் ரமிக்கிறார்கள்.

பெவாஹநாஸஹஸுரணிஸூரூராயொயநஹதௌ

கூரணாஹயாவதிஜஹத-பாஜஜெதிவ||

தேவாங்கநாளஹஸ்ரானிஸூரூரமாயாதநேஹதம்

தவரமாணாஃப்ரதாபந்திமமபந்தாமமேதச

கூட.

(இ - ள்.) யுத்தத்திலிறங்க சூரனைக்குறித்து அநேகம் தேவகன்னிகைகள் இவனெனக்கு நாயகன் எனக்கு நாயகனென்று பரபரப்புடன் ஒடுகிறார்கள்.

யாயஜீஸுஹெவஸ்வஸாயவியபுர|

ஸுஹெம-ஹினோவாத்யுயெவயாதி||

கூணெநயாநெஹவஹிதகுவீராரி|

பூரணாஹயாஹெஹவாபரித்யஜஹி||

யம்யஜுஸங்கைஸ்தபஸாசனிப்ரா

ஸ்வர்க்கைஹினோவாத்யுயெவயாந்தி

கூணெநயாநெஹவஹிதகுவீராரி|

பூரணாஹயாஹெஹவாபரித்யஜஹி:

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சுவர்க்கத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாய் அநேகம் யாகங்களாலும் எவ்வண்ணமாக எந்த விலகத் தையடைகிறார்களோ? அவ்வண்ணமாகவே கூணப்பொழுதில் சூரர்கள் நல்ல யுத்தங்களில் பிராணன்களைவிட்டு அவ்விலகங்களை யடைகிறார்கள்.

ஜிதெநஹயுதெஹகூஜ-புதெநாவிலுஹாஹநா|

கூணயுஹிநிகாயெஹிநாவிகாஹரணெஹ||

ஜிதெநலப்யதேலகூமீர்மருதெநாபிஸுஹாங்கநா

கூணத்வம்ஸிநிகாயேஸ்மிந்காசிந்தாமரணேரணே

கூடு.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் ஜயீத்தவன் சம்பத்தடைகிறான்; இறந்தவன் தேவகன்னிகையை யடைகிறான்; கூணப்பொழுதில் நாசமடைகிற விந்தச் சரீரத்தில் மரிக்கிறதிலும் யுத்தம் செய்வதிலும் என்னசந்தேகம்.

ஹோடபெஸொராயிரஸ்வதஸு|
யடி ஹவெதுவெஸிஸெவக ||
கதெஹாபாநெநகிவாஸுதஸு||
ஸமபாஸபெஜாவியிவஹஸு||

லலாடதேசேருதிர்ம்ஸ்ரவத்யத்
யத்பாஹவேதுப்ரவீஸேச்சவக்த்ரம்
தத்ஸோமபாநேநகிலாஸ்யதுல்யம்
ஸம்க்ராமயஜ்ஞேவிதிவச்சத்ருஷ்டம்

௩௧.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் நெற்றியிலடிபட்டு ரக்தம்வாயில் பெரு
கினால் யுத்தமாகிற யாகத்தில் விதிக்கப்பட்ட சோமபானத்தோ
டு இவனிறந்திலாக்கும்.

சுநாயஸ்யாஹணஸ்யேதயெவஹநிஜீஜாதயி|
வபெவபெயஜமஹாநாவஸ்யாஸ்யாஸ்யா||
நதெஷாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா||
ஜலாவமாஹநாதெஷாஸ்யாஸ்யாஸ்யா||

அநாதம்ப்ராஹ்மணம்ப்ரேதம்யேவஹந்தித்விஜாதய:
பதேபதேயஜ்ஞபலமாதுபூர்வ்யால்லபக்திதே
நதேஷாமஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா||
ஜலாவகாஹநாத்நதேஷாம்ஸத்யஸ்யாஸ்யாஸ்யா||

௩௨.

(இ - ள்.) யாதொரு பிராமணன் அனாதரவாயிருக்கிற பிரா
மணப்பிரேதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுபோகிறானே அவன் வரிசை
யாக அடிகள்தோறும் யாகபலத்தையடைகிறான், அவர்களுக்கு
நல்ல காரியத்தைச் செய்தமையால் அசுபமும் பாவமுமில்லை.
ஸ்நானம்செய்த மாத்ரிதத்தில் அப்பொழுதே யவர்களுக்குச் சத்தி
யுண்டாய்விடும்.

ஸஸ்யோதயஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா||
வஹிஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா||

அஸநேகாந்ரமபந்தம்சப்ரேதீபூதம்த்விஜேத்யம்
வஹித்வாசதஹித்வாசப்ராணாயாமேநஸ்யாஸ்யா||

௩௩.

(இ - ள்.) தனக்கு ஞாதியில்லாதவனாயும் பந்துவில்லாதவனா
யும் இறந்துபோன பிராமண சிரேஷ்டனை எடுத்தும் கொளுத்தி
யும் பிராணயாமஞ்செய்து சத்தனாகிறான்.

சுதமஜெஷ்யபௌதம் ஜாதிஜாதிஜெவவா!

ஸாக்ஷாஸ்தெனம்ஸுபுஷாமின்வ்யத்புராஸுவிஸம்யுகி||

அநுகம்யேச்சயாப்ரேதம்ஜ்ஞாதிமஜ்ஞாதிகேமவலா

ஸ்நாதவாஸுசேலம்ஸ்ப்ருஷ்டீவாக்நிம்க்ருதம்ப்ராஸ்யவிஸுத்தயதி

(இ - ள்.) ஞாதிராயினும் அல்லாதவனாயினும் இறந்தவனைப் புத்தியூர்வமாய்ப் பின்பென்றால் துணியுடன் ஸ்நானம்செய்து அக்னியை ஸ்பர்சித்தும் நெய்யைக் குடித்தும் சுத்தனாகிறான்.

சுத்தியுதஜநாதாஹ்ணையாநுமவதி

வனகாஹுஸாமிஹ-குக்ராவம்மதவெ₉நஸாஜ₉தி||

சுதந்திரியம்மருதபஜஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயாநுகச்சதி

ஏகாஹமஸு-சிர் பூத்வாபஞ்சகவ்யேநஸு-த்யதி

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணனாயினும் இறந்த சூத்திரியனை அறியாமல் அனுக்மனம் செய்தால் ஒருதினம்தீட்டிருந்து பஞ்சகவ்யத்தைப் சாப்பிட்டுச் சுக்தியடைகிறான்.

சுவ்வாவெழுஜ்ஜர நா ஐ ரஹணையொநுமலதி.

குகாஸன உயிராத உபாணாயாஜாநுஷா உரெசு||

ஸவம்வாவைஸ்பமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணீயாநுகச்சதி

கருத்வா ஸுளசம்த்விராத்ரஞ்சப்ராஸ்யாமாந்ஷடாசுரேத்

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணன் தெரியாமல் வைசிய பிரேதத்தைப் பின்புச் செல்கிறானே; அவனிரண்டுநாள் தீட்டிலிருந்து பிராணயாமஞ் செய்யவேண்டும்.

பெருத்தீயைத் தடுத்தாய்ந்த ஸ்ரீராமனொருநாள்

கருமவெநீயார் நந்திரா துடிசுமில்-வெசு||

திருநெல்வேலி துணைத் தலைநகரம் - நகரம் மகாநகரம் மாநகரம்

பொணாயாழிசு தங்குக்காவழி தம்புராலிசு உதிதி ||

ப்ரேதிபுதந்தயஸ்ஸுத்ரம்ப்ராஹ்மணேஜ்ஞாநதர்பல:

அநுகச்சேநீயமாநம்திராத்ரமஸு—சிர் பவேத்

தீராதேறுததஃபூர்ணைநதீங்கத்வாஸமுத்ரகாம்

ப்ராணபாமஸதம்க்ருத்வாக்ருதம்ப்ராஸ்யவிஸுத்யதி

(இ - ள்) எந்தப்பிராமணன் அறிவற்றவனுய் சூத்திரப் பிரேதத்தைப் பின்செல்கிறானே; முன்றுநாள் தீட்டிநுந்து அம்முன்றுநாளும் நிறைந்தபின் சமுத்திரம் சேர்கிறநதியையடைந்து நூறு பிராணபாமம் செய்து நெய்யைச்சாப்பிட்டுச் சுத்தனாகிறான்.

விநிவத-ப்யஜாஸ-ஞ்ஜாஉடிகாஹ்ஜாவஸிதா:|

அவிஜெஸுஜாநுமஹவ்ராவணஷயஜ-ஸுநாதந:॥

விநிவர்த்பயதாஸ-ஞ்ஜாஉடிகாஹ்ஜாவஸிதா:

தவிஜஸ்ததாநுகந்தவ்யாஹ்யேஷதர்மஸ்ஸநாதந: சரு.

(இ - ள்.) சூத்திரனுக்குத் தீட்டுக் கழிந்தபின் அவனைப் பின் செல்லலாம். இது அனாதியான தர்மம்.

முன்றுவது அத்தியாயம்

முந்நிந்நு.

ஆசாரகாண்டம் ஸம்பூர்ணம்.

ஆசார ஸங்கிரகம்.

இங்கு பராசரபகவான், ப்ராஹ்மண சூத்திரிய வைபவ சூத்திரர்களென்கிற நான்கு ஜாதிகளுக்கும், மது, யாக்யவல்கியர், கௌதமர், சங்கர், முதலிய பூர்விகர்கள் கூறிய ஆசாரங்களை இக்கலியுகத்தில் அநுஷ்டானம்செய்வது அரிதென்று விசாரித்து, கடினமான அக்கர்மாசாரங்களைச்செய்யச் சக்தியற்றவர்களாய், ஆகையாலவைகளைவிட்டு வேறு ஸுலபதர்மங்களை யபியாமல் அக்கியான கூபத்தில்விழுந்து ஜாதிப்ரஷ்டர்களாய்ப் போகிற இந்நான்குவர்ணஸ்தர்களிடம் பரமகிருபையினால், இவர்களை நல்வழி யடைவிப்பிக்கக்கருதி, இக்காலானுகுணமாகவும் இவர்கள் சக்திக் கனுகுணமாகவும், மேலுலகங்களை யடைவிப்பிக்கத் தக்கவைகளு மாணவர்களுமாசாரங்களை இந்த பராசரஸ்மிருதியையிட்டு வெளி யிட்டருளினார். அந்த ஆசாரங்களில் மதுமுதலிய முன்னோர் கூறியதாய், இக்காலத்திலும் ஸுலபமாகச் செய்யத் தக்கவைகளான ஆரங்களை அந்தந்த தர்மசாஸ்திரங்களினால் கண்டுகொள்வர்களென்று அவ்வாசாரங்களை விட்டுவிட்டு, இக்காலத்தில் செய்யமுடி

பாத்தாக பெரியோருரைத்த சில ஆசாரங்களுக்கு மாத்திரம் பதிலாக சில ஆசாரங்களை முழாழிந்தனர். ஆகையாலிங்குமதுமுதலியவர்களின் தர்மசாஸ்திரங்களில் கூறிய ஆசாரங்களையும் அனைவரும் ஸுகமாக வயிந்துகொள்ளும்படி ஸங்கிரகமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

பிராக்ராலத்தில்செய்யவேண்டிய கருத்தியங்கள்—ஸூர்யோதயத்திற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முந்தினகாலம். உஷ் காலமென்றும் பிராம்மமுகூர்த்தமென்றும் சொல்லப்படும். அப்போது ரஜோகுணமும் தமோகுணமும் கீழ்ப்பட்டு ஸத்வகுணம் தலையெடுத்திருக்கும். ஆகையால், மனம் நிர்மலமாய்த் தத்வத்தை யுள்ளபடியழிகைக்கும் தியானிக்கைக்கும் யோக்யமான அக்காலத்தில் படுக்கையில் நின்றுமெழுந்திருந்து ஸ்ரீஹரி: என்று மூன்றுதரம் பகவந்நாமத்தை அதுஸந்தித்து, பின்பு வலதுகாலை முந்தற பூமிமேல்வைத்து படுக்கையைவிட்டெழுந்திருந்து ஜலபாதையை நின்றுத்திசெய்துகொண்டு கைகால்களை முழங்குக முழங்கால்வரையில் சுத்திசெய்துகொண்டு வாயில் நாற்றம்போமளவும் வாயைத் தேய்த்துக்கொப்பளித்து கண்களிலும் மூக்கிலுமுள்ளமலங்களைப் போக்கிக்கொண்டு ஆரமனம்செய்து, பின்பொரு சுத்தமான இடத்திலாஸநிட்டு அதில் கிழக்குமுகமாயுட்கார்ந்து, தன்னுடைய ஆசாரியன்முதலாக ஸ்ரீமந்நாராயணன்வரையிலுள்ள குருபரம்பரையை மதுஸந்தித்துப் பிறகு மாம்ஸம், இரத்தம், மஜ்ஜை, எலும்பு, நரம்பு முதலிய திறைவஸ்துக்களால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டும், மல முத்திரங்களினால் நிறைந்தும் அதிஹேயமாயிருக்கிற இச்சரீரத்திலுடைய தூக்குணத்தையும், இதுவரையில் வினாயக்கழிந்து போன காலத்தையும் நினைத்து ஜுகுப்ஸையையடைந்து ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும். அவன் தசாவதாரங்களெடுத்து சேதனேஜ்ஜீவனார்த்தமாகச் செய்தருளிய அதிமானுஷசேஷ்டிதங்களையும், அவன் விஷயமான ஸ்தோத்திர பாடங்களை யு மதுஸந்தித்து நிர்மலாந்தக்கரணாய் அநந்தரமெழுந்திருந்து, கண்ணடி, பூர்ணரூம்பம் பூ, சித்திரம், தேவாலயம், ஸுமங்கலி, நல்லமாளிகைகள் முதலிய மண்ணியமான வஸ்துக்களைப் பார்க்கக் கூடவன், அசுத்தமாய், விகாரமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைப் பார்க்கக் கூடாது. அதன்பின், ஊருக்கு வாயுமுலையில் நூறுகஜம்தூரம் அப்புறம்போய்த் தலையில் துனியைச்சுற்றிக்கொண்டு பூநூலைக் கண்

வட்டத்தில் படாதபடி வலதுகாதில்சுற்றி, அங்கிருக்கிற புழுபூச்சிகள் அப்புறத்தில் போம்படியாகக் கைகளைத்தட்டி, பயிர், செடி, பூண்டு, உழுதநிலம், கிளறுபூமி, வழி, தோட்டம்; இவைகளில்லாமலும் ஒருவருக்கு உபத்திரவம் உண்டாகாமலுமிருக்கிற இடத்தில் உட்கார்ந்து, மலநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டு மனுஷியர்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் நீர்குடிக்கைக்கு யோக்கிய மல்லாத ஜலக்கரையிலுட்கார்ந்தாவது கையோடு பாத்திரத்திற்கொண்டு போயிருந்த ஜலத்தி னாலாவது குதசுத்தி செய்து கொள்ளக்கடவன். வருஷதாரையில்குதசுத்திசெய்யக்கூடாது. குதத்துக்குப்பதினைந்துதரமும் ஆள் குறிக்கு மூன்றுதரமும் கால்களுக்குப் பத்துதரமும் கைக்குப் பதினைந்துதரமும் மண்ணைப்போட்டலம்பவேண்டும். இவ்வளவுசெய்தும் திருப்தி இல்லாவிட்டால் தன் மனதுக்குத் திருப்தியுண்டாமளவும் நாற்றம்போமளவும் குதசுத்தி செய்யவேண்டும். ஜலபாதைக்காவது மலபாதைக்காவது உட்காரும் போது இரண்டு ஸந்தியைகளிலும் தினத்திலும் வடக்கு முகமாயும் இரவில் தெற்குமுகமாயும் உட்காரவேண்டும். பசு பிராமணர் சூரியன் அக்கினி தேவாலயம் இவைகளுக்கெதிர்முகமாக உட்கார்க்கூடாது. பிறகு முழங்கை முழங்கால்கள் வரையில் அலம்பிக்கொண்டு வாய்கொப் பளிக்குவேண்டும். ஜலத்தின்பேரில் உமியக்கூடாது. கரையில் உமிந்து அவ்விடத்தை யலம்பவேண்டும்.

வாய்கொப்பளித்தல்—மலவிஸர்ஜனத்தில்பன்னிரெண்டுதரமும், ஜலபாதைக்குப்பின் ஆறுதரமும், சாப்பிட்டபின்பும் பல்தேய்த்தபின்பும் பதினைந்துதரமும் வாய்கொப்பளிக்குவேண்டும் அனந்தரத்தில் ஆசமனம்செய்து பல்தேயக்கவேண்டும்.

பல்தேய்த்தல்—சூர்யோதயத்திற்குமுன் கிழக்காகவும், அதன்பின்வடக்கு அல்லது ஈசான்யமுகமாயாவது உட்கார்ந்து தேய்க்கவேண்டும். சூர்யனுக்குப் பற்களைக்கூட்டக்கூடாது. கைவிரலினாலும், செங்கல், கரி, சாம்பல், ஓடு, மண் இவைகளால் செய்யக்கூடாது. பிராமணனுக்குப் பன்னிரண்டங்குலம், கூத்திரியனுக்கு ஒன்பது அங்குலம் வைசியனுக்கு ஆறு, சூத்திரனுக்கு நாலு அங்குலம் நீளமும் சுண்டுவிரன் பருமன்கனமு முள்ளதாய், கைப்பு, காரம், பரிமளம், முள், பால் இவைகளையுடைய அலம்பின கொம்புகளினால் பல்விளக்கவேண்டும். அஷ்டமீ, சதுர்தசீ, அமாவாசியை முதலிய பர்வதினங்கள், சிராத்ததினங்களில் மாவிலையினால் தேய்

க்கவேண்டும். குச்சியினால் தேய்க்கக்கூடாது. பின்பாசமனம் செய்து ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்நாநம் செய்தல்—ஆறு, ஏரி, குளங்களில் ஸ்நாநம் செய்ய வேண்டும். இவைகளில் லாஷ்டில் கிணறுகளிள் செய்யவேண்டும். குளம் கிணறுகள் தன்னதாயும் பொதுவாயும் அல்லாமல் மற்றொருவனதாயிருந்தால் அதிலிருந்துகொஞ்சம் மண்ணையெடுத்து வெளியில் போட்டு, நாலுசூடம்ஜலம் வெளியிலெடுத்துக்கொட்டி விட்டு அதில் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். அந்த ஜலத்தில் கங்கை முதலியசுகல புண்ய தீர்த்தங்களை தியானித்துக்கொண்டு அகமர் ஷணமந்திரங்களை ஜபித்துக் கொண்டு ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். திவ்யம், வாருணம் மாந்தரம், பஸ்மஸ்நாகம் களென்று ஸ்நாநம் நாலுவகை. சூர்யகிரணங்கள் தெரியும்போது மேகம்காணாமல் திவலைகள் விழுந்தால் அதில்நிற்றல் திவ்யம், ஜலத்தில்முழுசூதல், வாருணம், ஜ்வரம் முதலிய ரோகங்களினால் பீடிக்கப்பட்டு சக்தி யற்றவன் மந்திரங்களைச் சொல்லிப் ப்ரோகசித்துக்கொள்ளுதல் மாந்திரம். பஸ்மத்தை உடம்பெங்கும் பூசிக்கொள்ளல் பஸ்மஸ்நாநமென்று சொல்லப்படும். வாருணஸ்நாநம்—நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் கிரியாங்கம் மலாபகர்ஷணம் என்று ஐந்துவிதமாயிருக்கும். நித்யமென்பது—ப்ரதிதினம் உதயத்தில் செய்யவேண்டிய ஸ்நாநம். நைமித்திகமென்பது—தீட்டு முதலியவைகளைப் போக்கிக்கொள்ளு கைக்காகச் செய்யும் ஸ்நாநம். காம்ய மென்பது—மாகமாசத்தில் கங்கையிலும் துலாமாஸத்தில் காவேரியிலும் இவைமுதலான இடங்களில் ஒருபலங்களைக் கோரி செய்யும் ஸ்நாநம். கிரியாங்கமென்பது—சிராத்தாதிகளுக்கு முன்செய்யும் ஸ்நாநம். மலாபகர்ஷணமென்பது—அப்பியங்கஸ்நாநம். ப்ரதிதினம் பிராதக்காலத்திலும் மத்தியானத்திலும் செய்யவேண்டும். ஸ்நாநம்செய்தீபின் மயிரீகளினின்றும் ஒழுசுகிற நீரை பிதுருக்கள் சாப்பிடுகிறார்களாகையால் அந்த ஜலத்தைத் தொடைக்கக் கூடாது. பின்புகரையிலேறி மேல்வஸ்த்திரத்தைப் பித்ருகளின் திருப்திக்காகக் கரையில் பிறியவேண்டும். ஸ்நாநத்துக்கங்கமாக தேவநுஷி பித்ருதர்ப்பணங்களை ஸ்நாநம் செய்யும் போதேசெய்ய வேணு மென்றுசிலரும் சொல்லுவார்கள் பின்பு கரையிலேறி வஸ்திரத்தைத் தரிக்கவும்.

வஸ்திரம் தரித்தல்—பிராமணன் வெண்வஸ்திரமும், கூத்திரியன் சிவப்பு வஸ்திரமும், வைசியன் மஞ்சள்வண்ண மானவஸ்திரமும், சூத்திரன்கூறுப்பு வஸ்திரமும் தரிக்கவேண்டும். பிரம்மசாரியும் சன்னியாசியும் கச்சமில்லாமலும், கிரகஸ்தனும் வாரம்பிரஸ்தனும் கச்சத்தோடும் அனாயில்வஸ்திரம் தரித்து மேல் உத்தரீயம் தரிக்கவேண்டும். கௌபீனமில்லாதவன் ஒரு கர்மத்திற்கும் உபயோகிக்கமாட்டான். வஸ்திர மில்லாவிட்டால் வெண்கம்பளம், பட்டு, நாரம்டி இவைகளைத் தரிக்கலாம். அனந்தரம் ஊர்த்வபுண்டரம் தரிக்கவேண்டும்.

ஊர்த்வபுண்டரம் தரித்தல்—வெண்மிருத்திகையினால் ஹரி பாதாக்ருதியாகவும் இடையுள்ளதாகவும் பாதமுள்ளதாகவும் ஊர்த்வபுண்டரத்தைத் தரிக்கக்கடவன். அதின் நடுவில் ஹரித்ராசூர்ணத்தினால் தீபரேகைபோல ஸ்ரீசூர்ணமும் தரிக்கவேண்டும். முகத்தில் நாலிகாமுலம் முதல் நெற்றிக்கட்டுவரையிலும், வயிற்றின் மத்தியத்திலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் பத்து அங்குலமும், மார்பிலும் இரண்டு புஜங்களிலும் எட்டு அங்குலமும் கண்டத்தின் மத்தியிலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் நாலு அங்குலமும், முதுகிலும் பிடரியிலும் நாலு அங்குலமும் பிரமாணம் இருக்கவேண்டும். மிருத்ததை சிரஸில் துடைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதின் மந்திரங்களை ஆந்ஷிகங்களில் கண்டுகொள்க. அதனபின் துளஸீ நளிநாகூமாலையையும் பவித்திரங்களையும் நாபியளவாகக் கழுத்தில் தரிக்கவேண்டும். ஊர்த்வபுண்டரமில்லாதவன் ஒரு வைதிககர்மத்திற்கும் யோக்கியனாக மாட்டான். பின்பு ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும்.

ஸந்தியாவந்தன விதி—எந்த வைதிககாரியங்க ளாரம்பித்த போதிலும் அதற்காதிதிலு மந்தத்திலும் ஆசமனம் இரண்டாவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். அது ச்ரோதயமென்றும் ஸ்மார்த்தமென்றும் இரண்டுவகை. த்வாதசநாமங்களினால் செய்கிறது ச்ரோதம். இருபத்துநாலு நாமங்களினால் செய்கிறது ஸ்மார்த்தம். ஸ்ரோத்ராசமனமென்றும் நேத்ராசமனமென்றும் வேறுவிதமான ஆசமனங்களும் உண்டு. அவைகள் யோக்யமான ஜலமில்லாதகாலத்தில், செய்யவேண்டியவைகள் கௌணங்கள் பிரணவத்தைச் சொல்லி வலதுகரத்தைத்தொடுதல் ச்ரோத்ராசமன மென்றும், ஜலத்தினால் கண்களைத்துடைத்துக்கொள்ளல் நேத்ராசமனமென்றும்

பெயர். பிராணயாமமென்பது ஸப்தவ்யாஹ்ருதிகாயத்திரி சாஸஸுக்களோடு கூடிய மந்திரங்களை மனஸ்ஸில் மனனம் செய்து கொண்டு ஒருதரத்தினால் ரேசகம் (இடதுமுக்கில் நின்று மூச்சை வெளியில்விடுதல்) மற்றொருதரத்தினால் பூரகம் வலது முக்கினால் (மூச்சை இழுத்தல்) மற்றொருதரத்தினால் சூம்பகம் (மூச்சையடக்கல்) செய்து பகவானை தியானித்தல், இதுமுதலாக ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும், உதயத்தில் ஸூரியோதயத்திற்கு முன்னும், ஸாயங்காலம் அர்த்தாஸ்தமயமாகிற ஸமயத்திலும், மத்தியான்னத்தில் ஸூரியன் உச்சியிலிருக்கும் போதும் செய்துபின்பு, உதயத்தில் ஸூரியோதயத்தில் உபஸ்தானத்தையும், ஸாயங்காலத்தில் நக்ஷத்திரம் தெரியும்போது உபஸ்தானத்தையும் செய்யவேண்டும்—ஆசமன மென்பது பசுவில்காதுபோல் கையைவைத்துக்கொண்டு (அதாவது - நடுவிரலின் இரண்டாவது கணுவில் கட்டைவிரலின்துனியை அமர்த்தி) அதில் உளுந்து அமருமளவான தீர்த்தத்தை எடுத்து, அச்யுதாயநமஃ, அநந்தாயநமஃ கோவிந்தாயநமஃ என்கிறமுன்று மந்திரங்களைச் சொல்லி முன்றுதரம் அந்த தீர்த்தத்தை சாப்பிட்டு இரண்டுதரம் முகத்தைத்துடைத்து கையையலம்பி கேசவாதித்வாதச நாமங்களினால் இரண்டு தாடைகள் இரண்டு கண்கள் இரண்டு மூக்குகள் இரண்டு காதுகள் இரண்டு புஜங்களை, கட்டைவிரல் பலித்திரவிரல் சுட்டிக்காட்டும்விரல் சுண்டி விரல் நடுவிரல்களால் தொண்டு ஐந்து விரல்களினாலும் நாபியையும் சிரஸ்ஸையும் தொடவேண்டியது.

ஸந்தியாவந்தனம், ஈரவஸ்திரத்தோடிருந்தால் முழங்கால ளவு ஜலத்தில் நின்றுகொண்டும் உலர்ந்த வஸ்திரத்தோடிருந்தால் ஜலக்களையில் உட்கார்ந்தும் செய்யவேண்டும். அர்க்கியபிரதானம் செய்யும்போது இரண்டு கட்டைவிரல்களையும் கைபிழுள்ள ஜலத்தில் படாமற்படி வேறொருகத்தூக்கி வைத்துக்கொண்டு காயத்திரி யைச்சொல்லி அந்த ஜலத்தை ஜலத்திலே தூக்கிவிடவேண்டும். நடுவேகைகளை வெவ்வேறாக விடக்கூடாது, ஜபம்செய்யும்போது நாய்முதலிய அசுத்த வஸ்துக்களைப்பார்க்கக்கூடாது. பார்த்தால் ஸூரியன் அக்கினிமுதலியவைகளைப்பார்த்துசுத்தனாகவேண்டும். காஷ்யில் நின்றுகொண்டும் ஸாயங்காலத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டும் ஜபம் செய்யவேண்டும். மத்தியான்னத்தில் எப்படியாகினும் செய்யலாம், காஷ்யில் முகத்தளவாகக்கைகளை வைத்துக்கொண்

மும் மத்தியான்னத்தில் நாபியளவாகவும், ஸாயங்காலத்தில் துடைகள் மேலும் கைகளைவைத்துகொண்டும் ஜபம்செய்யவேண்டும். காலையிலும் ஸாயங்காலத்திலும் நூற்றெட்டும் மத்தியான்னம் இருபத்தெட்டும் காயத்திரியை ஜபம் செய்யவேண்டும், ஆயிரத்தெட்டு செய்தால் உத்தமம். நூற்றெட்டு செய்தால் மத்திமம். இருபத்தெட்டு செய்தால் அதமம், பத்துக்குக்குறையக்கூடாது. பக்கத்திலிருப்பவர்களுக்குக்கேட்கும்படியாகச் செய்தால் அதமம். அப்படியன்றி உதடு அசையும்படி மெதுவாகச் செய்தால் மத்திமம், அப்படியுமன்றி மனதிலேயே காயத்திரியின் மந்திரங்களை நினைத்துக்கொண்டு செய்தால் உத்தமம். கணக்கில்லாமல் ஜபம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச்செய்தால் அது இராக்கதர்களை யடையும். விரற்களினால் எண்ணினால் அதமம். விரற்களின் கணுக்களினாலெண்ணினால் மத்திமம் ; சங்கமணி பொன்முத்து நவரத்நங்கள் கமலமணிகளினால் எண்ணினால் உத்தமம் நூற்றெட்டு, அல்லது, ஐம்பத்துநாலு, அல்லது இருபத்தேழு மணிகள் கோத்து ஜபமாவை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஜபம்செய்தபிறகு காலையில் ஸூரியன் உதித்து ஒருமுழம் உயரவருவதற்குள்ளாகவும், மாலையில் செம்மானம் மறைவதற்குமுன்னாகவும் ஹோமம்செய்ய வேண்டும். எரிச்சலின்றி புனைந்துகொண்டிருக்கிற அக்கினியில் செய்யக்கூடாது. தான் ஊரில்லாவிட்டாலும் ரோகியாயிருந்தாலும் தீட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் தன்புத்திரர் சிஷ்யர்களைக்கொண்டு செய்விக்கலாம். இதுக்கு தேவயக்கியம் என்று பெயர்.

பின்பு ப்ரஹ்மயக்கியம் செய்யவேண்டியது. அதாவது தன்னுடையசாகையில் சிலருக்குக் களையாவது சில யஜுஸ்ஸுக்களையாவது சில ஸாம்களையாவது ஒதுகை. இதுக்கு ப்ரஹ்மயக்கியம் என்று பெயர்.

தர்ப்பணம் செய்யும் விதம்—தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் ஒவ்வொருதாமும் பித்ருக்களுக்கு மூன்றுதாமும் ஜலத்தினால் தர்பிக்கவேண்டும். பூணூலை உப விதமாகச் செய்து கொண்டு தேவர்களுக்கும், தாவடமாக (மாலையாக) ப்போட்டுக்கொண்டு ருஷிகளுக்கும், பிராசுவிதமாகப் போட்டுக்கொண்டு பித்ருக்களுக்கும் செய்யவேண்டும், தேவர்களுக்கு விரற்களின் துனிகளினாலும் ருஷிகளுக்

குகைகளின் நடுவினாலும் (சுண்டுவிரலின் அடிக்கணுக்களின் நின்றும்), பித்ருக்களுக்குக் கட்டை விரலுக்கும் சுட்டுக்காட்டி விரலுக்கும் நடுபாகத்தினாலும் ஜலம் விடவேண்டும். தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் கிழக்கு முகமாகவும் பித்ருக்களுக்குத்தெற்கு முகமாகவும் நின்று செய்யவேண்டியது. பித்ருக்களை உத்தேசித்து ஸ்வதா என்கிற மந்திரத்தைக் கடைசில் சேர்த்து ஜலத்தை விட்டால் இதுக்கு பித்ருயக்கியமென்று பெயர்.

பின்பு பகவதாராதனத்துக்கு யோக்யமான ஸாமக்கிரிகளை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு பிறகு மாத்தியான்னிகஸ்நாநம் செய்து பகவதாராதனம் செய்து அநந்தரம் காக்கை ஏறும்பு முதலிய பிராணிகளுக்கு அன்னமிடவேண்டும். இதுக்கு பூதயக்கியமென்று பெயர்.

பிறகு - பித்ருக்களுக்காகப்பிரதிதினம். ஒன்று இரண்டு மூன்று பேர்களைத்தன் சக்திக்கணுருணமாக போஜனம் செய்வித்தும், அதிதிகளையும் போஜனம் செய்விக்கவேண்டியது. அதிதிகளென்பது, வைச்வதேவத்திற்கு முன்னடியாக வெகுதூரத்திலிருந்து நடந்து வந்து இளைத்தவனாய் கால்களில் தூள்களோடு காண்கிறவன். அவன் இரண்டாவது நாள் இருந்தால் அதிதியாகமாட்டான் ப்ரும்மத்தையழிந்தவன் எப்போதும் அதிதியாயிருப்பன். அவர்களுக்கு அன்னமிடச் சக்தியில்லாவிட்டால் கைகால்களை அலம்புகைக்கு ஜலம் கொடுத்து ஆஸநத்திலுட்காரவைத்து நல்வார்த்தைகளைச்சொல்லி இரண்டு மூன்று கபளத்துக்காரம்படியாவது அன்னமளிக்கவேண்டும். இதுக்கு மனுஷ்யயக்கியமென்று பெயர். இந்த ஐந்து யக்கியங்களும் பிரதிதினம் செய்யக்கடவன், பிறகு மாதாபிதாக்களையும் பந்துக்களையும் போஜனம் செய்வித்துத்தானும் புஜிக்கக்கடவன்.

அதன்பின்பு ஸாயங்காலம் வரையில் வேதம் சாஸ்திரம் முதலியவைகளை யோதுதல் தேகயாத்திரைக்குவேண்டிய விபாபாரங்களைச்செய்தல் இவைகளை டெளகிகவைதிக காரியங்களில் ஜாக்கிரதையுள்ள வரையிருந்து செய்பக்கடவன்.

ஸாயங்காலமானவாறே முன்சொல்லிய விதிப்படிஸந்தியாவந்தனம் ஹோமங்களைச் செய்துமுடித்து ஸஹஸ்ரநாமம் முதலிய ஷைக்களைப்பாடம் செய்துஇராத்திரி பத்துநாழிகைவரையில்பகவா

ஊடைய குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு பின்பு சயனிக்கக்கடவன். இவ்விதமாக சித்தியம்நடந்து கொண்டுவருநிறவன் இந்தலோகத்தில் இருக்குமளவும் நல்லசுகத்தையும் பின்பு பரமீலாகம் போய் அங்கும்மேலான சுகத்தையும் அனுபவிப்பான்.

மஹாளயசிராத்தவிதி—வருஷருதுவில் புரட்டாசிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் பதினைந்து திதிகளும் மஹாளய மஹாபுண்ணியகாலமாகையால் சிராத்தஞ்செய்தால் அகூயமான திருப்தியுண்டாகும். மஹாளயகாலத்தில் பிதூர்களுக்கு நெய் பாயசம் அன்னம் பதார்த்தம் பழம் முதலானதுகளை திருப்தியாக கொடுத்தால் பிதூர்கள் சந்தேகாவிப்பார்கள், மாதந்தேதாறும் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். பெரும்பாலும் சக்தியில்லாதவனு யிருந்தால் ஸ்நானஞ்செய்து ஜலத்தில் பிதூர்களைக்குறித்துத் தர்ப்பணஞ் செய்தானானால் நித்தியசிராத்தஞ் செய்தபலனையடைகிறான் பிதூர்க்களை வசுதேவதைகளாகவும், பிதாமஹர்களை ருத்திரதேவதைகளாகவும், பிரபிதாமஹர்களை ஆதித்தியதேவதைகளாகவும், பழமையான வேதஞ்சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகையால் அவர்களை, அத்தேவதைகளாகவே தியானிக்கவேண்டியது.

சிரார்த்தத்திய பிராமணரை நிமந்திரணம் சொல்லும் வகை—வேதங்கள் முழுதுமோதினவர்களும் வ்யாதியில்லாருமாக அவர்களுடைய மூன்றாவது பாட்டன்மார்தொடங்கிப் பரிசுஷெய்து முன்றுநாள் முன்நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். தாய் தந்தையுடையதாயிருக்கிற ப்ராமணனை நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். அந்த பிராமணன் 1008-ஜபம் மறுநாள் செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் பாபமுண்டு.

ஆசார ஸங்கிரகம்"

முற்றியு.

நாலாவது அத்தியாயம்.

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

கதிராநாடிதிகொயாபுதஹாடாயலிவாஹயாகி|

ம.டிபியாகலிபுஹாநாமதிரெஷாவிய்யதெ||

அதிமாநாத்திக்ரோதாத்ஸ்நேஹாத்வாயதிவாபயாத்

உத்பத்தியாத்ஸ்தரீபுமாந்வாகதிரேஷாவிதீயதே

க.

(இ - ள்.) மானக்கேட்டினாலாவது அதிக கோபத்தினாலாவது பயத்தினாலாவது ஸ்திரீயாவது புருஷனாவது கயிற்றினால் சுருக்கிட்டு இறந்தால் மேலே சொல்லுகிறபடி அவருக்கு நரகபாதனைகள் விதிக்கப்படுகின்றன.

வருயஸாணிதஸ்வருணைகூயெதஜலிஜஜி|

ஷஷிவ-ஷ-ஸஹஸாணிநாகவ்யதிவடிதெ||

பூயஸோணிதஸம்பூர்ணேத்தவந்தேதமஸிமஜ்ஜதி

ஷஷ்டிர்வரஷஸஹஸ்ராணிநாகம்ப்ரதிபத்யதே

உ.

(இ - ள்.) மேலே சொன்னபடி மரித்தவன் சீயினாலும் ரத்தத்தினாலும் நிறைந்த அந்த தாமிஸ்ரமென்று பெயருள்ள நரகத்தில் அறுபதினாயிரமாண்டு மூழ்கிக்கிடக்கிறான்.

நாஸளவொநாடிகொநாமிநாஸு-வாதுஹகாரபெகி|

நாஸௌசம்நோதகம்நாக்ரிம்நாஸ்ருபாதம்சகாரயேத்

உ.உ.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லியபடி யிறந்தவனைப்பற்றி தீட்டில்லை தர்ப்பணமில்லை. அக்னிதாகம் கிடையாது. அவனைக்குறித்துக் கண்ணீர்விடக்கூடாது.

வொஹாரொயிபுஜாதாரவாஸவெஹகாரஸயா|

தவக்யுமெணஸூஜிநீதெவஜாஹபுஜாவதி||

வோடாரோக்ரிப்ரதாதார்பாஸச்சேதகரஸ்ததா

தப்தக்ருச்சேணஸூத்யந்தி த்யேவமாஹப்ரஜாபதி:

ஈ.உ.

(இ - ள்.) துர்மரணமான சுவத்தை வகித்தவன் அக்நிப்பிரதா
னம் செய்தவன் கயிற்றையறுத்துவிட்டவன். இவர்கள் தப்தக்ரு
சரம் என்கிற விரதத்தால் சுத்தியடைகிறார்கள் என்று பிரசாபதி
சொன்னார்.

மொலிஹுதௌதயொஹுஜம் ஷோஹுமணநதௌவாதிதௌ||
ஸௌஸுஸுமிதௌயெவிஸுரவொஹுஸுராதிராஹகா||
சுநெடுயெவாநுமஹாராவொஸுஹுக்ருஸுயெ||
தவக்ருமெணஸுபிரஸெக்ருஸுஸுபுஹுஹுணமொஹுநு||
சுநஸுதஹிதௌமௌஹுஹுவிஹுயாபுக்ருணா||

கோபிர்ஹதம்நதேதாத்தம்ப்ராஹ்மணேநதுகாதிதம்
ஸம்ஸ்ப்ருஸ்க்ருதிதேயவிப்ராவோடாஸஸாக்ருதாஹகா||
அந்நேயேசாநுகந்தாரஸ்பாஸச்சேதகரஸ்சயே
தப்தக்ருச்சேரணஸுத்தாஸ்தேக்ருயுர்ப்ராஹ்மணேபோஜநம்
அநடுதஸஹிதாம்காஸ்ததயுர்ப்ராயதகாஸம்

(இ - ள்.) மாட்டினால் கொல்லப்பட்டவன் கயிற்றைக் கருக்கித்
கொண்டு யிறந்தவன் பிராமணனால் கொல்லப்பட்டவன் எனின்கோ
யாதொரு பிராமணர்கள் தொடுவது அனுகூலம்செய்வது வகிப்
பது அக்னியிடுவது இவைகளைச்செய்கிறார்களோ அவர்கள் தப்த
க்ருச்சரவிருதம் செய்து பிராமணபாசனம் செய்துவைத்து எந்
துடன் கூடியபசுவை பிராமணருக்கு தகிழ்நையாகக் கொடுத்தால்
சுத்தராவர்களாக.

ஸௌஸுஸுமிதௌயெவிஸுரவொஹுஸுராதிராஹகா||
வொஹுஹுஹுஸுஸுஹுஹு வொஹுஸுஸுஹுஸுஸுஸுஸு||

ஸௌஸுஸுமிதௌயெவிஸுரவொஹுஸுராதிராஹகா||
வொஹுஹுஹுஸுஸுஹுஹு வொஹுஸுஸுஹுஸுஸுஸுஸு||

ஸம்ஸர்கமாசரேதவிப்ரஃபதிதாதிஷ்வகாமதஃ
பஞ்சாஹம்வாதஸாஹம்வாத்வாதசாஹம்தாபிவா
மாஸார்தம்மாஸமேகம்வா மாஸத்வயம்தாபிவா
அப்தார்தமப்தமேகம்வா பவேநூர்த்வம்ஹிதத்ஸமஃ

(இ - ள்.) பிராமணன் மகாபாதகம் உபபாதகம் செய்தவர்க
ளோடு கீந்து நாளாவது பத்துநாளாவது பன்னிரண்டு நாளாவது

வதௌஜீவதியாநாஸீ உவொஷுவுதஜாஹரெகி|
 சூயுஷுஹரீதஹதஃ ஸாநாஸீநாகுஷுஜெகி|
 சுவபுஷாஹெவஹதஃநாஸீநாநாஸீகூருதெவதஃ|
 ஸவஃதஃஷாஷுஷாநுஹெ ஷிகெஷுவ்ஜநாஸுபுஷி|
 வாய்வாநாஸுஜாஸீநாஸுஷுபுதஃகூருதெதஃயா||
 மஹவாதுவயர்கூருநாநாஸுஷாஷுபுஷுஷுஷி||
 யசுவாவஸுஹஹதஜாயாஜிமஹஹவாதுவாதுவா|
 பூயஸிதஃநதஸுஷாஷுதஸுஷாஷுஷாஷுஷுஷுஷி||
 நகாருஷாவஸுஷுநாநாஷுஷாஷுஷுஷுஷுஷுஷி||
 ஸவஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு||

ருதுஸ்நாதாதயாநாஸீ பர்தாரம்நோபஸர்பதி
 ஸம்ருதநாகம்யாதி வைதவ்யமீசபுநஃபுநஃ க௨.

ருதுஸ்நாதாம்துயோபார்யாம் ஸந்நிதௌநோபகச்சதி
 கோராயாம்ப்ருணஹத்யாயாம் யுஜ்யதேநாத்ரஸம்சயஃ க௩.

தரித்ரம்வ்யாதிதம்மூர்கம் பர்தாரம்யாவமந்யதே
 ஸாஸுநீஜாயதேம்ருத்வா ஸுகரீசபுநஃபுநஃ க௪.

பத்யௌஜீவதியாநாஸீ உபோஷ்யவ்ரதமாசுரேத்
 ஆயுஷ்யம்ஹரதேபர்து ஸஸாநாஸீநாகம்வ்ரஜேத் க௫.

அப்ருஷ்ட்வாசைவபர்தாரம் யாநாஸீகுருதேவ்ரதம்
 ஸர்வம்தத்ராக்ஷஸாந்கச்சே தித்யேவம்மதுரப்ரவித் க௬.

பாநீதவாநாம்ஸஜாதீநாம் துவ்ருத்தம்குருதேதுயா
 கர்ப்பபாதம்சயாகூர்யா ந்நதாம்ஸம்பாஷ்யேத்க்வசித் க௭.

யத்பாபம்ப்ரஹ்மஹத்யாயா த்விசுணம்கர்ப்பாதீநே
 ப்ராயஸ்சித்தம்நதஸ்யாஸ்தி தஸ்யாஸ்தயாகோஹீத்யதே க௮.

நகார்யமாவஸத்யேந நாக்நிஹோத்ரேணவாபுநஃ
 ஸபலேத்கர்மசண்டாலேயஸ்துந்ரம்பராஹ்முகஃ க௯.

(இ - ன்.) யாதொரு ஸ்திரீ ருதுஸ்நானம்செய்தநாள் துடங்கி
 பதினாறு தினங்களுக்குள் பர்த்தாவை யணுகாம விருக்கிறாளோ
 அவள் மரித்தபின் நாகத்தை யடைகிறதும்ன்றி பிறகு அடிக்கடி
 விதவையாகவும்பிறக்கிறாள். எவன் வியாதிபற்றவனுய் சமீபத்திலி

ருந்துகொண்டுருதுஸ்நானம்செய்தபாரியைபையணுகவில்லைபோ
அவன்பயங்கரமானசிசுஹத்தியில்சேருகிறான். இதில் ஸம்சயமில்லை
எந்த ஸ்திரீ தரித்திரனாகவும் வியாதிகரஸ்தனாகவும் தெரிபாதவனு
கவுமிருக்கிற பர்த்தானவ யுவமானம் செய்கிறாளோ அவள் மரித்
தபின் நாயாகவாவது பன்றியாகவாவது அடிக்கடி பிறக்கிறாள்
எந்த ஸ்திரீ பர்த்தாபிழைத்திருக்கையில் உபவாஸமிருக்கிறாளோ
அவள் பர்த்தாவின் ஆயுளை அபகரிக்கிறாள். நரத்தையுமடைகிறா
ள். எந்த ஸ்திரீ தன்பர்த்தாவைக்கேளாமல் விரதங்களைச் செய்
கிறாளோ அவையெல்லாம் ராகுஸர்களைச் சேருமென்று மறுசொ
ன்னார். எவள் பந்துக்கள் ஞாநிகளிவர்களிடத்தில் த்வேஷம்செய்
கிறாளோ எவள் கர்ப்பத்தையழிக்கிறாளோ அவ்விருவரோடு ஓரி
டத்திலும் பேசக்கூடாது. பிரம்மகத்தியில் எவ்வளவு பாப முண்
டோ அவ்வளவுக்கு இரண்டுபங்கு கர்ப்பத்தையழித்ததிலுண்டு.
அதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை. அப்படிப்பட்டவளை விடவேண்டி
யது. எவன் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைத் தவிர்த்து ஐந்
தாவதான ஆவஸத்யமென்கிற வக்னியாலும் அக்னிஹோத்ரத்தா
லும் காரியமற்றவனாயிருக்கிறானோ அவன்கருமத்தால் சண்டா
ளாவான்.

வஷ-வாதாஹுதஸ்ஜம் யஸுக்ஷெஞ்சுபுரொஹதி|

ஸுக்ஷெஞ்சுபுரொஹதஸ்ஜம் நஸீஜீவாமஹ-தி||

தஷுஸ்வாஸி யாஸுதௌ ஐஸுதௌகாணமொஹகௌ|

பகௌஸீவதிகாணஸு ஜுதௌத-ஸுமொஹகௌ||

வர்ஷவாதாஹுதம்பீஜம் யஸ்யக்ஷேத்ரேப்ரரோஹதி

ஸக்ஷேத்ரீஸபதேபீஜம் நபீஜீபாகமர்ஹதி

உ0.

தத்வத்பரஸ்த்ரியாஃபுத்ரௌ த்வௌஸம்ருதௌகுண்டகோஸ

பத்யௌஜீவதிகுண்டஸ்து ம்ருதேபர்தரிகோலக: [கௌ

(இ - ள்.) வெள்ளம் காற்று இவைகளால் ஒருவனுடைய விரை
மற்றொருவனுடைய நிலத்தில் முளைத்தால் அதின் பயனை
நிலக்காரன் அடைகிறானெயொழிய விரையை யுடையவின் அடை
கிறதில்லை. அத்தன்மையாக பரஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவர்களை
யுண்டாக்கினவ னடையான். குண்டன்கோளகன்னன்று இருவரை
ப்பட்டவர்கள் அவர்களில் குண்டன் பதிஜீவித்திருக்கையில் அன்
னியனுக்குப் பிறந்தவன். மற்றவன் பதியிறந்தபிறகு ஜனித்தவன்.

ஒளரஸுக்ஷேத்ரஜஸெவ டிதீக்ஷுத்ரிக்ஷஸுக்ஷி|

ஒளரஸுக்ஷேத்ரஜஸைவ தத்தக்ருதிமகஸ்ஸுந்: உக.உ.

(இ - ள்.) ஒளரஸன் க்ஷேத்திரஜன் தத்தன் கிருத்திரிமன் என் று பிள்ளைகள் நாலுவகையாம்.

டிடிஸாநாநாவிதாவாவி வஸுத்ரடிதக்ஷஸுக்ஷி|

தத்யாந்மாதாபிதானாபி ஸபுத்ரோதத்தகஸ்ம்ருத: உ.உ.

(இ - ள்.) மாதாவாகிலும் பிதாவாகிலும் பிள்ளையில்லாதவர்க ளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவன் தத்தன் என்னப்படுகிறான்.

வரிவிதிவரிவெதா யயாவரிவிடிவெத|

வவெதெதநாகுயாநி டாதுயாஜகவ்ஹா||

டிளகூவளவரிவிதெதஸு கநுயாடிக்கூஹவளவ|

கூஹகிகூஹாடிதாதுஸுஹாதாஹாடிபயணஹச||

பரிவித்திபரிவேத்தாச யயாசபரிவித்தயதே

ஸர்வேதேநரகம்யாந்தி தாந்ருயாஜகபஞ்சமா: உ.உ.

தவெளக்ருச்சுரளபரிவித்தேஸ்ஸு கந்யாடிக்கூச்சுரவச:

க்ருச்சுரகிக்ருச்சுரோதாது ஸ்சேஹாதாசாந்த்ராயணம்சுரேத் உ.உ.

(இ - ள்.) மூத்தவன் கலியாணமாகாதிருக்க இளையவன் சலி யாணம்செய்துகொண்டால் மூத்தவன் பரிவித்தியென்றும் இளை யவன் பரிவேத்தாவென்றும் விவாகம்செய்யப்பட்ட பெண்பரி வேதிதியென்றும் அந்தப்பெண் கொடுத்தவன் பரி தாதாவென் றும் விவாகம் செய்வித்த புரோஹிதன் பரியஷ்டாவென்றும்பெய ர்பெறுவார்கள். இவர்களைவரும் நரகமடைவார்கள். பரிவித்திக்கு இரண்டு கிருச்சுரமும் பரிவேதினிக்கு ஒரு கிருச்சுரமும் பரிவேத்தா வுக்குகிருச்சுரகி கிருச்சுரமும் பரியஷ்டாவுக்கு சாந்த்ராயணமும்பரி வேத்தாவுக்கு பரிவித்தியைப்போலவும் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்.

கூஸவாநநஷணெஷு மடிஷெஷுஜெஷுஷு|

ஜாகுயெஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு||

குபஜவாமநஷண்டேஷு கத்தேஷுஜுடேஷுச

ஜாத்யந்தேபதிதேமுகேந தோஷு:பரிவேதநே உ.உ.

(இ - ள்.) கூனன் குள்ளன் நபும்ஸகன் குழறும் நாக்குள்ள வன் எக்காரியமும் செய்யத்தகாத ஜடன் பிறவிக்குருடன் செவிடன் ஊமை இவர்களுக்கு பரிவேதனதோஷம் கிடையாது.

விதுவடுவாதுலாவதுவரநாஸீஸுதஸயா
ஓராமிஹாதுஸுயொமெநீஷாஷ்வரிவேஷநா||

பித்ருவ்யபுத்ரஸ்ஸாபத்ர்யபரநாஸுதஸ்ததா
தாராக்நிஹாத்ரஸம்யோகேநதோஷப்பரிவேதநே ௨௬.

(இ - ள்.) சிறியதகப்பன்பிள்ளை மாற்றாந்தாயார்பிள்ளை தத்துப் பருந்தீபிள்ளை இவர்கள் மூத்தவர்களாயிருந்தாலும் தான்கலியாணம் அகநிஹாத்ரம் இவைகள்செய்துகொண்டாலும்பரிவேதனதோஷமில்லை.

ஜெஷொஸுதாயாஷாதிஷு ஓயாநுநெநவகாரயெசு
கநுஜாதஸுக்ஷுத ஸுஸஸுஷவநுயயா||

ஜமேஷ்டேடாப்ராதயதாதிஷ்டே தாதாநம்நைவகாரயேத்
அதுஜுதஸ்துசூர்வித ஸங்கஸ்யவசநம்யதா ௨௭.

(இ - ள்.) மூத்ததமயன் அகநியாதானம் செய்யாமலிருந்தால் அவனுடைய அனுமதியில்லாமல் இளையவனுதலிநம் செய்யக்கூடாது. பெரியவன் அனுமதி பெற்று இளையவன் சங்கருடைய வசனத்தின்படியே ஆதானம்செய்யலாம்.

நஷெஷுதெபுபுஜிதே கீஸெவவதிதெவதள
வஸஸுவதுநாஸீணாவதிரெநுவிப்யதெ||

நஷ்டேம்ருதேப்ரவ்ரஜிதே க்லீபேசபதிதேபதௌ
பஞ்சஸ்வாபத்ஸுநாஸீணம்பதிரந்யோவீதீயதே ௨௮.

(இ - ள்.) ஷுபிப்பேரீதல் மரித்தல் சன்னியாசியாகுதல் நபும்ஸகனாக விருத்தல் பதிதனாகுதல் என்கிற ஏதேனுமொன்றை பதியடைந்தால் இந்த ஜீந்து ஆபத்துக்களில் ஸ்திரீகள் வேறு புருஷனைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளலாம். இது யுகாந்தர விஷயம்.

ஷுதெஹத-ஸிரியாநாஸீ ஸுஹவரெஷுவஸிதா
ஸாஷுதாஹதெஸும-யயாநெஷுஹவாரிண||

ம்ருதேபர்தரியாநாஸீ ப்ரஹ்மசர்யேவ்யவஸ்திதா
ஸாம்ருதாலபதேஸ்வர்கம் யதாதேப்ரஹ்மசாரிண ௨௯.

ஸுநாக்ராதாவலீடஸ்ய நகைர்விலிதிதஸ்யச

அத்பிரகூதாலநம்ப்ரோக்த மக்நிநாபூரிதாபிதீம் க.

(இ - ள்.) நாயால் மோரப்பட்டும் நக்ப்பட்டும் நகத்தாஸ்பூர
ப்பட்டுமிருப்பவன் அந்தனிடத்தை ஜஸத்தினாலலம்பி நெருப்பில்
காய்ச்சினால் சுத்தனாகிறான்.

ஸுநாதுஸ்ப்ராஹணீஷஷ்ர ஜஹ்வுகெநவுகெணவா!

உஷிதமுஹநக்ஷத்ரஷ்ஷ்ரஸஷ்ஷுஸுஹிஹ்-ஹெசு||

ஸுநாதுப்ராஹ்மணீதஷ்டா ஜம்புகேநவ்ருகேணவா

உதிதம்க்ரஹநக்ஷத்ரம் த்ருஷ்ட்வாஸத்யஸஸுசிர்பவேத் எ.

(இ - ள்.) பிராமண ஸ்திரீயானவள் நாய் குள்ளநரி செந்நாய்
முதலியவைகளால் கடிக்கப்பட்டால் அப்போது உதிக்கிற சந்தி
ரன் முதலிய கிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும் பார்த்தால் சுத்தை
யாகிறான்.

கூஷ்வபகெஷ்யஷ்வொஸொநஷ்ஷுஸெஷுதகஷாஹம்!

யாஷிஸம்வ்ருஜகெஸொஷ்ஷுஸாஷ்ஷுஸாவஸொகெயசு||

க்ருஷ்ணபகேஷ்யதாஸோமோ நத்ருஸ்யேதகதாசந அ,

யாந்திஸம்வ்ரஜதேஸோம ஸ்தாம்திஸம்வாவிலோகயேத்

(இ - ள்.) ஒருக்கால் க்ருஷ்ணபகூத்தில் சந்திரன் தெரியா
மல்போனால் சந்திரன் எந்ததிக்கிலிருக்கிறானோ. அந்ததிக்கையா
வது பார்க்கவேண்டும்.

கூஷ்ஷ்ரஹணகெஸுரஷ்ஷு ஸுநாஷ்ஷ்ரஸிஜோதூஷி!

வூஷ்ஷ்ரஷ்ஷிணீகூதூ ஸஷ்ஷுஸாஸுஹிஹ்-ஹெசு||

அஸத்ப்ராஹ்மணகேக்ரமே ஸுநாதஷ்டோத்விஜோத்தமஃ க.

வ்ருஷம்ப்ரதகூரினீக்ருத்ய ஸத்யஸநாத்வாஸுசிர்பவேத்

(இ - ள்.) பிராமணரில்லாத வூரில் பிராமணன் நாயால் கடிப்
புண்டால் கானையைப் பிரதகூரிணம்செய்து ஸநானம்செய்து சுத்த
னாகிறான்.

ஹ்ணாவொநஸுவாகெந மொஹிவிஹெஷ்ஷுஹ்-ஹெதாயஷி!

கூஹிதாஹிஷ்ஷுவிஹெஷ்ஷுவிஷ்ணுதஹ்மெதாயஷி||

ஷ்ஷெதாஸுஹ்ணவிஷ்ணுஹ்ணகூதூஷ்ஷுஷ்ஷிஹ்-ஹெதா!

ஸுபூஷ வாவொவாஹுஹ வஸுவிணெஷுஹவஸு-ஷா||
பூஜாவத்யுஹரேசுவஸூகஸிபூணாஜநுஸாஸநாக்||

சண்டாலேஸஸ்வபாகேந கோபிர்விப்நாஹ்ரதேதாயதி
ஆஹிதாக்கிர்ம்ருதோ விப்ரோவிஷேணுத்மஹதேதாயதி க௦.

தஹேத்துபாஹ்மணம்விப்ரோலோகாக்நௌமந்த்ரவாஜிதம்
ஸ்ப்ருஷ்ட்வாவோட்வாசதக்த்வாச ஸபிண்டேஷுசஸர்வதா க௧.
ப்ராஜாபத்யம்சரேத்ப்ஸ்சாத்விப்ராணுமதுஸாஸநாத் க௨.

(இ - ள்.) சண்டாளனுலாவது சுவபாகனுலாவது பசுக்களா
லாவது பிராமணர்களாலாவது ஒரு ஆஹிதாக்கியான பிராமண
னிற்ந்தாலும் அல்லது விஷத்தால் தானே மரித்தாலும் அவனு
டைய பங்காளிகளிலொருவன் அவனை லௌகிகாக்கியில் தகனம்
செய்து மந்திரமில்லாமல் முடிக்கவேண்டும். அவனைத்தொட்டவ
னும் வசுத்தவனும் தொளுத்தினவனும் பிராமணர் அனுமதியால்
பிராஜாபத்யவிரதத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஹூஸ்யிவிபுநமஹ்ஷுஷீரெஹிபூக்ஷாஹ்யெயிஜி||
புநமஹ்ஷுஷீரெஹிபூக்ஷாஹ்யெயிஜி||

தக்தாஸ்தி ரிபுநக்ருஷ்மபூஷிணைப்ரக்ஷாலபேதவிஜி
புநமஹ்ஷுஷீரெஹிபூக்ஷாஹ்யெயிஜி க௨.

(இ - ள்.) முன்னே சொன்னபடி க்ருச்சிரம் செய்து பிறகு
மறுபடியும் எலும்பைப் பாலினூலம்பிமறுபடியும் தன்னக்கியால்
மந்திரத்தோடு தகனம் செய்யவேண்டும்.

சுஹிதாமிதிஷ்ஷிபூஷிணைப்ரக்ஷாலபேதவிஜி||
ஷுஷீரெஹிபூக்ஷாஹ்யெயிஜி||
புநமஹ்ஷுஷீரெஹிபூக்ஷாஹ்யெயிஜி||

ஆஹிதாக்கிர்ம்ருதோ விப்ரோவிஷேணுத்மஹதேதாயதி க௦.
தேஹநாஸமதுப்ராப்தஸ் தஸ்யாக்கிர்வஸதேதக்ருஷீரெஹி க௧.
ப்ரேதாக்கிர்ஷீரெஹிதஸ்ஸஸ்க்ஷர ஸ்ருயதாம்ருஷிபுங்கவா க௨.

(இ - ள்.) ஆஹிதாக்கியான வொரு பிராமணன் தன்விட்டில்
அக்கியிருக்க தேசாந்திம்போபிறந்தால் அவனுக்கு அக்கி ஸம்ஸ்
காரத்தை, ஓ முனிச்வரர்களை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

கர்ணேநேத்ரேமுமேக்ரணே ஹிரண்யஸகலம்ந்யஸேத்

அக்திஹோத்ரோயகரண மஸேஷம்தத்ரநிகழிபேத்

உக.உ.

அஸௌஸ்வர்க்காயலோகாய ஸ்வாஹேத்யேகாஹுதிம்ந்யஸேத்

தத்பாத்தபுத்ரோதவாப்ரீதா ப்யந்யோவாபிசபாந்தலஃ

உக.உ.

யதாதஹநஸம்ஸ்தார ஸ்ததாகாரீயம்விசக்ஷணே

(இ - ள்.) மான்தோலைப்பரப்பி அதில் தர்ப்பங்களாலும்

எழுநூறுகணக்குள்ள பலாசமிக்காம்புகளாலும் புருஷாகாரமாக
கச்செய்து முகத்தில் சமித்து நாற்பதும் கழுத்தில் பத்தும் கைக
ளுக்கு நூறும் விரல்களுக்கு பத்தும் அரைக்கு நூறும் வயிற்றிற்
கு இருநூறும் விருஷணங்களுக்கு எட்டும் சிஃனத்துக்கு, மீந்தும்
துடைகளுக்கு இருபத்தொன்றும் முழங்கால் குதிரை முகங்க
ளுக்கு இருநூறும் கால்விரல்களில் ஆறும் இவ்விதமாக புருஷ
னுருவாக்ககட்டி பிறகு அதின் அங்கங்களில் கீழ்வருமாறு யக்ய
பாத்திரங்களை வைக்கவேண்டும். சிஃனத்தில் சமையையும் விருஷ
ணங்களில் அரணிக்கட்டையையும் வலக்கையில் ஜுஹூ என்னும்
பாத்திரத்தையும் இடதுகையில் உபபிருத் என்கிற பாத்திரத்தை
பூம் முதுகில் உரலையும் உலக்கையையும் மார்பில் அமயியை மலா
யில் அரிசி நெய் என்னு இவைகளையும் காதில் புரோக்ஷணீபாத்தி
ரத்தையும் கண்களில் ஆஞ்ஜஸ்தாலியென்கிற நெய் பாத்திரத்தை
பூம் காதிலும் கண்ணிலும் மூக்கிலும் வாயிலும் சுவர்ணசகலந்
தையும் ஆகிய இந்த அந்தரீஹோத்ரக்கருவிகளை சொன்னவிடங்
களில் வைக்கவேண்டியது. இவன் சுவர்க்கலோகத்தின் பொருட்
தீ ஸ்வாகா என்று ஒரு ஆகுதியையும் செய்யவேண்டும். இவ்வண்
ணம் புத்திரானுவது பிராதாவகிலும் வேறு பந்துக்களாகிலும்
தெரிந்தவர்கள் எப்படித் தகனம் சொல்லியிருக்கிறதோ அப்படி
செய்யவேண்டும்.

ஹோஷுஸம் தத்விபிக்ஷுரூத ஹொகமதிபூ-ஸ்வா।

ஐஹநியேவிஜாஸம் து தெயாநிவரதாமகி||

சுத்ருசமதுவிதிம்குர்யாத் ப்ரஹ்மலோககதிர்த்ருவா

தஹந்தியேத்விஜாஸதமது தேயாந்திபரமாங்கதிம்

உச.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணமான விதியைமுடித்தால் அவனுக்கு
பிரம்மலோகம் வருவது நிச்சயம். எந்த பிராமணன், இவ்விதமாக
தகனம் செய்கிறானோ அவன் உத்தமகதியையடைவான்.

சுந்யாகுவதெகஜக்ஷா தவோ஽புராவ்வொடிதா||
ஹவஸ்யபுராயுஷஸெஸெவ்வதகிநரகேஸஸுஹ||

அந் பதாசுர்வதேகர்ம த்வாத்மபுத்யாப்ரசோதிதா:
பவந்த்யல்பாயுஷஸ்தே தவை பதந்திரகேஸஸுசௌ. ௨௫.

(இ - ள்.) தன் புத்தி போன்வழியாக எவர்கள் வேறுவித
மாகச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஆயுசு குறைவதோடு
அசுத்தமான நரகமும் வரும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்
மு ந் நி ந் று.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

சுதஃவராவ்ரவக்ஷாரிபுரணிஹத்யாஸுநிஷ்டி||
வராஸரெணவடுவொட்காஜநயெடவியவஸ்துதா||
அதஃபரம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ப்ராணிஹத்யாஸுநிஷ்த்துதிம்
பராஸரேணபூர்வோக்தாம் மந்வரீதபிசவிஸ்த்ருதாம். ௧.

(இ - ள்.) இதன்பிறகு விருக்தபராசரராலும் மனுஷினாலும்
விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட பிராணிகளைச் சொல்லுதாலுண்
டான பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

சுளஸலாரஸஹம்ஸாஸு உக்யவாகுஸகூகூட்டி||
ஜாஹவாஹஸரஹ ஜஹாராஹுணஸுஜிதி||

க்ரௌசஸாரஸஹம்ஸாம்சச சக்ரவாகம்சகுட்குடம்
ஜாலபாதம்சஸரப மஹாராத்ரேணஸுத்யதி. ௨.

(இ - ள்.) க்ரௌஞ்சம் - வண்டாழ்வான் - ஹம்ஸம் - சக்ரவா
கம் - கோழி - வாத்து - சரபம். இவைகளைக்கொன்றால் - ஒரு
நாளுபவாஸ மிருந்தால் சுத்தியுண்டாகும்.

வலாகுபிழிஹவாவி ஸுகவாராவதாவவி||
சுஹிநக்யவிவாகீஹ ஸுஜிதெநக்யஹாஜநாக||

பலாகுபிழிபெளவாபி ஸுகபாராவதாவபி
அஹிநக்யவிவாகீஹ ஸுத்பதேநக்யபாஜநாத்

(இ - ள்.) நாரை - சிறுகருவி - கிளி - மாடப்புற - பாம்பு முதலை இவைகளைக் கொன்றவன், பகலில்மாத்திர முபவாஸமிருப்பதால் சுத்தனாகிறான்.

வ்யூககாககுவொதாநாஃ சாரிதிகிரிவாதுகஃ
சுஜ்ஜ-வெவெஸ்யெய் ப்ராணாயாமேநஸுத்யதி

வ்ருககாககேபாதாநாம் சாரிதித்திரிகாதுகஃ

அத்தர்ஜஸ்தபேஸந்த்யே ப்ராணாயாமேநஸுத்யதி சு.

(இ - ள்.) சென்னாய் - காகம் - புற - பெண்கிளி - தித்திரி. இவைகளைக் கொன்றவன், இரண்டு சந்திகளிலும் ஜலத்தின் நடுவிலிருந்து பிராணாயாமத்தைச் செய்வதால் சுத்தனாகிறான்.

மூய்யுஸ்யெநஸபாஷாநா ஜுவாகுஸ்யுதவாதுகஃ
சுவகாமஸீதிநந்திஷ்டி காமஜாநாதுஸநஃ

க்ருத்ரஸ்யேநஸாநாநா முஸூகஸ்யசகாதுகஃ

அபக்வாஸீதநந்திஷ்டேத்திரிகாலம்மாருதாஸநஃ ௫.

(இ - ள்.) கருது - பரந்து - ராசாளி - கோட்டான் இவைகளைக் கொன்றவன் ஒருதினம் பாகம் செய்யப்படாததாக புசித்து ஒற்றைநாள் உபவாஸமிருந்து சுத்தனாகிறான்.

வஸூஸீதிபிஹாநாஹ கொகிலாவஜஸீடகெ
வாவிசாரகூவகேஷ்டுஸுஜெநகூவொஜநாஸு

வஸூஸீதிபிஹாநாஹ கொகிலாகஞ்சீடகே

லாவிசாரகூவகேஷ்டுஸுஜெநகூவொஜநாநத் சு.

(இ - ள்.) வஸூஸீதி பென்னும்பகதி - மீன்குந்தி - குயில் - வஸீயான் - லாவிசாரகூவகதி - கருடபகதி. இவைகளைக் கொன்றவன் பகலில் உபவாஸமிருந்தால் சுத்தனாகிறான்.

காரணவகொராரணாவிம்மொவூராவூது
வாரவாஜாஸிகூவகூஸிவ்வொஜூவிஸூஸி

காரண்டவசகேரணம்பிங்கலாகூரஸ்யச

பாரத்வாஜாஸிகூவகூஸிவ்வொஜூவிஸூஸி சு.

(இ - ள்.) நீர்காக்கை - சகோரம் - பெண்கோட்டான் - ஆன்ஸிப்பகதி - செம்போத்து இவைகளைக் கொன்றவன் சிவனைப் பூசித்தால் சுத்தனாகிறான்.

மெருணவாஷவாஸாஸுவாராவதகவிஜ்ஜுள |
பகிணாஹெவஸவெஷாஜமொராதுஜமொஜந் ||

பேருண்டசாஷபாஸாம்ஸ்பாராவதகபிஜ்ஜுளெள
பகிணம்சைவஸர்வேஷா மஹோரத்ரமேபாஜநம் அ.

(இ - ள்.) கண்டபேருண்டம் மீரங்கொத்தி மணிப்புற கபிஜ்
சலமென்னும்பகி, இவைகளையும் இதில் கண்டது தவிர வேறு
பகிளையும் கொன்றவன் ஒருதினமுபவாஸ மிருக்கக்கடவன்.

ஹக்ஷாஜ்ஷக்ஷாஜ்ஷா ஸவ-ஷாஜமரவ-ஷ-ஷாஜ்

க்யஸுரஹொஜ்யெஷிபுரஹொஹொஷுஷகிணா ||

ஹக்ஷாஜ்ஷக்ஷமாஜார ஸர்பாஜகரமின்பார

க்ருஸம்ஸ்பாஜ்யெக்ஷிபாரக் லோஹதண்டஸ்தகிணா கூ.

(இ - ள்.) பெருச்சாளி - பூனை - சர்ப்பம் - மலைப்பாம்பு -
தண்ணீர்ப்பாம்பு இவைகளைக் கொன்றவன் எள் பயறு இவைக
ளோடு கூடின அன்னத்தை பிராமணர்களுக்கிட்டு எடுத்துயை
தகிணைபாகக் கொடுத்தால் சுத்தனாகுன்.

ஸிம்ஸாஜாரஹொமொஷாஹொஹொஷாஜ்ஷ-ஷ-ஷாஜ்ஷ

வ்ய-ஷாஹொஹொஷிபுரஹொஹொஷுஷகிணா ||

ஸிம்ஸாமாரம், ததாகோதாம் ஹத்வாகர்மம்சஸல்பகம்

வ்ருந்தாகபலபகிசா ப்யஹோராத்ரேணஸுத்யதி கி.

(இ - ள்.) முதலை - உடும்பு - ஆமை சல்லியமென்கிற மத்ஸ்
யம் முள்ளம்பன்மி, இவைகளைக் கொன்றவன் ஒருதினம் சுத்தி
ரிப்பழத்தை சாப்பிட்டு உபவாஸமிருந்து பிறகு சுத்தனாகுன்.

வ்யக்ஷம்ஷக்ஷக்ஷாணாஹொஷாஜ்ஷ-ஷ-ஷாஜ்ஷ

கிஷுஷுஷுஷிஜெஷிபுரஹொஹொஷுஷகிணா ||

வ்ருக்ஷம்புக்ருக்ஷாணம், தரக்ஷ-ஷ-ஷாஜ்ஷ

திஸப்ரஸ்தம்த்விஜேதத்யாத்வாயுபக்ஷாதிரத்யம் கக.

(இ - ள்.) செந்நாய் - குள்ளநரி - கரடி சீவிங்கி - நாய் இவை
களைக் கொன்றவன் மூன்றுநாளுபவாஸமிருந்து ஒருபடிபெள்
தானம்செய்து பிறகு சுத்தனாகுன்.

மஜஸுஷத-ஷாஜ்ஷ-ஷ-ஷாஜ்ஷ-ஷ-ஷாஜ்ஷ

புராயஸிதஜ்ஷொராது-ஷிஸுஷுஷவமாஷ-ஷ-ஷ ||

(இ - ள்.) சித்திரம் எழுதுகிறவன், வேலைக்காரன் சூத்திரன், ஸ்திரீ இவர்களைக்கொன்றவன் இரண்டு பிராஜாபத்திய கிருச்சரம் செய்து பதினென்றுகாளைக்கூடத் தானம்செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

வெஸுஸுவாஷுத்ரியவாவிநிஷ்டே-பாஷுஸ்யொலிவாதயெசு|

ஸௌதிக்ருஷுத்ரியவாஷு-பாஷுஸ்யொலிவாதயெசு||

வைஸ்யம்வாஷுத்ரியம்வாபி நிர்ந்தேதாவம்யோபிபாதயேத்
ஸௌதிக்ருச்சரத்வயம்சூர்யாத் கோஷிம்ஸத்தக்கிணம், ததத் கௌ.

(இ - ள்.) எவன் தேவையில்லாத வைச்யனையாவது சூத்திரியனையாவது கொல்லுகிறானோ, அவன் இருபது கோதானம் செய்து இரண்டு அதிகிருச்சரம் செய்யவேண்டும்.

வெஸுஸுவாஷுத்ரியவாவிநிஷ்டே-பாஷுஸ்யொலிவாதயெசு|

ஹ்வாவாஷு-பாஷுஸ்யொலிவாதயெசு||

வைஸ்யம்ஸூத்ரியம்சூர்யாத் கோஷிம்ஸத்தக்கிணம், ததத் கௌ.

(இ - ள்.) தனது கர்மத்தினிக்கும் வைச்யன் - சூத்திரன் - தன்கர்மத்தைவிட்ட பிராமணன் இவர்களைக்கொன்றால் முப்பது கோதானமும் சாந்திராயணமும் செய்யவேண்டும்.

ஹ்வாவாஷு-பாஷுஸ்யொலிவாதயெசு||

பிராஜாவத்யுஷு-பாஷுஸ்யொலிவாதயெசு||

ஷுத்ரியெணாவிவெஸுஸுவாஷு-பாஷுஸ்யொலிவாதயெசு||

ஹ்வாவாஷு-பாஷுஸ்யொலிவாதயெசு||

சண்டாலம்ஹதவாங்கச்சித் ப்ராஹ்மணையதிகம்சந
ப்ராஜாபத்யம்சரேத்தக்ருச்சரம் கோத்வயம், தக்கிணம், ததத் கௌ.

சூத்ரியேணாபிவைஸ்யேநஸூத்ரியேணவேதரேணவா
சண்டாலஸ்யவேதப்ராப்தே க்ருச்சரார்தேநஸூத்ரியத்யதி 20.

(இ - ள்.) பிராமணன் ஒரு சண்டாளனைக்கொன்றால் அவன் பிராஜாபத்திய கிருச்சரத்தைச் செய்து இரண்டு கோதானம் செய்யவேண்டும். சூத்திரியன் அல்லது வைசியன் அல்லது சூத்திரன், மற்று யாராகிலும் சண்டாளனைக் கொன்றால் அரைகிருச்சரம்செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

வொரஸுவாகஸுணாஹொ விவெணாவிஹதெதாயதி|
கஹொராஹொத்ராவிதஸாக்வாவஹவெநஸுஹிதி||

சோஸ்வபாகஸ்சண்டாஹொ விப்ரேணபிஹதெதாயதி
அஹொராத்திராவிதஸநாத்வீ பஞ்சகவ்யேநஸுத்தயதி உக.

(இ - ள்) சண்டாளன் சக்கிலி இவர்கள் திருடனாகவந்தால்
அவர்களைப் பிராமணன் கொன்றால் ஒருதினம் உபவாஸமிருந்து
ஸ்நானம்செய்து பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு சுத்தியடைகிறான்.

ஸுவாக்வாவிஹநாஹொவிவெணாவிஹதெதாயதி|
அஹொஜெஸ்வஹாஷணக்ஸுராஹொத்ராவிதீஹதஸக்யஜெவெசு||

ஸ்வபாகவ்ஸாபிசண்டாளீம் விப்ரஸ்ஸம்பாஷதெதயதி
தவிஜைஸ்ஸம்பாஷணம்சூர்யாத் ஸாவித்ரிந்நஸுக்ருஜ்ஜபேத உஉ.

(இ - ள்) சக்கிலி - சண்டாளன் இவர்களோடு பிராமணன்
பேசினால் பிறகு பிராமணர்களோடு பேசியும் காயத்ரியை ஒரு
தரம் ஜபித்து சுத்தனாகிறான்.

வணாஹொஸுஹஸுஹதீஹதீராத்ராவவாஸயெசு|
வணாஹொஸுஹஸுஹதீஹதீராவவாஸயெசு||

சண்டாளஸுஹஸுஹதந்துத்ரிராத்ராவவாஸயேத்
சண்டாளாகபதங்கத்வா காயத்ரிஸ்மரணாச்சகி உஉ.

(இ - ள்) சண்டாளனுடன் தூக்கினவனுக்கு மூன்று நாளுப
வாஸத்தை விதிக்கவேண்டும். சண்டாளனுடன் வழிநடந்தவன்
காயத்ரியை ஸ்மரித்தால் சுத்தனாகிறான்.

வணாஹொஸுஹதநவஹிசுஹிதஜிவஹொகயெசு|
வணாஹொஸுஹதநவஹிசுஹிதஜிவஹொகயெசு||

சண்டாளதர்ஸனஸதய ஆதித்யமவலோகயேத்
சண்டாளஸ்பர்சனேசவ ஸசேலம்ஸ்நாநமாசரேத் உஉ.

(இ - ள்) சண்டாளனைப் பார்த்த உடனே சூரியனைப் பார்க்க
வேண்டும் அவன்பேரில்பட்டில் துணியுடன் ஸ்நானம் செய்ய
வேண்டும்.

வணாஹொதவாவீஷுவீக்ஷாஸலிஹமுஜிஹி|
சுஜாநாஹொஸுஹதநவஹிசுஹிதஜிவஹொகயெசு||

சண்டாளகாதவாபீஷு பீத்வாஸலிலமக்ரஜஃ

அஞ்ஞாநாச்சைகபக்தேந த்வஹோராத்ரேணஸூத்யதி ௧-௫.

(இ - ள்.) சண்டாளனால் வெட்டப்பட்ட நவவாபிகளில் தெரியாமல் பிராமணன் தண்ணீர் குடித்தால் ஒருவேளை போஜனம் செய்யும் தெரிந்து குடித்தால் ஒருநினைம் போஜனமில்லாமலும் சுத்தனாகிறான்.

உணர்வு மானஸம்ஸ் பஷ்டீகா கடுவழகம்

மொழித் தாயவகாஹாருலி ராதாஹிஜாவாயாஹி||

சுண்டாளபாண்டஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் பீத்வாகூபகதம்ஜலம்

கோழுதரயாவகாஹார ஸ்கிரி ராத்ராச்சுத்திமாப்நுயாத் உசு.

(இ - ள்) சண்டாளன் பாத்திரம்பட்ட கிணற்று ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் மூன்றுநாள் கோழுத்திரதையும் யவ அரிசிமாலையும் புகித்து சுத்தனாகிறான்.

உணர்வுவடிவம் துயர்தாய்வினதிலே

த. துணாச்சுக்கிவெ. தயஸுஸு. ஜாவ. து. ஸுஜா. உ. ரெசு.

யழிநாசுகழிவதெதாயம்மாநெய்யஸுஜீரதெ

புராஜாவதல் நடிதவல் ஸுஸ்ஸாந்தவந்ஹரக||

சுண்டாளகடஸம்ஸ்த்நது யத்ஃதாயம்பிபதித்விஜஃ

தத்கூணுக்கிப்பீதயஸ்து ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசிரேத் உ௭.

யதிநோக்கிப் தேதோயம் ஸரீ ரையஸ்யஜீயதே

பிரஜாபத்யம்நதாதவ்யம் க்ருசர்மஸாந்தபநஞ்சரேத் 2 அ.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடைய பாண்டத்திலிருக்கும் ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் பதிகனுவான். அந்த பிராமணன் பிராஜா பத்ய சிருசுந்தைச் செய்யக் கடவது இந்த பிராயச்சித்தமானது அப்படி குடித்த ஜலத்தை வார்த்துப் பண்ணினால்தான். அந்த ஜலம் சரீரத்தில் ஜெரித்துவிட்டால் ஸார்தபன மென்கிற விருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

யுர்தாந்தவந்விபு:புராஜாவீத)டிநனா:

தடியும் துறரெகெவெய்துவாடிமுடிவாநாவெய்கு||

சேதலாந்தபகம்விப்ர: ப்ராஜாபுத்யமநந்தா:

உத்தரவு எண்: பசுதமிழ்நாடு-பயேத் உக.

(இ - ள்) பிராமணன் குடித்தால் சாந்தபனமும் கூத்திரியன் - பிராஜாபத்யமும் வைச்யன் அதில் பாதியும் குத்திரன் அதில் காஹும் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

ஹாணஸுஜ்ஜாநாந்ஜனாந்யபிவயவிவெஸி
பிராஹ்ணக்ஷத்ரியோவெஸுஸூத்ரஸூத்ரவஸுஸூத்ர
புஷ்கரவெஸுவவாஸெநஜிஜாகீநாந்ஜாந்யபிவயவிவெஸி
ஸூத்ரஸூத்ரவெஸுவவாஸெநயாந்யபிவயவிவெஸி

பாண்டஸ்தமந்த்யஜாநாந்த ஜலந்ததிபய:பிபேத்
ப்ராஹ்மண:கூத்தரியோவைச்யஸூத்ரஸூத்ரவஸுஸூத்ர
ப்ராஹ்மகூர்சோபவாஸேந த்விஜாதிராந்திரிஷ்க்ருதி:
ஸூத்ரஸூத்ரவஸுஸூத்ரவெஸுவவாஸெந யாந்யபிவயவிவெஸி

(இ - ள்.) சன்டாளனுடைய பாத்திரத்திலிருக்கும் ஜலம் - தயிர - பால இவைகளை சாப்பிட மூன்றுவார்களுடனும் பிரம்ம கூர்ச்சு பானத்துடன் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். குத்திரனுக்கு உபவாஸத்துடன் சத்திக்கிடாக தானம்செய்வது பிராயச்சித்தம்

ஸூத்ரஸூத்ரவெஸுவவாஸெந யாந்யபிவயவிவெஸி
மொத்திரயாவகாஸாஸூத்ரஸூத்ரவெஸுவவாஸெந
புஷ்கரவெஸுவவாஸெந யாந்யபிவயவிவெஸி
கோமூத்ரயாவகாஸாஸூத்ரஸூத்ரவெஸுவவாஸெந

(இ - ள்.) அறியாமல் சன்டாளன் அன்னத்தைப் புசித்த பிராமணன் பக்தநாள் யவமென்கிற அரிசியை கோமூத்திரத்துடன் சாப்பிட்டு சத்தனாகுகுன்.

வெஸுவவாஸெந யாந்யபிவயவிவெஸி
ஸூத்ரஸூத்ரவெஸுவவாஸெந யாந்யபிவயவிவெஸி
ஏகைகங்க்ராஸமஸ்நியாத் கோமூத்ரம்யாவகஸ்யசு
தஸாஹம்நியமஸ்தஸ்ய வ்ரதங்க்ரதம்விநிதிசேத்

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபடி அன்னத்தைப் புசித்தவின் கோமூத்திரத்துடன் யவஅரிசியை தினம் ஒன்றுக்கு ஒருகபளமாக நியமத்துடன் புசித்து விருதமிருக்க வேண்டும்.

கவிஜாதஸூத்ரவெஸுவவாஸெந யாந்யபிவயவிவெஸி
விஜாதஸூத்ரவெஸுவவாஸெந யாந்யபிவயவிவெஸி

புராஹ்மணஸ்யுபநிஷதாபிரவாசபிராணிக்ஷயமவெவ
கிரிமிருத்பத்யதேயஸ்ய ப்ராயச்சித்தங்கதம்பவேத்

ப்ராஹ்மணஸ்யவ்ரணத்வாரே பூயஸோணிதஸம்பவே
க்ரிமிருத்பத்யதேயஸ்ய ப்ராயச்சித்தங்கதம்பவேத்

சஅ.

(இ - ள்.) பிராமணனுடைய விருணத்தில் சீர்த்தமுண்டாய்
பிறகு புழுவைத்தேயானால் பிராயச்சித்தம் என்னவென்றால்.

மவாஹ்மணஸ்யுபநிஷதாபிரவாசபிராணிக்ஷயமவெவ
கிரிமிருத்பத்யதேயஸ்ய ப்ராயச்சித்தங்கதம்பவேத்

கவாம்முத்ரபுரீஷேண ததிஷீரேணஸர்விஷா

த்பஹம்ஸநாத்வாசபீத்வாச க்ரிமிதுஷ்டஸ்ப்ராயச்சித்தம்பவேத்

சக.

(இ - ள்.) பசுக்களுடைய மூத்திரம் சாணிதயிர் பால் நெய்
இவைசேர்ந்த பஞ்சகம்பத்தால் மூன்றுநாள் ஸ்நானம்செய்து
அதையே சாப்பிடவேண்டும் அதினால் சுத்தாகுகிறான்.

கூத்திரயொவிலுணவணஸ்யுபநிஷதாபிரவாசபிராணிக்ஷயமவெவ

கூத்திரயொபிஸுவர்ணஸ்ய பஞ்சமாஷாந்ப்ரதாபயேத்

கோதகநிணந்துவைஸ்யஸ்யா ப்யபவாஸம்விநிந்திசேத்

இ0.

(இ - ள்.) கூத்திரியன் தனக்கு விருணத்தில் புழுவைத்தால்
ஐந்து உளுந்து இடையுள்ள சுவர்ணதானமும் வைச்யன் கோதா
னமும்செய்து உபவாஸமிருக்க வேண்டும்.

ஸூத்ராணாந்நாவவாஸஸ்யுபநிஷதாபிரவாசபிராணிக்ஷயமவெவ

ஸூத்ராணாந்நாவவாஸஸ்யாச் சூத்ரோதாநேநஸூத்யதி

இ0,0.

(இ - ள்.) சூத்திரர்கள் உபவாஸத்தால் சுத்தியடையார்கள்
தானத்திலேயே சுத்தராவார்கள்.

கூத்திரிதிபிராக்யம் வடிநிக்ஷிதிவெவகாஃ

புணஸ்யுபநிஷதாபிரவாசபிராணிக்ஷயமவெவ

அச்சித்ரமிதிபத்வாக்யம் வதநிக்ஷிதிதேவதா:

ப்ரணம்பிரஸாரஹ்ம மக்ஷிதோமபஸ்யிதத்

இ0,0.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் பரிபூரணம் என்று வர்த்தனையினை
சொன்னார்களேயானால் அவ்வர்த்தனையை என்னவென்றால்

ஐயச்சித்ரந்தபச்சித்ரம் யச்சித்ரம்யஜ்ஞகர்மணி
ஸர்வம்பவதிநிச்சித்ரம் ப்ராஹ்மணோருபபாதிதம் ௫௨௭.

வ்யாதிவ்யஸநிநிஸராதே தூர்பிகேஷ்டாமரேததா
உபவாஸோவ்ரதம்ஹோமோ த்விஜஸம்பாதிதாநிவை ௫௩.௨.

அதவாப்ராஹ்மணஸ்துஷ்டாஸ் ஸர்வங்கூர்வந்த்யநுகூஹம்
ஸர்வாங்காமாநபாப்நோதி த்விஜஸம்பாதிதரிஹ டிசு ௨.

அர்ப்பேறுகூறும்பீரோக்த ஸ்ததாவபாலவ்ருத்தேயா:
ததோந்நதாபுவேத்தோஷஸ் தஸ்மாந்நாறுகூறும்ஸ்ருத: ௫௫,௨

(இ - ள்.) பலமில்லாதவனுக்கும் பாலனுக்கும் விருத்தனுக்
கும் பிராமணர் அனுக்காகம் போரும். அப்படி பலலாதவர்கள்

தன்காரியத்தைச் செய்யாவிடில் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு அனுக்கரம் பயன்படாது.

ஸௌஹாரயிவாஸௌஹாரயாஹ்நதொவிவா|
கூரூஹ்நுமூஹ்யெதூததாவந்தெஷுமஹதி||

ஸ்நேஹாத்வாயதிவாரோபரத் பயாதஜ்ஞாநதோபிவா
குர்வந்த்யநுக்ரஹம்யேது தத்பாபந்தேஷுகச்சதி ௧௬௨௨.

(இ - ள்.) சினேகத்தாலாவது பொருளாசையாலாவது பயத் தாலாவது தெரியாமலாவது சத்தியுள்ளவனுக்கு எவன் அனுக்ர கம் செய்கிறானே ; அப்படிசெய்தவனுக்கு அவனுடைய பாபம் சம்பவிக்கும்.

ஸரீரஸூத்யெபூரதெ: வடிநிமியஜந்தாயெ|
ஜஹதூரூராவரூரெதநஸூஸூகூஷாவந||

ஸரீரஸ்யாத்யேப்ராப்தே வதநதிநியமந்தயே
மஹத்தாரயோபரோதேந நஸ்வஸ்தஸ்யகதாநச ௧௬௨௩.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய சரீரத்திற்குத் தீங்குநேரிடுகிற சமயத் தில் எவன் நியமத்தை விதிக்கிறானே அவன் அவனுடைய அந்தி மஸ்மரணத்துக்குக் கெடுதிசெய்தபடியால் அவனுடைய பாபத் தையடைகிறான்.

ஸஸூஸூஜூஸூகூஸூதி வடிநிமியஜந்தாயெ|
தெதஸூவிஸூகூதூரூரூ வதநிநரூகெஸூஉள||

ஸ்வஸ்தஸ்யமூடா: குர்வந்தி வதந்திநியமந்தயே
தேதஸ்யவிக்ரகர்தார: பதந்திரகேசுசௌ ௧௬௨௪.

(இ - ள்.) சுகழாக விருப்பவனுக்குப் பதிலாக எவர்கள் கருமங் களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களும், சாஸ்திரமல்லாததை எவர் கள் விதியாகச்சொல்லுகிறார்களோ அவர்களும் நரசத்தில் விழு கிறார்கள்.

ஸஸவநியஜ்ஞகூபூபூஹ்ணீயொவநுதெ|
வூபாதஸூராவவாஸூரூநஸூவூணூநயூஜூதெ

ஸஸவநியமந்த்யக்த்வா ப்ராஹ்மணம்யோவமந்த்யதே
வ்ருதாதஸ்யோபவாஸஸ்யாந் நஸபுண்யேநயுஜ்யதே ௧௬௨௫.

(இ - ள்.) உபவாஸம் - வீரதம் ஸ்ரானம்-ஜபம் - தவம் இவைகளை யெவன் பிராமணர்களால்செய்து கொள்ளுகிறானே அவைகளுக்கு பயன் பூர்ணமாகும்.

சுநாபெடுகீடஸ்யுக்தே ஜகிகாகெஸாஜநிவிதெ|
தஜஜ்ராவஸ்யஸௌவ ஸஜநஹஸநாஸ்யஸெசு||

அந்நாத்யேகீடஸம்புக்தேதமகிகாகேஸாதூஷிதே
தததராஸபருஸசாபஸ்ததநம்பஸமநாஸ்பருஸேத் சுசு.

(இ - ள்.) அன்னம் முதலியவைகளில் புழு ர மயிர் இவைகளிற்ருதால் அவைகளை யெடுத்துப்போட்டு அதில சலத்தால் புரோகித்து சாமபலையிட்டு ஜட்கொள்ளவேண்டும்.

ஹஜாநஸெவயொவிபு வாஜஹஸெநஸவ்யஸெசு|
வஜாஜிஷ்டஸௌஹகெ யொஹகெவிநஹஜமெ||

புஞ்ஜாநசசைவயோவிபரஃபாதமஹஸ்தேதஸஸ்ப்ருசேத்
ஸவமுச்சிஷ்டமஸௌபுக்தேதேயபுகதேதபிநபாஜநே

. (இ - ள்.) எந்த பிராமணன சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருக்குங்காலத்தில் இடதுகையால் காலத்தொடிகிறானே எவன வேறு மாதிரியான இரண்டு இலைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு புசிக்கிறானே அவனும தன் எச்சிலைத் தானே புசிக்கிறான்.

வாஜகஸெநஹஜீதவாஜகஸெஸிதே தாவிவா|
ஸாநஹவாஜகெவ ஜொஜநவாஜவஜமெசு||

பாதுகஸதேதாநபுஞ்ஜீதபர்யங்கஸ்தஸ்திதோபிவா
ஸ்வாநசண்டாலத்ருக்கைசவபோஜநம்பரிவாஜமேத் சுசு.

(இ - ள்.) பூதக்குழுவிலிருந்து கொண்டும் கட்டிலிலிருந்து கொண்டும் நின்றுகொண்டும் நாய்சண்டாள் னிவர்களைப்பார்த்துக்கொண்டும் சரப்பிடக்கூடாது அப்படி சரப்பிடும் சாடை விடவேண்டும்.

யஜநஹஜிஷ்டஸௌவாஜநஸௌவயெவவ|
யயாவராஸரெணாகுதயெவாஹவஜாஜிவெ||

யதநம்பரதிஷித்தம்ஸ்ய தந்நஸுத்திஷ்த்தைவசு
யதாராஸரேணாகத்தமதவாஹம்வதாயிவெ.

உலகு தந்த துஜெழிபுழுதிசை-பாணாங்கெழியெசு||

காகஸ்வாநாவலீடம்துகவாக்ராதம்கரேணவா

ஸ்வல்பமநம்த்யஜேத்விப்ரஸ்ஸு-த்திர்தோஷாடகேபவேத்

(இ - ள்.) பிரமணன் காகம் நாய் இவைகளால் நக்கப்பட்டதும் பசு கழுதைகளால் முகரப்பட்டதும் சுவல்பமாயுமிருக்கிற அன்னத்தை விடக்கடவன். அழற்குமேல் துரோண அளவுள்ள அன்னமானால் சுக்தியுண்டு.

சு.நெடுமரத்திதழை நாதபயவஞ்ஞானதண்டவசு।

ஸாவெண்-பாடகூல) ஸக்) வு-தாஸெ-நாவ-தாவெயக்||

உறுதாசரெருபுஸம்ஸுஷ்ஸுவண-ஸூரினெருது

விபரணாம்பு ஹமொஷெணமொஜ்ஜவதிததணாசு||

ஆந்நஸ்யோத்தநுத்யதம்மாத்தரம்யஸ்சலாலாஹதம்பவேத்

ஸ்ரீமத் திருவள்ளூர் மதுரை மாவட்டம் தலைநகரம் தாய் நகரம்

ஹாதுராயி கதஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்ஸாவர்ணஸவீலநச

விப்ரணம் ப்ரஹ்மகோஷிதண்பாஜ்யம்பவதிதத்சுததை எந்.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொன்ன அளவுடைய ஆனனத்தில் எவ்வளவு எச்சில்பட்டதோ அவ்வளவு மாத்திரத்தை யேடுத்தெறிந்து சுவர் ண்கீழோடுகூடிய ஜலத்தைப் பரிசோதித்து அகநீரில் காட்டினால் சுத்தமாகும். இப்படி சுவர்ஜலத்தாலும் அக்னியாலும் சுத்த மாயும் பிராமணர்களால் முக்குக்களால் ஜபிக்கப்பட்டதுமான கீழ் சொன்ன அன்னம் சுத்தமாகும்.

செவ்வொன்றாக செவ்வொன்று தத்துவங்களிலும் ஹவையு||

சுருஷாபரித்யஜேத்யஸௌஸ்யபவநநம

சுநனுஜாயாசபகஜெ-காருஸஸுவிப்யதெ||

ஸ்நேஹேவாகோரஸேவாபிதத்ரஸுத்தி:கதம்பவேத் எச.

ஆல்பம்பரித்யஜேத்தத்ரஸ்நேஹஸ்யபசநேநச

அந்நேரம் அப்போது அந்தக் காரஸ்யஸ்தீயதே எந்.

(இ - ள்.) எண்ணெய் நெய் முதலியவற்றிற்கு சுத்தி எப்படியென்னில்—வஸ்து அல்பமாயிருந்தால் அதை விடுவதாலும் அதிகமாயிருந்தால் எண்ணெயைக் காப்பச்சுவதாலும் பால்முதலியவற்றிற்கு அடுப்பில் தீயில் வைப்பதாலும் சுத்தியென்று விதிக்கப்படுகிறது.

ஆறாவது அத்தியாயம்

முஸ் லி ம் ம்.

சுவவஷ-பாஹவஷ.ளரீ நவவஷ-பா துரொஹிணி.

உயவவு-காணுவத நபாசு தவளமு-பாஜஸுரா||

அஷ்டவர்ஷாபவேத்கௌரீ நவவர்ஷா துரோஹிணி

தலவர்ஷாபேவத்கந்யாஜிதஜர்வம்ரஜஸ்வலா

५७.

(இ - ள்.) எட்டுவயதுள்ள பெண் கௌரியென்றும் ஒன்பது வயது பெண் ரோகினியென்றும் பத்துவயது பெண் கன்னிகையென்றும் அதற்குமேல் ரஜஸ்வலையென்றும் பெயர்பெறுவர்.

உயரமெதிராடிசெவ்வெடி-புக்கநாடு நவ்யமுதி

ஜாஸிஜாவிரஜஸஸ்யாஹிஸாதிவிதரோநிஸம்॥

ப்ராப்தே ததுத்வாதஸௌர்ஷெய: கந்யாம்நப்ரயச்சதி

மாஸிமாஸிசஜஸ்தஸ்யாபிபந்திபிதரோநிஸம்

62.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டாவது வயதுவந்தபின் யாதொருவன் கணனிகையை விவாகம்செய்து கொடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறானே அவனுடைய பிதூர்கள் மாதத்தோறும் அந்தப் பெண்ணினுடைய ரஜஸ்ஸைப் பானம்செய்கிறார்கள்.

ஜாதாநெய்வலி தாநெய்வலிஷ ஜாதாநெய்வலி

சுயலே தரகையாகித் துஷாரகந்தபாராஜஸௌகாபு||

மா.தா.சைவபி.தா.சைவீ.ஜஷ்டப்ரா.தா.ததைவச

தரயஸ்டீ, தநரகம்பாந்தி, த்ருஷ்ட்வாகந்யாமரஜஸ்வலாம்

சு. ௨.

(இ - ள்.) விவாகம்செய்து கொடுக்காமல் பெண் ருதுவானால் அந்தப்பெண்ணின் மாதாவும் பிதாவும் தமையனும் நரகத்தையடைகிறார்கள்.

யஸாம்ஸஜுஷ்ஹேதந்யாஸ்பாஹ்ணொஜஜொஹிதஃ.

சுலோனா ஷெரா ஹுபா ஷெயஸ்விப்ராவுஷ்யீபதி||

யஸ்தாம்ஸமுத்வஹைதகநயம்ப்ராஹ்மேணமதமேமாஹிதஃ

அஸம்பாஷ்யோஹ்யபாந்தேயஸ்ஸயிப்ரோஸ்ருஷஸீபதி: எ2.

(இ - ஂ.) அப்படிப்பட்ட நுதுவான பெண்ணை மத்தால் மோகித்தபிராமணன் கலியாணம்செய்து கொண்டால் அவனிடத்தில் பேசவுக்கடாது. அவனைப் பங்கிதியில்லைக்குவங்கடாது அவன் விருஷஸீபதியென்று பெயர் பெறுவன்.

யிக் கொரோதெ துகுரா தெருணவுஷன் ஸெவ நஷீஜ்.

ஸபெனசுநாழவநிதந்¹திவ²பெனெ³பி⁴பா⁵ய⁶தி⁷||

யுகரோத்யேகராத்ரேணவ்ருஷளீஸைவநம்த்விஜஃ
ஸபைபகூபுக்ஜபந்ரித்யம்த்ரிபிர்வணவ்ரஸிஸுத்யதி அடி.

(இ - ள்.) எவன் ருதுவான பெண்ணை விவாகம்செய்து அவளு
டன் ஒருதினம் சேர்கிறானே அவன் தினம்தோறும் பிச்சையிட
டுக்கொண்டு ஜபம்செய்து மூன்றுவ்ருஷமிருந்து சுத்தனாகிறான்.

சுஸம்மதெதயடாஸாடுரெபுஹாஸாவதிதூஸியடி

ஸாடுதிகாஹஸவாடுவெவகயஸாஸிவிட்யபுதா

ஜாதவெஷஸுவணஹவஸாஜாஹஹவெஷாபுது

ஸாஹஸாநாநாஹதெஸெவஸாநாக்ஷகாஸிஸாபுதி

அஸ்கம்கதேதயதாஸாடுத்ய சண்டாஸம்பதிதம்ஸ்த்ரியம்

ஸாடுதிகாஞ்சசவம்ஸைவதம்கத்திர்விதிபதே கடி.

ஜாதேவதஸ்ஸாவர்ணம்சஸோமமார்ககம்விஸாக்யச

ப்ராஹ்மணாதுகதஸ்ஸைவஸநாதம்க்ருத்ஸாஸித்யதி கடி.

(இ - ள்.) சூர்யாஸ்தமனமானபின்பு சண்டாஸனையும் பதிதனை
யும் பிரஸஸித்தஸ்திரியையும் சவக்தைதாயும் தொட்டால் வப்படி
சுத்தியென்றால் அந்நியையும் சவநதைதாயும் சத்திஸ்ஸம்
வழியையும்பார்த்து பிராமணர்களால் அனுஷ்டிதம்செய்யப்படு
ஸநாஸம்செய்து சுத்தனாகிறான்.

ஸபுஷாரஜஸுவாடுரெபுநஸாபுஷாஸிவிட்யபுதா

தாவதிஷேதிராஹாராதிருபுடுதெஸெவஸாபுதி

ஸபுஷாரஜஸுவாடுரெபுநஸாபுஷாஸிவிட்யபுதா

சுயக்ஷுஹுஹவெபுடுவஹவாடிஷேதயதா

ஸபுஷாரஜஸுவாடுரெபுநஸாபுஷாஸிவிட்யபுதா

வாடிஷேதயதாபுடுவஹவாடிஷேதயதா

ஸபுஷாரஜஸுவாடுரெபுநஸாபுஷாஸிவிட்யபுதா

சுயக்ஷுஹுஹவெபுடுவஹவாடிஷேதயதா

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநோந்யம்ப்ராஹ்மணீப்ராஹ்மணீததா
தாவதிஷேதிராஹாராதிராதிஷேணவசத்யதி கடி.

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநோந்யம்ப்ராஹ்மணீஷததிரியந்ததா
அர்தக்ருசம்சஸேத்பூர்வாபாதமேகமநந்தா கடி.

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநோந்யம்ப்ராஹ்மணீவைஸ்யஜாம்ததா
பாதஹீநம்சஸேத்பூர்வாபாதமேகமநந்தா கடி.

ஸ்பருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாந்நோந்யம்ப்ரஹ்மணிக்ருத்ரஜாம்ததா
க்ருச்ரோணஸூத்யதேதபூர்வாஸூகராதானேநஸூத்யதி கசு.உ.

(இ - ள்) ரஜஸ்வலையாகிருக்கிற பிராமணஸ்திரீ ரஜஸ்வலையான வேறு பிராமணஸ்திரீயைத் தொட்டால் மூன்றுநாளும் ஆகாரமில்லாம லிருவருமிருக்கவேண்டும் அப்படியே பிராமணஸ்திரீ கூத்தநிரிய ஸந்திசுதித்தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ அரைகிருசிரமும் கூத்தநிரியஸ்திரீ கால்கிருசிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ வைச்யஸ்திரீயைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ முக்கால்கிருசிரமும் வைச்யஸ்திரீ கால்கிருசிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ சூத்திரஸ்திரீயைத்தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ ஒருகிருசிரமும் சூத்திரஸ்திரீ தானமும் செய்யவேண்டும்.

ஸாதாரஜஸ்வலாயாதூயதூதொஷ்டகிஸூயதூதி
ஸாரபூதொஜோகிவூதளமூதொஷ்டகிஸூயதூதி

ஸாதாரஜஸ்வலாயாதூயதூதொஷ்டகிஸூயதூதி
க்ருத்ரஜோகிவூதளமூதொஷ்டகிஸூயதூதி கசு.உ.

(இ - ள்.) ரஜஸ்வலையான ஸ்திரீ நாலாவதுதினத்தில் ஸ்நானம்செய்ய வேண்டியது. ஸ்நானம்செய்ததில் ரஜஸ் இல்லாமலிருந்தால் தேவகாரியத்தையும் பிறர்காரியத்தையும் செய்யலாம். ரொமெணயூதொஷ்டகிஸூயதூதி

நாஸூயதூதிஸூயதூதிஸூயதூதிஸூயதூதி

ரோகேனயத்ரஜஸ்ஸ்திரீ னாமகம்ஷ்டபவர்ததே
நாஸூயதூதிஸூயதூதிஸூயதூதிஸூயதூதி கசு.உ.

(இ - ள்.) எந்தஸ்திரீக்கு தினந்தோறும் ரோகத்தால் ரஜஸ் பெருகுகிறதோ அந்தஸ்திரீ அதினால் அசுத்தையாகாள் அந்த ரஜஸ் அகாலத்திலுண்டானது.

ஸாயூதாராநதாவதூதொஷ்டகிஸூயதூதி

ரோகேனயத்ரஜஸ்ஸ்திரீ னாமகம்ஷ்டபவர்ததே

ஸாதாரஜஸ்வலாயாதூயதூதொஷ்டகிஸூயதூதி
க்ருத்ரஜோகிவூதளமூதொஷ்டகிஸூயதூதி கசு.உ.

(இ - ள்.) ஸ்திரீக்கு ரஜஸ் எவ்வளவுகாலம் பெருகுகிறதோ அவ்வளவுகாலம் தேவகாரியம் முதலானதற்கு உபயோகப்பட மாட்டாள், ரஜஸ் நீங்கினவுடன் பர்த்தாவைச் சேர்வதற்கும் கிருக காரியங்களுக்கு முபயோகப்படுவள்.

வ்யுஜெஹுகிவ்வாதிஜீத்யெஸ்யஹவாதிநி|

த்யுதீயொஜகீபொகூவதயெஹுகிஸ்யுதி||

ப்ரதமேஹரிசண்டாலித்திதீயேப்ரஹ்மகாதிரீ

த்ருதீயொஜகீப்போந்தாசதுர்தேஹுகிஸ்யுத்யதி

கஅ.௧.

(இ - ள்.) ரஜஸ்வலையானவன் முதல்நாளில் சண்டாளஸ்திரீயாகவும் இரண்டாவதுநாளில் பிர்ம்மகத்திசெய்தவளாகவும் மூன்றாவதுநாளில் வண்ணாஸ்திரீயாகவும் சொல்லப்படுகிறான் நாலாவதுநாளில் சுத்தையாகிறான்.

சூதாரொஸாநஉதபுநஹுக்யுதெஹுகிநாநாஸி

ஸாகூஸாஸாஸுபுஸெஷெநுததஸுஸ்யெத்யுதாநி||

ஆதிரேஸநாநஉத்பந்நேதஸக்துத்வொஹ்யநாதாரி

ஸநாத்வாஸநாதவாஸ்ப்ருஸேதநம்,ததச்சுத்தீயத்தன்ஆதாரி

(இ - ள்.) ரஜஸ்வலையின் ஸ்பர்சம்முதலிய நிபித்தங்களால் ஜ்வரம் முதலியவற்றால் பீடிக்கப்பட்டவனுக்கு தீட்டினேரிட்டால் ஸ்வஸ்தமாக விருப்பவன் ஸ்நானத்துக்கு ஒருநாள் இவனைத்தொட்டு பத்துஸ்நானம் செய்தால் வியாதிக்ரஃதனும் சுத்தனாகிறான்.

உஹிஷொஹிஷஸஸ்யுஷஸுநாஸுநுஷெணவாஜிஜி|

உவொஷுரஜநீஷெகாஸ்வஸுநவெநஸுஸ்யுதி||

உச்சிஷ்டேடாச்சிஷ்டஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஸஸுநாஸுநுத்ரேணவாத்திஜி

உபொஷ்யரஜநீமோகாம்பஞ்சகவ்யேதசுத்யதி

உ.௨.

(இ - ள்.) எச்சிலோகூடிய பிராமணன் வேறு உச்சிஷ்டப் பிராமணனால் தொடப்பட்டாலும் நாயினால் அல்லது சூத்திரனால் தொடப்பட்டாலும் ஒருராத்நிரி உபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு சுத்தனாகிறான்.

சுநாஹிஷெநஸுநுஷெணஸஸெஸாநவிய்யதெ|

தெநொஹிஷெநஸஸ்யுஷுஷுபுராஜாவத்யுஸாஸவொரக||

அதுச்சிஷ்டேடஸுநுத்ரேணஸபர்ஸேஸ்தாநம்விஜீயதே

தேநோச்சிஷ்டேடஸஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஃப்ரஜாபத்யம்ஸமாசரேத

(இ - ள்.) உச்சிஷ்டனல்லாத சூத்திரனால் பிராமணன் தொடப்பட்டால் ஸ்நானத்தினால் சுத்தி. உச்சிஷ்டருத்திரத்தினால் தொடப்பட்டால் பிராஜாபத்திய கிருசிரம் செய்யவேண்டும்.

ஹஸுநாஸுஸ்யுதெகாஸுஸுநயாயநஹிஷெதெ|

ஸுநாஸுதெநுணஸஸுஷுஷுஸுஸ்யுதெத்யுஸவொவொதெ||

பஸ்மநாஸுத்யதேதகாம்ஸம்ஸுரயாயநஸிப்பதே

ஸுராமாத்ரேணஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்ஸுத்யதேதநயுபலேககை:

ஜலத்தால் அலம்புவதாலும் வேறு சுற்களில் தேய்க்கிறதாலும் சுத்தியுண்டாகும்.

ஜ்ஞயெடிஹநாஹுஸ்யபாநுஹ்வெஜாஜநாடி||

ம்ருந்மயேதஹநாச்சுத்திர்தாந்யம்வைவரர்ஜநாதமி ௨௭.

(இ - ள்.) மட்பாத்திரங் கஞ்சுக்குத்தீட்டு நேரிட்டால் நெருப் பிட்டுக்கொளுத்தவும், தானியத்துக்குத் தீட்டுநேரிட்டால் புரோக்ஷணித்தும் சுத்திசெய்க.

வெணுவலுஹிராணாங்குளாகாவபாஸவாலஸா||

ஜ்ஞனநெருதுவடாநாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா||

வேணுவல்கலசீராணம்வேணமநாபாஸவாலஸாம்

ஜ்ஞந்நேதரபடாநாம்சப்பீபாக்ஷணாச்சுத்திரிவ்யபதே ௨௮.

(இ - ள்.) மூங்கில்மூங்கிறப்பாய் மூங்கில் ரிசிரி இவைகளுக்கும், மாவுரிவெண்பட்டு வஸ்திரம் பருத்திவஸ்திரம் இவைகளுக்கும், கம்பளம் பூர்ஜமரப்பட்டைகளுக்கும் புரோக்ஷணத்தாலே சுத்தியுண்டாகும்.

ஜ்ஞஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா||

தூணகாஷ்டஸுரஜ்ஞநாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா||

முந்ஜோபஸ்கரஸாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா||

தருணகாஷ்டஸ்பாஜ்ஞநாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா ௨௯.

(இ - ள்.) முஞ்சிப்புல்லாசனம் முறம்சனலாற்செய்தகோணி மாம்பழம் மான்தோல் புல் விறகு கயிறு இவைகளுக்குப் புரோக்ஷணத்தாலே சுத்தியுண்டாம்.

தடுவிகாஷ்டஸுரஜ்ஞநாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா||

சொஷ்டயிகாஷ்டஸுரஜ்ஞநாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா||

தூனிகாஷ்டஸுரஜ்ஞநாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா||

சோஷ்டயித்வாதபேநைவப்பீபாக்ஷணாச்சுத்திரிவ்யபதே ௩௦.

(இ - ள்.) இலவம் பஞ்ச மெத்தை தின்னெ ஆசனம் தலையனை செஞ்சாயவஸ்திரம் இவைகளை உலர்த்தினாலும் பீரோக்ஷணஞ் செய்தாலும் சுத்தியுண்டாகும்.

ஜ்ஞஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா||

ஜ்ஞஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜாஹ்வெஜா||

மார்ஜாமகிகாஷ்டபதங்கக்ரிமிதர்ஜாஃ

மேத்பாமேதயம்ஸ்ருஸந்தேபினோச்சிஷ்டம்மதரப்ரவீத் ௩௧.

(இ - ள்.) பூனை ஈ பூச்சி யீட்டில் புழு இவை சுத்தம் அசுத்தமான வஸ்த்துக்களை ஸ்பர்சிப்பவையாயினும் அவை அசுத்தமாகாவென்று மது சொல்லியிருக்கிறார்.

உண்ணுபுஷா மதன்தொய்யாஸூரெந்நாநுஸூவிபுஷா
ஹதொநிஷஹபாநுஹந்நாநிஷஹநாஸூவீசு||

மறவீம்ஸ்பருஷ்டவாகதம்நீதாயம்யாஸ்சாந்யோந்யஸ்யபிப்ருஷஃ
புக்தோச்சிஷ்டம் ததாஸநேஹம்நோச்சிஷ்டம் ம்நூரப்ரவீத் || ௩௨.

(இ - ள்.) காலஸம்மம்போதம் நூனஞ் செய்யும்போதம் பூமியினின்று தன்மீறப்பட்ட ஜலமும், பேசும்போது முகத்தினின்று விழுந்தஜலமும் புசித்துக் கையலம்புகையில் விடாதிருக்கிற நெய் எண்ணெய்களின் சிக்கும் எப்பிலல்லவென்று மனு சொல்லியிருக்கிறார்.

தாஸ்வயுநிஷகாஸநெநெவஹதூஸஹநுநெவநெ
உயாஸ்வயுநெவநெநெநாநிஷஹபுஷாநெவநெ||

தாம்பூலிகைதாபலேகைவபுச்சிதஸ்நேஹாநுலேபநே
மதுபர்கைசு லேகா மேசநீநாச்சிஷ்டம், தர்மமமீதவிது: || ௩௩.

• (இ - ள்.) தாம்பூலம் கரும்பு பழம் இவற்றைப்புசித்த கையிலுள்ள நெய்சுடுக்கல், மதுபர்ந்தம், லேகாமம், இவைகளுக்குநியாயமாகத்தீட்டில்லை.

ஸயஸூஷ்டதொயாநிநாஸிவஸூஸூதாநிது
ஸாரஸூதாநெணஸூயஸூநிஷகைஷகவிதாநிது||

ரத்யாகர்தமீதாயாநிநாஸிவஸூஸூதாநிது
மரநுதார்கேணஸூஸூத்யம்திபக்ஷேஷ்டகிதாநிசு || ௩௪.

(இ - ள்.) நெருளிலுள்ள சேற்றுஜலம் ஓடம் வழி புல் சுட்டசெங்கல் கட்டடங்களான மரத்தடியிலுள்ள மேடை இவைகளுக்குச் சண்டாளஸ்பரிசத்தாலுண்டான தோஷம் காற்றினாலும் சூரியனாலும் சுத்திசெய்யப்படும்.

சுஷுஷாஸூதாநாஸூவாநெஷுஷுதாஸூநெணவீ
ஸிபொவபுஷாஸூவாஸூநெஷுஷுதிஷுஷாநு||

அதுஷ்டாஸம் ததாதாராவாதோத்நாதாஸ்சரேணவஃ
ஸ்திரியோவ்ருத்தாஸ்சபாலாச்சநதுஷ்பந்திகதாசந || ௩௫.

(இ - ள்.) கமண்டல முதலியஜல பாத்நித்திலிருந்து வாயில் ஒரேதாராயாக விழும்ஜலமும், பலவிடங்களினின்று காற்றினால்

காலஸ்நானஞ் செய்பவரிடிலும் மாதர்விருத்தர் பாலர்இவர்கள்
எக்காலமும் புதிதமானவர்களே.

தென்னாற்காசியிலுள்ள அருள்மிகு அழகர் கோயிலில்
நடைபெறும் பண்டிகை நிகழ்ச்சி

தேஸபங்கேப்ரவாஸேவாவ்யாதிஷ்வயஸநேஷ்வபி
ரகோதேவஸ்வதேஹாநிபஸ்சாந்தர்மம்ஸமாசுரேத்

(இ - ள்.) வேற்றரசு துன்பம்வந்த விடத்தும், தேசாந்தரம் போயிருக்கையிலும், வியாதி பீடாகாலத்திலும், யஜமானங்கட்டளை முடிக்கையிலும், தன்னுடலுக்குச் சிரமமுண்டான காலத்திலும் ஒருவன் தன்னைப் புத்திரகளத்திராதிசுருடன் மேலொன்ன ஸ்த்திவிஷயத்தைக் கவனியாமலே ரகித்து ஆபத்துவிலகியபின் சாஸ்திரீயமான சுத்தியைச் செய்யக்கடவன்.

யெநகெநயயெடுண்துடாநாடாராணெணநவா

உழரெழி நலா தா நம்ஸெயெ-காயெ-கோலரெக||

யேநகேநசதர்மேணம்(ந)துநாதா(ந)ணைநலா

உத்தரேத்திரமாத்மாநம்ஸுமர்தோமர்தமாசுரேத்

(இ - ள்.) சுத்தியான பொருளாற் செய்ததருமம் நிறுதுளன்
பர். வியாதிரிடையில் முலைப்பால்சூழ்த்தல் மாமிசம் பிச்சுத்தல் முத
லியதர்மம் குறாமளன்பர். இவற்றி லெதேனுபொரு து மததால்
வியாதியால் மெலிந்துள்ளவன் தன்னைக்காத்து வியாதிரீங்கிச் சுக
மான பின் தர்மத்தைச்சரியாய்ச் செய்யக்கடவன்.

சுவதாயெஸஜுதீணை-ஸுள லா லாநது-வித்யெசு

பாஷிம்ஸஜாஜ் ரொகூதா தஸா தஸையஜ்-ம்ஸஜாஜ் ரொகூ||

ஆபத்காலேஸமுத்தீர்ணௌசாசாரம் துசிந்தயேத்

ஸூத்திரம்ஸமுத்தரோத்பஸ்சாதஸ்வஸ்தேதாதாமம்ஸுமாசரேத் ஈஅ.

(இ - ள்.) ஆபத் காலமொழிந்து சுகப்பட்டபின் செளசாரத் தையும் பிராயச்சித்த காலந்திற் சொன்னசத்தியையுஞ் செய் யக்கடவன். மேல்சொல்லிய இரண்டுதர் மத்தையும் நோய்முத லிய துன்பங்கள் நீங்கியபிறகே செய்யக்கடவன்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற் று.

அவ்ரதாநாமமத்ராணம்ஜாதிமாத்ரோபஜீவிநாம்
ஸஹஸ்ரஸஸ்ஸமேதாநாம்பரிஷத் த்வம்நவீத்யதே.

ச.

(இ - ள்.) பிராஜாபத்யம் முதலிய விருதங்களைச் செய்யாதவர்களும் வேத மோதாதவர்களும் பிராமணனென்று சொல்லி ஜீவிக் கிறவர்கள் அனேகம் சும்பல் கூடினாலும் அது பரிஷத் ஆகாது.

யதிகந்திதரோஜிவா ரிவபுயபிபிதவிஃ |

ததூவாஸதயாலுக்வா ததிகந்திதயிமயதி ||

யத்வதந்திதமோமூடாமூர்காதர்மமதத்வித:

தத்பாபம்ஸததாபூத்வாதத்வத்த்ருநதிகச்சதி

டு.

(இ - ள்.) அக்யானத்தால் மூடர்களும் தங்களைப் பண்டிதர்களாக நினைத்தவர்களும் இதற்கு இது பிராயச்சித்தமென்று தெரியாதவர்களும் எந்த பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கிறார்களோ, அந்த பிராயச்சித்தத்தால் பேரகவேண்டிய பாவம் அனேகவிதமாக மாறி அந்த பிராயச்சித்தம் சொன்னவர்களைச் சேருகிறது.

சுஜாக்ஷாயபிபிதாஸா ரணி ப்ராயஸி த்ஷிஷா தியம் |

ப்ராயஸி த்ஷிஷவததத: கிஷிஷ்வரிஷபிபிதா ||

அஜ்ஞாத்வாதர்மஸாஸ்த்ராணிப்ராயஸ்சித்தத்ததாதிய:

ப்ராயஸ்சித்திபவேத்பூதகில்பிஷம்பரிஷத்வ்ரஜேத்

சு.

(இ - ள்.) தெரியாதவனாய் எவன் பிராயஸ்சித்தம் விதிக்கிறானோ அப்படி விதிப்புண்டவன் சுத்தனாவான்; விதித்த பரிஷத் அந்த பாவத்தையடைபவன்.

யக்ஷாரொவாத்யயொவாவி யம்ஸுயயவெபிவாரமாம் |

ஸயபிபிதவிஷெயொ நெதரெஸுஸஹஸ்யம் ||

சத்வாரோவாத்ரயோவாபியம்ப்ராயுவேதாரகர:

ஸதர்மம்இதிவிஜ்ஞேயோநெதரைஸ்துஸஹஸ்ரஸ:

எ.

(இ - ள்.) வேதத் தெரிந்தவர்கள் நாலு அல்லது மூன்றுபேர்கள் யாதொரு தர்மத்தைச் சொல்லுகிறார்களோ, அதுவே தர்மம் என்று அறியவேண்டும். மற்றபேர் ஆயிரம்பேர் சொன்னாலும் தர்மமல்ல.

புரோணோமபிபிதாபிபிதா பெயபிபிதவிகந்திவெ |

நெஷாபிபிதவிகந்தவாஸா ஸஹுதமணவாபிநா ||

ப்ரமாணமார்க்கமார்க்கந்தோயேதர்மம்ப்ரவதத்திவை

தேஷாமுத்விஜதேபாபம்ஸத்பூககுணவாதிகாம்

அ.

(இ - ள்.) தர்மசாஸ்திரங்களை யாலோசித்து எவர்கள் தர்மஞ் சொல்லுகிறார்களோ, உண்மையான குணங்களைச் சொல்லுகிற அவர்களைக்கண்டு பாபம் நடுக்குகிறது.

யஜுஸநிவ்ஸிக்மொயம் லோஸுதாக்கெடணஸுஷ்யதி |

வணவபரிஷடாஷேஸா ஹாஸயெத்யுஷ்யத்யு ||

யதஸ்மநிஸ்திதம்தோயம்மாருதார்க்கேணஸுஷ்யதி

எவம்பரிஷடாதேஸாந்நாஸயேத்தஸ்யதுஷ்க்ருதம்

க.

(இ - ள்.) கல்விநிற்கும் ஜலம் எவ்வண்ணமாகக் காற்றினாலும் வெயிலினாலும் உலர்ந்துவிடுகிறதோ, அவ்வண்ணமாகவே பரிஷத்தானது தன் சொல்லினால் பாவியின் பாவத்தைப்போக்கும்.

நெநவமஹதிகதடாஸா நெநவமஹதிவஷடடி ||

லோஸுதாக்கடா மிஸம்பொஸா தூவநஸ்யுதிதொயவச ||

நைவகச்சதிகர்தாரம்நைவகச்சதிகர்ஷதம்

மாருதார்க்காநிஸம்யோகாத்பாபம்ஸம்யதீதொயவத்

க௦.

(இ - ள்.) அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தபிறகு அந்த பாவம் செய்தவனையும் சேருகிறதில்லை, பரிஷத்தையும் சேருகிறதில்லை. தானே ஜலம் காற்று நெருப்பு வெயிலிவைகளின் சம்பந்தத்தால் வற்று கிறதுபோல் நசித்துவிடுகிறது.

வகாரொவா துபொவாவி வெஷவந்தொமிஹாதிண ||

ஸூரஹணாநாஸ்யேயாவெ வரிஷஹாஸ்யயெத ||

சத்வாரோவாத்ரயோவாசுவேதவந்தோகநிஹோத்ரிண ||

ப்ராஹ்மணாநாமஸமர்த்தநயேபரிஷத்ஸாபிதியதே

க௧.

ஶநாஹிதாமயொயெவ வெஷவெஷாமவாஸமா ||

வெஷுயொவாயேடிஜா வரிஷஹாஸ்யகீகிதா ||

அநாஹிதாக்கயோயேசவேதவேதாங்கபாஸகா :

பஞ்சத்ரயோவாதர்மஜ்ஞாபரிஷத்ஸாப்ரகீர்திதா

க௨.

(இ - ள்.) வேதங்கள் தெரிந்தவர்களாயும் அக்னிஹோதர்மச் செய்தவர்களுமான பிராமணர்கள் மூன்று அல்லது நான்குபேர் பிராம

ணர்களுக்குள் சமர்த்தர்களாக விருந்தால் அது பரிஷத் என்னப் படும். அக்னிஜேமாத்ரம் செய்யாதவர்களாக வேதம் அதின் அங்கங் களையும் அறிந்த பிராமணர்கள் தர்மசாஸ்திரந் தெரிந்தவர்களாக ஐந்து அல்லது மூன்றுபேரிருந்தால் அது பரிஷத் என்னப்படும்.

சிவீநாரோத்யுஷிநாநா ஸிஜாநாஸ்யஜ்யாஜிநாடி ।

வெடிவெடிதஷுஸூதாநா லெகொவிவரிஷடி வெத் ॥

முநீநாமாத்மவித்யாநாமத்விஜாநாமயஜ்ஞயாஜிநாம

வேதவ்ரதேஷுஸ்தாநாமேகோபிபரிஷத்தபேதத்

கக.

வம்வவவெடிஸ்யாவொகூர லெஷாந்வாஸம்ஹவெத்ருய: ।

வவவதிவரிதூஷாபெ வரிஷகூரவகீகீகீதா ॥

பஞ்சபூர்வேமயாப்ரோக்தாஸ்தேஷாமசாஸீயாவேதர்ய:

ஸ்வவருத்திபரிதுஷ்டாமேபரிஷத்ஸாப்ரகீதிதா

கச.

(இ - ள்.) பிரமமவித்தை யுணர்ந்து தியானம்செய்பவர்களாயும் யாகசிலர்களாகவும் பிரஜாபதயம் முதலான நெருக்கஸ்தாகளாகவு மிருக்கிற பிராமணர்களுக்குள் ஒருதகிரிருந்த பூர அது பரிஷத்தாகும். முதலில் ஐந்துபேர் நான சொன்னது முகபம் அப்படியில் லாவிட்டால் மூன்றுபேரிருச்சவேண்டும. தங்களுக்குக் கிடைத்திருக் கும் விருத்தியால் சந்தோஷப்படுமவர்களிருந்தால் அது பரிஷத் தாகும்.

சுதஉஸ்யபூமூபெவிவநா: கெவமநாஸ்யாரகா: ।

வரிஷகூநகெஷுஸி ஸஹஸ்யமூணிதெஷுவ: ॥

அதஊர்த்வம்துயேவிப்ரா:கேவலமநாமதாரகா:

பரிஷத்த்வம்தேஷ்வஸ்திஸஹஸ்சகுணிதேஷ்வபி

கரு.

(இ - ள்.) இப்படி யன்றிக்கே எந்த பிராமணர்கள் வேதமோதா மலும் தர்மமறியாமலும் கேவலம் பிராமணனென்கிற நாமத் தை மாத்நிரம் தரித்திருக்கிறார்களா, அவர்களில் அநேகம்பெயர் கூடினாலும் அது பரிஷத்தாகாது.

யபாகாஷூஸ்யொஹவீ யபாவூஸ்யொஜிம: ।

ஸ்யசஹஸ்யநயீயாந ஸ்யபெநாஸ்யாரகா: ।

வதாகாஷ்டமயேஷுஸ்தியதாசர்மமயோம்ருக:

ப்ரஹ்மணஸ்த்வநித்யாஸ்தரயஸ்தேஷாமதாரகா:

கக.

(இ - ள்.) மரத்தால் செய்த யானை எப்படியோ, தோலினால் செய்த மான் எப்படிபோ, அப்படியே அத்யயனம் செய்யாத பிராமணனும் இம்முன்றுபேரும் கேவலம் பேரைமாத்திரம் தரிப்பவர்கள்.

முரேஸூநயயாஸூந்யம் யபாகூவஸூநிஜயுஃ ।

யயாஹுதகநமௌவ சுஃஞ்ஞபூரஹணாஸூயா ॥

கிராமஸ்தாகம்யதாஸூந்யம்யதாகூபஸ்துநிர்ஜலஃ

யதாஹுதமநக்ஞௌசஅமந்தரப்ராஹ்மணஸ்ததீர

கௌ.

(இ - ள்.) ஜனங்களில்லாத கிராமம்போலவும் ஜலமில்லாதகிணறு போலவும் ஹோமத்திற்குரித்தாகாத வக்னியில் செய்யப்பட்ட வா குசிபோலவும் வேதமோதாத பிராமணன் ஆகிறான்.

யயாஷுஹ்வாவஹூஷு யயாமௌரூஷுராமஹா ।

யயாஹுஜஹுஹூஷுநம் யயாவிபுஷுந்யவஹுஃ ॥

யதாஷுண்டோபஸந்தீஷுயதாஹுஷுரூபலா

யதாசாஜ்ஞேபலீம்தாகம்ததாவிப்ரோந்ருசோபலஃ

கஅ.

• (இ - ள்.) நபும்ஸகன் ஸ்திரீகளிடத்தில் எப்படி பயன்படாதோ, களர்பூமியானது எப்படி பயனற்றதோ, தெரியாதவனிடத்தில் தானம் எப்படி பயன்படாதோ, அப்படியே வேதமோதாத பிராமணன் பயன்படான்.

வித்ருகூபயயாநெகெ ருஹெரூநீயுதெஸநெஃ ।

ஸூரஹணூஷிததுவி ஸஸூரெரேஹுதவஹுஹெஃ ॥

சித்ரகர்மயதானேகரங்கைருந்மீல்யதேஸநைஃ

ப்ராஹ்மண்யமபிகத்வத்திஸம்ஸ்காராம்ந்ரபூர்வகைஃ

கஃ.

(இ - ள்.) அனேகமான வர்ணங்களால் மெதுவாக சித்திரமானது எப்படி யேற்படுகிறதோ, அப்படியே மந்திரங்களை முன்னிட்ட ஸம்ஸ்காரங்களால் பிரம்மண்ய முண்டாகிறது.

புராயஸித்யுயயுதி யெவிஜாநாபியாரகாஃ ।

தெவிஜாஃவாவகூபாண ஸுரேதாநரகூயயுஃ ॥

ப்ராயச்சித்தம்ப்ரயச்சத்தியெத்விஜாநாமதாரகாஃ

தேத்விஜாஃபாபகர்மாணஸ்ஸமேதாரகாமயுஃ

உ௦.

(இ - ள்.) காயத்ரி பில்லாத பிராமணன் சூத்திரனிடும் அதிக அசுத்தனாகிறான். காயத்திரியின் தத்வத்தையும் வேதத்தின் தத்வத் தையும்றிந்த பிராமணர் ஜனங்களால் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்.

உள்ளவொவி அஜ:வலஜெ) நதுஸலஜெ, அஜிதெந்நிய: ।

[illegible]

தஸ்ஸீலாபித்விஜ: பூஜ்யோர துசுத்ரோஜிதேந்திரிய:

க:பரித்யஜ்யகாம் துஷ்டாம் துஹைக்ஷீரவதீம்கநீம்

2. ⑤.

(இ - ள்.) பிராமணன் கெட்ட நடத்தையை யுடையவனாயிருந்த போதிலும் பூமிக்கத்தக்கவன். சூத்திரன் ஜிதேந்திரியனாயிருந்தாலும் பூமிக்கத்தக்கவன் லலன். எவன் பசு துஷ்டமாயிருந்தால் அதை விட்டு பாதுகாந்துகொள்ளும் கழிதையாகக் கறக்கப்பார்ப்பன்.

யதி-புலாஸை யாரு-மொ-வடிவ-பரா-திஜா: |

சீவாயநம: ||

தர்மஸாஸ்திராதாஸூடாவேதகட்கதராத்விஜா:

கரீடார் தமபிவம் ப்ளயுஸ் ஸ தர்ம: பரம: ஸ்மருத:

உக். •

• (இ - ள்.) தாம்சாஸ்திரமாகிற தேசியேறி வேதமாகிற கத்தியையென்பாண்ட பிராமணர் விளையாட்டின்பொழுட்டாகிலும் எதைச் சொன்னாலும் அதுவே உயர்ந்த தர்மம்.

மாத்ருவெழுத்தெழுத்து ரவிகுலம் உசுமவிபுதுபாங்கம் |

தாய்மொழியினை மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தாள்.

சாதூர்வை, நயோவிகல்பிச அங்கவித்தர்மபாடக:

தாய்ஸ்யாஸ்ரமிணௌமுக்யாஃபர்ஷதேதஷாதஸாவரா

உ.எ.

(இ - ள்.) நாலு வேதங்களை மாத்திரம் அறிந்தவர்களுடும் தர்மம், பரிஷத் பிராமச்சித்தத்தின் கிரமம் இவைகளையு மறிந்தவர்களும், சோதிடம் முக்கிய வேதங்களின் ஆறு அங்கங்களையு மறிந்தவர்களும், தர்மசாஸ்திரங்களையு மறிந்தவர்களும் பத்துபேருக்குக் குறை யாமலிருந்தால் அது புரிஷத்தாகும்.

ராஜ ஸாநு-தெவிக்ஷாபுரயஸி தம்விநிதி-புஸக ।

ஸபடுவ நகத-யுங்கத-யுஸல நிஷுதி:

ராஜஞ்சாநாமதேஸ்தித்வாப்ராயஸ்சித்தமவிநிர்துசேத்

ஸ்வயமேவநகர்தவ்யமகர்த்வயாஸ்வல்பநிஷ்க்ரந்தி:

૯૫:

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தம் விதிக்கிற புருஷன் அரசனடைய அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும். பிராயச்சித்த மல்பமாயிருந்தால் தானே விதிக்கலாம்.

வாஹணாஸ்தாநதிக்ரஹாஜாகதஸ்யபீஷதி |

தஸ்வாவஸ்தாஹஸ்தாநதிக்ரஹாஜாகதஸ்யபீஷதி |

பராஹ்மணஸ்தாதிக்ரஹாஜாகதஸ்யபீஷதி

தத்பாபம்ஸதாபூத்வாராஜாகதஸ்ச்சி

௨௯.

(இ - ள்.) அந்த பிராமணர்களை மீறி அரசன் செய்ய இச்சித் தானையானால் அந்த பாவமானது அனேகம் பங்காக மாறி அரசனை யே யடையும்.

பிராயஸித்ஸஹாஹிஷ்வதாயதநாஸ்தி |

சூக்த்யஸ்ததக்யகூர்ஜவெஸ்வெவெஷ்டாநஸ |

பிராயச்சித்தம் ஸதாதத்யாத்வேததாய தநாக்ரஹ:

ஆத்மக்ருத்ரம் தத:க்ருத்வா ஜபேத்வை வேதமாதரம்.

௩௦.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தங்களை தேவாலயத்துக்கு எதிரில் விதிக்க வேண்டும். அப்படி பிராயச்சித்தம் விதித்தபிறகு தான் க்ருத்ரம் செய்துகொண்டு காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸஸிவஸ்வநஸ்கூர்ஜிஸ்யபீஷமாஹந |

மவாஸ்யெஷ்வெஷ்டாநஸ்திவாஸ்யாஸ்யநஸ்யஜேத் |

ஸசிகம் வபநம்க்ருத்வா த்ரிஸந்த்ய மவகாஹநம்

கவாம மத்யேவஸேத்ராத்ரேள திவாகாஸ்சாப்யநுவ்ரஜேத்

௩௧.

(இ - ள்.) தெரியாமல் கோவதம்செய்தவன் குடுமிவைத்துக்கொள்ள ரம்செய்துகொண்டு மூன்று சந்திகளிலும் ஸ்நானம்செய்துகொண்டு இரவில் மாடுகளின் நடுழிவிருந்தும் பகலில் பசுக்களைப் பின் செல்வதையும் செய்யவேண்டும்.

உஷ்வஷ்டிஸ்தேவாராஸ்தேவாதிவாஸ்யஸ |

நகஸ்தாநதஸாணம் மொஸ்கூர்ஜாஸ்தி |

உஷ்வஷ்டிஸ்தேவாமாருதேவாதிவாப்ருஸம்

சூர்வீதாந்மநஸ்த்ராணம்கொருத்வா துஸந்தி |

௩௨.

(இ - ள்.) வெயிலிலும் மழையிலும் குளிரிலும் பெருங்காற்றிலும் மாட்டைக் காப்பாற்றும் தன்னை மாத்திரம் காப்பாற்றக் கூடாது.

சூதகெநாயலிவாநெடுஷாம் ஸுபெஹெஷெத்ருவெயவவா |
ஹக்ஷயஜீநகூபபெசு விஸனெவெவவகஸா

ஆதம்மோயதிவாந்யேஷாம் க்ருஹேக்ஷத்தோகலேதவா
பக்ஷயஜீநகதயேத பிபந்தம்ஸைவவத்ஸகம்

௩௩.

(இ - ள்.) தன்னுடையதா யிருந்தாலும் பிறருடையதா யிருந்தாலும் விட்டிலாவது நிலத்திலாவது மேய்கிற பசுவையாவது ஊட்டுகிற கன்றையாவது ஒருவரிடத்திலும் சொல்லக்கூடாது.

விஸஜீஷு-விஸெதூயம் ஸம்விஸஜீஷு-ஸம்விஸஸ |
வகி தாஹம்ஹமாஹா ஸவ-ஸுபூரெஸஸஸு-ஸுபூரெஸ ||

பிபந்திஷு-பிபேத்தோயம் ஸம்விஸஜீஷு-ஸம்விஸேத்
பத்தாம்பங்கலிக்நாம்வா ஸர்வப்ராணேஸ்ஸமுத்தரேத்

௩௪.

(இ - ள்.) பசுக்கள் நீர்குடித்தால் தானும் நீர்குடித்தும் அவை படுத்தால் தானும் படுத்தும் அவைகள் விழுந்தபாதினும் சேற்றிலகப்பட்டாலும் தன் சக்தியுள்ள வளவும் எடுத்தும் விடவேண்டும்.

பூஹணாயெ-பூமவாயெ-பூ வாயஸு-பூணாநுபரித்யஜெசு |
பூ-பூதெவபூஹகூயா மொவாமொவபூ-பூஹணஸுப |

ப்ராஹ்மணாதேகவார்தேவா யஸ்துப்ராணுந்ரித்யஜேத்
முச்யதேப்ராஹ்மஹத்யாயா கோப்தாகோர்ப்ராஹ்மணஸ்யச.

(இ - ள்.) பிராமணன் பொருட்டும் பசுவின் பொருட்டும் எவன் பிராணனை விடுகிறானோ அப்படி பசுவையும் பிராமணனையும் காப்பாற்றினவன் பிரம்மகத்தியில் நின்று நீங்குகிறான்.

மொவயஸூர-மூர-வெண பூஜாவ-கூ-விநிதி-பூஸஸ |
பூஜாவ-கூ-தக-கூ-வா-விஹஜெ-வ-கூ-வி-பூ- ||

கோவதஸ்யாநுருபேண ப்ராஜாபத்யம்விநிதிசேத்
ப்ராஜாபத்யம்தத க்ருசாம்விபஜேச்சசுநர்விதம்

௩௫.

(இ - ள்.) கோவதத்திற்கு அனுகுணமாக பிராஜாபத்ய கிருச்சரத்தை விதிக்கவேண்டும். மேலே சொல்லப்போகிறபடி பிராஜாபத்ய கிருச்சரத்தை நாலுவிதமாக ப்பிரிக்கவேண்டும்.

ப்ராயச்சித்தேஸமாசிர்ணே சூர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
விப்ராணந்தக்ஷீணம் தத்யாத்பவித்ராணிஜபேத்விஜஃ சக.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தமோ கூறியபடி முடிந்த பிறகு பிராமண
ர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைத்து தக்ஷிணையும்கொடுத்து பரிசுத்
தமான மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஹாஹணாஹுஹாஜயிசுபாது மொவஸுஹெஹஸஸயஃ || கக
ப்ராஹ்மணாஹ்போஜயித்வாது கோக்ஸஸுத்யேந்ஸம்ஸயஃ சகஹ.

(இ - ள்.) பசுவைக்கொன்றவன் பிராமணபோஜனம் செய்துவைத்
த்த பிறகு சந்தேகமில்லாமல் நத்தியடைகிறான்.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அந்யாயம்.

மஹாஸாரக்ஷணாய பாய நஹுவெஷ்யெசூரயஸ்யயொஸ |

ததுபஸுதமந்விஷ்யாசு காரிகாராகுததயா ||

க்வாந்ஸமரக்ஷணாதாய நதுஷ்யேத்ரோதபத்தயோ
தத்வதந்துநதமவிதயா தநாமகாரக்ருதம்ததா க.

(இ - ள்.) பசுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தடுப்பதும் கட்டுவ
தும் செய்வதால் அது இறந்தால் அது கோவதமாகமாட்டாது.
மேற்சொல்லிய தடுத்தலும் கட்டுதலும் புத்தியூர்வமாகச் செய்யப்
பட்டதாகிலும் வதமாகாது.

ஹாஹஸுதயஹெநுநஹுஹாராஹிஷ்வாதயெஸ |

ஹாயஸிதயயாவெசூரகூயிமணமொவயெயரெஸ ||

தண்டாதூர்தவம்யதத்யேந ப்ராஹ்ராத்யதிபாதயேத்
ப்ராயச்சித்தம்யதாப்ரோக்தம் த்விசுணம்கோவதேசரேத் உ.

(இ - ள்.) மேல்சொல்லப்போகிற தண்டப்பிரமாணத்திற்கு மே
ற்பட்ட கழியால் பசுவை யடித்துக்கொன்றால் மேலே கோவதத்தி
ற்குச் சொன்ன பிராயச்சித்தத்திற்கு இரண்டுபங்கு செய்யவே
ண்டும்.

ரொயஸ்யநயொகூணீவாதஸூகிவதவிடயஸு |

ரோதபத்தரயோக்த்ராணி பாதஸ்சேத்சுதூர்விதம் உ.

(இ - ள்.) ரோதம் (தடுத்தல்) பத்தனம் (கட்டுதல்) யோக்தாம் (கட்டுத்தாய்பு) பாதம் (அடித்தல்) இந்த நான்கு விதமும் கோவாதத் திற்குக் காரணமாகும்.

வனகவாடி^தயரெகரொயெ^உளவாடி^உளவையெ^உநயரெக^உ
யொகெ^தஷ^உவாடி^உந்^உஸு^உர^உயெ^உக^உஸவ^உடி^உநி^உபா^உத^உந^உ ||

ஏகபாதம்சரேத்ரோதே த்வௌபாதௌபந்தேசேசரேத்
யோக்த்ரேஷுபாதத்வீதம் ஸ்யாச்சரேத்ஸர்வம்நிபாதே ௩௨.

(இ - ள்.) ரோதம் என்ற நிமித்தத்தால் கோவதம் கோந்தால் மேற்சொன்ன கோவதபிராயச்சித்தத்தில் கால்புங்கும் பந்தனத்தால் கோந்தால் அபைபங்கும் யோகத்தரத்தால் கோந்தால் முக்கால்பங் கும் பாதத்தால் கோந்தால் முழுப்பங்கும் செய்யவேண்டும்.

மொழிவாசித்து மொழிவாசித்து மொழிவாசித்து மொழிவாசித்து ॥

நதீஷ்ட யஸஜெஷாஸுநெஷாஸுநதீஜெவெ |
 ஷுஷெஸெஜெதாமாவஸுஸநாஷெயஸுஸுஷெ ||

கோஷ்டேவாபிக்குஹேவாபி தூர்கேஷ்வர்யஸமஸ்தமே
 கீதீஷ்வதஸமுத்ரேஷு தவ்யேஷுசநநிமுகே
 தக்ததேஸேம்ருதாகாவ ஸ்தம்புரத்ரோதௌசயதே

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியிலாவது விட்டிலாவது போக்கக்கூடாதவிடத்திலாவது மேடுபள்ளமான விடத்திலாவது ஆற்றிலாவது சமுத்திரத்திலாவது வேறு கிணறு முதலியதிலாவது கதிரின் சங்கமத்திலாவது கொளுத்தின சாம்பலிலாவது பசுக்கள் தடுக்கப்பட்டிருந்தால் அது ரோதமென்னப்படும்.

யொகூதார்கெடாபெரெஸ்குணா ஹுண ஹுஷென்னை
 ஹெஹவாவிவெ நவாவிஸிபாவாசுமஸாதி-பு-தாயதி ||
 ததெஹஸ்ய நஸ்ஸிபாசுகாரிகாதி-தாயதி ।

யோக்தரதாமகதோ ரைஸ்சகண்டாபாணபூஷணை:
க்ருஹேவ்யபிவகேவாபி பத்தாஸ்யாத்கௌம்ருதாயதி
ததேவபத்தகம்வித்யா த்காமாகாமக்ருதம்யதி சு.உ.

(இ - ள்.) பூட்டாங்கயிறு தாமனிக்கயிறு கழுத்துக்காபரண்மா ள
மணி முதலிய பூஷணங்கள் இவைகளால் வீட்டிலாவது காட்டிலா

வது கட்.டினபடி மாடு இறந்தால் அது தெரிந்து செய்தாலும் தெரியாமற் செய்தாலும் பந்தனமெனப்படும்.

ஹமுவாஸகடுவஃ௯ளவ்யுஷ்வாவீயிதொநவெரெ: |
மொவதிபீபூத்யுஃராவொதிபொகாஃஹவதிதய: ||

ஹலேவாஸகடேபங் க்தௌப்ருஷீடேவாபீடிதோநரை:
கோபநீர்ம்ருத்யுமாப்நோதி யோக்த்ராந்பவதிதத்வத: 67.9.

(இ - ள்.) ஏரிலாவது வண்டியிலாவது ட்ணையிலாவது தார்கோலால் பின்பக்கத்தில் குத்துவதாலாவது மனிதர்களால் மாடு இறந்தாவினு யோக்த்ரத்தால் நேரிட்ட கோவதமெனப்படும்.

பீது:பூபீதுஉநூதஸுதநொவாவ்யுயெதந: ||

காராகாரகீகூதகெராவொடிவெணஹுந்யாடியொவவெவ: |
பூஹுதாவாபீதாவாவிதவெதாவிநிவாதநெ ||

மத்த:ப்ரமத்த உந்மத்த ஸ்சேதநோலாப்யசேதந: அ.

காமாகாம ப்ருதக்ரோதோ தண்டைர்ஹ ந்யாததோபலை:
ப்ரஹ்ருதாவாம்ருதா வாபிதத்தேதுர்விநிபாதநே க.

(இ - ள்.) பணச்செருக்கால் மதித்தவனும் கங்குடித்தல் முதலியவைகளால் மதித்தவனும் வியாதி முதலியனுகளால் பயித்தியம்பிடித்தவனும் தெரிந்தவனாயிருந்தாலும் தெரியாதவனாயிருந்தாலும் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடாவது அல்லது அபுத்தி பூர்வமாயாவது உண்டான கோபத்தால் தடிகளாலாவது கற்களாலாவது அடித்தாலும் அல்லது கொன்றாலும் அது பாதமென்கிறதாலுண்டான வதமாகும்.

சுமஹுஷாரகூஸூஹுஸூவாஹுஃராகூபூரோணக: |

சூடிபூஸூவவொஸஸடிணஹுலியீயதெ ||

அங்குஷ்டமாந்ர ஸ்துலீஸ்து பாஹுமாத்ரப்ரமாணக:

ஆர்த்ரஸ்து ஸபலாசஸ்ச தண்டஇத்ய பிதீயதே 68.

(இ - ள்.) கட்டைவிரல் பெருமனுள்ளதாய் கைநீளமுள்ளதாய் பச்சையாயும் இலைகளோடு கூடினதாய் மிருக்கிற கழிக்கு தண்டமென்று பெயர்.

பீஹிபூதவதிதொவாவிடிவெணநாலிஹதஸூதா |

உசுதிதூயபராமஹஸ்வஹுடிவெஸவவா ||

முஸ்வாயதிமுஹ்யாஸதெயவ்வாவிவிஸேஷி :
வதிராஸ்யபுவஸிஷுஸப்யாயஸித்நவிஷுத ||

மூர்சிதேபதிதோவாபி தண்டேநாபி ஹதஸ்யது
உத்திதஸ்ன யதாகச்சே த்பஞ்சஸப்தகஸஸவதா

६६.

கீராஸம்வாயதி க்ருஷ்ணீயாத் தேரீயம்வாபி பிதேதயதி

பூர்வம்வ்யாத்யுப ஸ்நுஷ்டச்சேத்ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே

42.

(இ - ள்.) மூர்ச்சித்துக்கிடந்தாலும் வீழுக்துபோனாலும் தண்டத்திலைடிப்பட்டபசு பிறகு எழுந்து ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது பத்து அடிபோனாலும் புதின்றாலும் தண்ணிகுடித்தாலும் முன்னிட்டவியாதி யா லீப்படி நேர்த்தாலும் அத்தவசத்திற்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

விண்ணெய்பாடிசைத் துணியைவாடினமஹேஸ்வரிதெ

வாஷொ நம்மா தலைவிஷ்டம் ஹக்ராமஹுமெத நமஸு ||

பிண்டஸ்தேபாதமேகந்து த்வௌபாதௌ கர்மஸம்மிதே

பாதோநம்வரதமுத்திஷ்டம் ஹத்வாகர்ப்முசேதநம்

45.

(இ - ன்.) வீர்யம் இளகியிராமல் உண்டைகட்டின காப்பம், தரித்த பசுவையடித்தால் கால்கிருச்சாமும் அந்த உண்டைகெட்டியான கர்ப்பத்தோடுகூடிய பசுவையடித்தால் அரைகிருச்சாமும் கைகால்முறோத்து உயிரில்லாத கர்ப்பத்தோடுகூடிய பசுவையடித்தால் முக்கால் கிருச்சாமும் செய்யவேண்டும்.

வாழ்ந்தொழிவவ நன்விவாழ்வுகூர்ணாவியு |

தி.வா.ஜெ.த.ஸ்ரீவாஸஜ-ஓஸஸ்ரிவ.த.நிவா.தெந்||

பாதேங்கரோமவபநம் த்விபாதேஸ்ம ஸ்ருணோபிச

தீரிபாதேதுஸிகாவர்ஜம் ஸஸிகம்துநிபாதகே

கூழ்.

(இ - ள்.) பாதகிருசரத்தில் சரீரத்தில் க்ஷௌரமும் ஆரைகிருசரத்தில் மீசையுடன் கூடவும் முக்கால் கிருசரத்தில் குடுமிமிகுதியாக சர்வாங்கமும் பாதம் நேர்த்தால் சிகையுடனும் க்ஷௌரம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

வாஷிங்டன் யு. என். எஸ். லிவர்டி டிபார்ட்மென்ட் |

[illegible]

புரதேவஸ்தர்யுகம்சைவ த்வீபாதேதகாம்ஸ்யபாஜநம்

தீபாதேகொவ்ருஷம்தத்யாச் சதுர்தேகோத்வயம்ஸ்ம்ருதம் . கரு.

(இ - ள்.) பாதகிருச்சரத்தில் இரண்டு துணிகளின்தானமும் அரை கிருச்சரத்தில் வெண்கல பாத்ரதானமும் முக்கால் கிருச்சரத்தில் ஒரு காளைமாட்டின் தானமும் பாதத்தில் இரண்டு கோதானமும் செய்ய வேண்டும்.

நிஷ. ஸஸவ-மா து-ஸுஜி-ஸ்ரு-தவாஸவெதந: ।

சு.ம.வ. து. ம.ஸ.வ.உ.ண.கா.அ.மு.ண.வ.மா.வ. த.உ.ரெ.ச. ||

நிஷ்பங்கஸர்வகாத்ரஸ்து த்ருய்யதேவாஸசேதக:

அங்கப்ரத்யங்கஸம்பூர்ணா த்விருணம்கோவ்ரதம்சரேத்

(இ - ள்) இணையானபசுவின் கர்ப்பம் அவயவங்களெல்லாமுண்டாய் உயிருமுண்டாய் ஒன்றும் குறையாமலிருந்தால் அந்தபசவுக்கு வதம் நேர்த்தால் கோவகித்தற்கு இரண்டுபங்கு பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

வாஷாண நாவிடினெ நமாவெயெ நாவியா திதா: |

ஸ்ரீமதம்மேஸ்வரேசுப்பாடி அளவாடாவஸி மஹேந ||

தி. வாழ்வெயக்கண-த-வரெசுவ-நிவாதந.

பாஷாணேநாபிதண்டேந காவோயேநாபிகாதிதா:

ஸ்ரீநங்கபங்கேசரேத்பாதம் துவளபாதாவஸ்திபஞ்ஜகே

தரிபரதம்சைககர்ணை நு சரேத்ஸர்வம்கிபாதகே கௌ.

(இ - ள்.) கற்களாலாவது தண்டத்தாலாவது பசுக்களை யடித்து அதனால் பசுவின் கொம்பு முறிந்தால் கால் கிருச்சிரமும் எலும்பு ஒடிந்தால் அரைகிருச்சிரமும் காதொன்றிலுந்தால் முக்கால் கிருச்சிரமும் பரிதம் நேர்த்தால் பூர்ணகிருச்சிரமும் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தம்மஹ்மஷிஹ்மஹக்ஷிஹ்மததெய்வஹ்

யஜிஜீவதிஷ்ணாஸாநுபுராயஸித்நவிரிதே ॥

ஸ்ரீநங்கபம்மேஸ்திபங்கேச கடிபங்கேததைவச

யதிலீவதிஷண்மாஸாஃ ப்ராயஸ்சித்தம் நவீத்யதே

(இ - ஸ்.) கொம்பொடித்தும் எனும்பொடித்தும் இடுப்பொடித்தும்
ஆறுமாத மந்தபசு ஜீவித்திருந்தால் பிராயச்சித்தமில்லை.

வண்ணமெததுகதவுவென ஹாலம்மவ்வாணிநா

யவஸுராவஹ த-ஸ்ரீயாவடி² ஸ்வேவாஜவெசு ।

வ்ரண பங்கேதுகர்தவ்யம் ஸ்நேஹாப்யங்கஸ்துபாணி னா
யவஸஸ்சோபஹர்தவ்யோ யாவத்த்ருடபலோபவேத் ககற.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபசு தேதுகிற வரையில் அதின்விருணத்
தில் தான் எண்ணையிடவேண்டும் அப்பசுவுக்கு தேதுகிற வரையில்
புல்முதலியவற்றையும் போடவேண்டும்.

யாவஸஸ்வபுணபுலவபுராமஸாவஸஸ்வபவ்யெநூ: |
மொரூபவஸுராமுணஸுராமெநுஸுரூபாவஸஸுபுயெக||
யாவத்ஸம்பூர்ணஸர்வாங் கஸ்தாவத்ஸம் போஷயேந்தர;
கோரூபம்ப்ராஹ்மணஸ்யாக்ரீர நமஸ்க்ருத்வாவிஸர்ஜயேத் ௨௦௭.

(இ - ள்.) அந்தப்பசுவின் அங்கங்கள் முன்போலக் கட்டுகிறவ
ரையில் அந்தப்பசுவைக் காப்பாற்றவேண்டும் பிறகு பிராமணனுக்
கெதிரில் அந்தப்பசுவின் ரூபத்தைச் சேவித்துவிடக்கடவன்.

யடிபுலவபுணபுலவபுராமொரூபநெடிஹொவவதூ: |
மொவாதுகஸுரூபாயபுரூபாயஸிதூவிநிதிபுஸௌ: |

புத்யஸம்பூர்ணஸர்வாங் கோதிநதேஹோபவேத்ததா
கோகாதகஸ்யதஸ்யார்தம் ப்ராயஸ்சித்தம்விநிந்திஸேத் ௨௦௮.

(இ - ள்.) அப்படி ஒடிந்தபோதிலும் அடித்தடிண் னொருமலும்
அதின்தேகமு மிளைத்துமிருந்தால் கோவதம்செய்தவனுக்கு விதி
த்த பிராயச்சித்தத்தில் அப்படி யடித்தவனுக்கு விதிக்கவேண்டும்.

சுநுதூரூகநகஸுரூபுராவாஹநெரொஹநதயா: |
ரூபுளஸமொவநாயபுதூநடிவெஷுசுரொயஸ்யபயொ: |

அர்யத்ராங் கஸ்க்ஷமாப்யாம் வாஹநேமோசநேததா
ராத்ரௌஸம்கோபநார்தம்துநதுஷ்யேத்ரோதபந்தயோ: ௨௦௯.

(இ - ள்.) சிலகிரியைகளில் சூடுபோட்டும் சில அடையாளங்கள்
செய்து மிருக்கிற கோக்கள் தவிர மற்ற மாடுகளின்பேரில் மூட்டை
ஏற்றும்போது இரணமுண்டானாலும் ராத்திரியில் ரக்ஷிப்பதற்காக
தடுப்பதிலும் கட்டுவதிலும் தோஷமில்லை.

சுதிவாவெதிடாவஹநாவிகாவெடிநதயா: |
நடிவவபுதஸ்வாரொபுராயஸிதூவிநிதிபுஸௌ: |

அதிவாஹேதிதாஹேச காவிகாச்சேதேதேதா
நதிபர்வதஸஞ்சாரே ப்ராயஸ்சித்தம்விநிந்திஸேத் ௨௧௦.

(இ - ள்.) அதிகசுமையை யேற்றுகிறது குடுபோடுகிறதைக் காரணமின்றியில் செய்வது முக்குக்குத்துவது ஆறு மலையிவைகளில் ஒட்டிவிப்பது இவைகளைச் செய்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

சுதிடாஹெவரெதாடிஹெவாடிவாஹெநவரெசு |

நாஸிக்யெவாடிஹீநஃதுவரெதவடிநிவாகநா

அதிதாஹேசரேத்பாதம் த்வெளபாதௌவாஹேசரேத்

நாஸிக்யேபாதஹீநஃது சரேத்ஸர்வம் நிபாதநே

உசு, ௨.

(இ - ள்.) குடுபோடுவதைக் காரணமின்றியில் செய்தவனுக்கு கோவத பிராயச்சித்தத்தில் கால்பங்கும் அதிபாரம் ஏற்றினவனுக்கு அரைப்பங்கும் முக்குக்குத்தினவனுக்கு முக்கால்பங்கும் கொன்றவனுக்குப் பூர்ணபிராயச்சித்தமும் செய்யவேண்டும்.

காஷ்டஹாஷ்டகபாஷாணெஸ்ஸெஸ்ஸெவொஷதாவொசு |

வ்யாபாடியத்யொமாஃது தஸ்யஸுஃபிவிநிபிபுஸெசு ||

வரெதாஃதவநஃகாஹெஷ்வாஜாவக்யஃதுவொஷகெ |

தவக்யஹ்மஃதுவாஷாணெஸ்ஸவாஹெதகிக்யஹ்மக்ய ||

காஷ்டலோஷ்டகபாஷாணெஸ்ஸஸ்த்ரேணேவோத்ததாபலாத்

வ்யாபாதயத்யொகாந்த தஸ்யஸுஃபிவிநிபிபிசேத்

உடு, ௨.

சரேத்ஸாந்தபநம்காஷ்டே ப்ராஜாபத்யம துலோஷ்டகே

தப்தக்ருச்ரம்துபாஷாணெஸ்ஸத்ர பாதேதி க்ருச்ரகம்

உசு, ௨.

(இ - ள்.) கட்டை, மண்ணுங்கட்டி, கல், அல்லது கத்தி, இவைகளால் கோவை எவன் கொல்லுகிறானோ அவனுக்கு பிராயச்சித்தம் - கட்டையாற்கொன்றவனுக்கு சாந்தபனமும் மண்கட்டியால்கொன்றவனுக்குப் ப்ராஜாபத்யமும் கற்களால்கொன்றவனுக்கு தப்தக்ருச்ரமும் கத்தியால்கொன்றவனுக்கு அதிக்ருச்ரமும் விதிக்கவேண்டும்.

வாஹஸாஹெநமர்வஃவ்யாஜாவக்யத்யாசுய |

தவக்யஹ்மஃதுவாஷாணெவதிக்யஹ்மத்யொபாடிய ||

பஞ்சஸாந்த பநேகாவ ப்ராஜாபத்யே ததாத்யை

தப்தக்ருச்ரோ பவந்த்யஷ்டா வதிக்ருச்ரேத்யோதஸ

உஎ, ௩.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொன்ன சூந்தபனவிருதத்தில் ஐந்து கோதான மும்பிராஜாபத்யத்தில் மூன்றுகோதானமும் தப்தகிருசரத்தில எட்டு கோதானமும் அதிகிருசரத்தில் பதினமூன்று கோதானமும் செய்ய வேண்டும்.

புராவணெபுரணஹுதாஹிதததிருவகஸு ।

தவ்யுநாநாஹெஹிவாஹிததிருவீநுநு ॥

ப்ரமாபணே ப்ராணம்ருதாம் தத்யாததத் ப்ரதிருபகம்

தத்யாதுருபம் மூல்யம்வா தத்யாதித்ய ப்ரவீந்மநு: ௨௨௭.

(இ - ள்.) பிராணிகளைக்கொன்றால் கொன்றபிராணிக்கு சமான ரூபமுள்ள பிராணியையாவது அதற்கு சரியான கிரயத்தையாவது தானம்செய்யவேண்டுமென்று மனுசொன்னார்.

ஹநாதுவிவஹிதகநுநாநுயொக்யுதி: ௧ ।

உகுவராஸரெஹெஹிதகவாஹிதயாவிதி ॥

தஹநாத்து விபத்யேத அநட்வாந் யோக்த்ரயந் த்ரித:

உக்தம்பராஸரேணவ ஹ்யேகபாதம்யதாவிதி ௨௨௮.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியில் கட்டப்பட்டபடி தீயினால் மாடு இறந்தால் அந்த மாட்டைக் கட்டினவன் பராசரரால் சொல்லப்பட்ட பிராஜாபத்யத்தில் கால்பங்கு செய்யக்கடவன்.

ரொயநஹ்யநஹெஹவஹாஸுஹுரணந்தயா ।

ஹுமஹுபுரணயொக்யுதி: ௨ தாநிவயஸுஷ்டி: ॥

ரோதநம்பந்தனம்சைவ பராஹுரணம்ததா

துர்க்கப்ரேரணயோக்த்ரம்ச நிமித்தாநிவதஸ்யஷ்ட ௩௨௯.

(இ - ள்.) தடுத்தல், கட்டுதல், சமை, அடித்தல், செல்லக்கூடாத விடத்தில் செல்லவைத்தல் புனைகட்டுதல் இந்த ஆறும் கோவதத் திற்குக் காரணங்களாகும்.

ஸயவாஸஸுமஹாஹிதயதயஹிதயாஸு: ॥

ஹநெததயவாஹிதயாஸு: ௨ தாநிவயஸுஷ்டி: ॥

பந்தபாஸஸுபுத்தாங்கோம்ரியேதயதிகோபஸு:

பவநேதத்பாஸஸுபுத்தாந் ப்ராயஸித்தார்தமர்ஹதி ௩௩௦.

(இ - ள்.) கட்டுக்கயிற்றால் சுற்றிக்கொண்டு பசுவானது எந்த விட்டில் மரிக்கிறதோ அந்த விட்டுக்காரன் பாரியாகிறான் அவனுக்கு கோவதப்பிராயச்சித்தத்தில் பாதி பிராயச்சித்தம்.

நநாஸிகெவெனெ நுதுசராணவாஸெ நதுவாவிளிஃ
 வெனெ நதுவவசுஸுநுஃவெவெஃ! வஸ்தெதவசுமாவொயழிஸுஃயநீயா
 வதுவாவிதிவெசுவரஸுஃமதுஹீகூர் ||

நகாரிகேளேர்நசுராணபாஸைர்நசாபிமௌஞ்நைஜீர்நசவல்கச்ருங்கலை;
ஏதைஸ்துகாவோயாயுபந்தநீயபத்வாபிதிஷ்டேத்பரஸம்ந்ருவீத்வா.

(இ - ள்.) தென்னகார்த் கயிறுகளாலும் சணப்பைக் கயிறுகளாலும் முஞ்சிப்புல்லின்கயிறுகளாலும் பஞ்சுநூற்கயிறுகளாலும் இரு ம்பு சங்கிலிகளாலும் பசுதள்கட்டத் தக்கவைகளல்ல; அப்படி கட் டினாலும் அதற்கு அபாயத்தில் விடுவிக்கும்பொருட்டு கத்தியைக் கைக்கொண்டருகிலிருக்கவேண்டும்.

கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றித் தனியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

குறைகாலைச்சபத்தீபாத் கோபஸும் தகழினுழுகம் உ.உ.,

• (இ - ள்) கோக்களை தர்ப்பக்கயிற்றாலும் காணல்கயிற்றாலும் தெ
றகுமுகமாகக் கட்டவேண்டும்.

வாஸுதாநிடிமதுபுராயஸிதம்நவிடிதே ।

பாஸலக்நாக்ளி தக் தேது ப்ராயஸ்சித்தம் நவீத்யதே ௩௩௨.

(இ - ள்.) கயிற்றில் நெருப்புப்பற்றிக்கொண்டு பசுவில்பற்றி பசு இறந்தாலதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை.

யதிதத, ஹவெசுகாஷ், ராயஸி, துங்கயம், ஹவெசுகாஷ்.

ஜனநாயகம் என்பது மட்டுமே உண்மையான மனநிலை.

யதிததரபவேத்காஷ்டம் ப்ராயஸ்சித்தம்கதம்பவேத்

ஜபித்வாபாவநீம் தேவீம் முச்யதே தத்ராகிஸ்பிஷாத் ௩௪௭

(இ-ள்.) அந்த தூர்ப்பை நாணல்கயிறுகளில் வேர்கட்டையிருந்து அதில் தீப்பற்றி பசுவின் கழுத்தில் பற்றினால் பரிசுத்தமான காயக்கிரமைய ஜபித்து பாவத்திலிருந்து விடப்படுகிறது.

வெள்ளையநுகுவவாஃஷுவூக்ஷெஜெஷுவாதயநு

மவாஸுதெ நஷுவிகீ, ணஸ்யாபுரெஸாதிமாவஸ்யம் ||

ப்ரோயன்கூபவாபிஷு வ்ருக்ஷச்சேதேஷுபாத்யந்
கவாஸநேஷு விக்ரீணம் ததாப்ராப்நோதி கோர்வதம் ௩௫௨.

(இ - ள்.) கிணறு கடவாபி இவைகளில் மாட்டையோட்டினாலும்
மரம்பெட்டுகிறவிடத்தி லோட்டினாலும் மாடுதின்னிறவர்களுக்கு
வித்தாலும் கோவதத்தையடைகின்றன.

சூராயிதவஸுயுகஸிஷ்ணவக்ஷாயஜாலவெசு |
ஸ்ரவணம்ஹுடிபுஷிஹுஹிவாசுவிவஸுங்குபு ||
ஆராதிதஸ்துயுகச்சித் பிந்ரவக்ஷாயதாபவேத்
ஸ்ரவணம்ஹுருதயம்பிந்ரம் மக்நோவாகூபஸங்கடே ௩௫௩.
கூவாடிசுக்ருதினெநெவஹிகாவாஸ்ரவவாடிபா : |
ஸவணவியுதெதகுத்ரீநுவாடிஸுஸாஸாஸாஸா ||
கூபாதுத்க்ரமணைவை பக்நோவாக்ரீவபாதயோ :
ஸவணம்ரியதேதத்ர த்ரீந்பாதாம்ஸ்துஸமாசரேத். ௩௫௪.

(இ - ள்) விருஷபோத் ஸர்ஜனம்முதலான கிரியைகளில் விட்டுத்
தூறத்தப்பட்ட எருதானது மார்பினந்தாலும் காதந்தாலும் வயிறு
கிழிந்தாலும் பாழுங்கிணற்றில் முழுகினாலும் கிணற்றிலிருந்து கிளம்
புங்காலத்தில் கால்கழுத்து முறிந்தாலும் மேல்கூறிய விருஷபயிற்
தால் முக்கால் கிருச்ரம் பிராயச்சித்தம் விருஷபத்தைவிட்டவன்
செய்யவேண்டியது.

கூவவாடுதெதாஸாயெநீஸாயெவ்ரவாஸு ||
வாநீயெஷுவிவஹாநாஸாயுதிதநவிஷுதெ ||
கூபகாதேதடாபந்தே நதிபந்தேப்ராஸுச
பாநீயேஷுவிபந்தாநம் ப்ராயஸ்சித்தம்நித்யதே. ௩௫௫.

(இ - ள்.) நடவாபியிலும் பெரியதடாகத்திலும்-அணைக்கட்டிலும்
பெரிய மரத்தொட்டிகளிலும் தண்ணிகுடிக்கச்சென்று கோக்க
ளிறந்தால் அவை யுடையவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

கூவவாடுதெநீவாடுதெதாஸாயெதெவெவவ ||
கூவாடிபுஷிவாடுதெஷுபாயுதிதநவிஷுதெ ||
கூபகாதேநீகாதே தடாகாதேததைவச
அநீயேஷுதர்மகாதேஷு ப்ராயஸ்சித்தம் நித்யதே. ௩௫௬.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கு வெட்டப்பட்ட கிணற்றிலும் ஆற்றிலும் தடாகத்திலும் வேறுதர்மத்திற்கு வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால் முதலியதகளில் பசுவிறுந்திறந்தால் தர்மஞ்செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்த மில்லை.

வெஸூபாரொநிவாஸெஷுயொநாஃவாதுவிவதி |
வகாராபுஹவாதெஷுபுராயஸிதூநவிநிபிஷஸக ||

வேஸ்மத்வாரேகிவாஸேஷு யோநாஃகாதுமிச்சதி
ஸ்வகாரயக்ருஹகாதேஷு ப்ராயஸ்சித்தம்விநிநிஸேத். ச௦௨.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கல்லரமல் தன்வீட்டிள் வாசலிலாவது வீட்டிலாவது பள்ளமவெட்டியிருந்து அதில் பசுவிறுந்திறந்தால் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

நிஸிஸ்யநிரொயெஷுஸவபுஷாஹுஹதெஷு |
சுபிவிஷுசவிவஸாஸுபுராயஸிதூநவிஷுதெ |

நிஸிபத்திரோதேஷு ஸர்பயாக்ரஹதேஷுச
அக்திவித்யுத்விபந்நாஸு ப்ராயஸ்சித்தம்விநித்யதே. ச௧௨.

(இ - ள்.) இரவில் கட்டுத்தறியிலும் அடைத்தவிடத்திலும் சர்ப்பத்தினுலாவது புலியினுலாவது அறையப்பட்டாலும் நெருப்பு இடி இவைளால் பசு இறந்தால் அவைகளைக் கட்டினவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

புராவோதெஸுரளவெணவெஸுஹமாநிவாதந |
சுதிவ்ஷிஹதாநாஹபுராயஸிதூநவிஷுதெ |

க்ராமகாதேஸுரளகேண வேஸ்மபங்காந்நிபாதநே
அதிவ்ருஷ்டிஹதாநாம்ச ப்ராயச்சித்தம் விநித்யதே. ச௨௨.

(இ - ள்.) கிராமத்தில் சண்டைநடக்கையில் பாணும் விழுவதாலும் வீடு இடிந்துவிழுவதாலும் அதிகமழையினாலு மிறந்தால் பிராயச்சித்தமில்லை.

ஸுபுராவோதெஸுரளவெணவெஸுஹமாநிவாதந |
சுதிவ்ஷிஹதாநாஹபுராயஸிதூநவிஷுதெ ||

ஸங்க்ராமேநிஹதாயேச யேதக்தாவேஸ்மகேஷுச
தாவாக்கிராமகாதேஷு ப்ராயஸ்சித்தம்விநித்யதே. ச௨௩.

(இ - ள்.) யுத்தத்திலடிக்கப்பட்ட பசுக்கள் விஷயத்திலும் சத்துருக்களால் கொளுத்தப்பட்ட வீட்டிலிறந்த பசுக்கள் விஷயத்திலும் காட்டுத்தீயா வெரிக்கப்பட்ட கிராமத்தி லிருக்கும் பசுக்கள்விஷயத்திலும் பிராயச்சித்தமில்லை.

யனூதா மளஸிகி ஸ்வாயுஷே ஹம் ஹவி ரொஹந |

யதெக்யுதெ விவஷே தபுராயஸி தூநவிஷுதெ ||

யந்த்ரிதா கௌச்சிகி தீஸார்தம் கூடகர்ப்பவரிமோசகே

யதேக்ருதே விபத்யேத ப்ராயஸ்சித்தம் கவித்யேத.

சுரு. ௨.

(இ - ள்.) வைத்யம் செய்வதற்கு கட்டப்பட்ட பசுவும் கன்று போடமாட்டாத காலத்தில் சிகித்சை செய்ய யத்தனிப்பார்ப்ப பசுவுமிறந்தால் அப்படிசெய்ய ஆரம்பித்தவனுக்கு பிராயச்சித்த மில்லை.

வ்யாபந்நாநாஹ்ஹிநாஹ்ஹயநெரொயநெவிவா |

விஷஸ்டீயூரவ்யாரொணவ்யாயஸி தூவிநிஷ்டுஸெக ||

வ்யாபந்நாநாஹ்ஹிநாஹ்ஹயநெரொயநெவிவா

பிஷந்மித்யாப்ரசாரேண ப்ராயசித்தம் கிந்திஸேத.

சுரு. ௩.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியிலாவது தடுத்து அடைத்தவிடத்திலாவது கவித்யம் செய்வதில் பிசகினாலாவது ஒருராத்நிரியில் அனேகம் பசு மரீடி. றந்தால் முன்சொன்ன பிராயச்சித்தத்தை யிரட்டித்து செய்ய வேண்டும்.

மொவ்யுஷாணாவ்விவதூளவ்யாவனூவெ கூகாஜநா ||

கூநிவாரயதாஹெதஷாஹ்ஹவெஷாஹ்வாதகூஹவெக ||

கோவ்யுஷாணம் விபத்தௌச யாவந்தஃப்ரேகூகாஜநா

அநிவாரயதாம் தேஷாம் ஸர்வேஷாம்பாதகம்பவேத.

சுரு. ௪.

(இ - ள்.) பசுக்களும் காளைகளும் ஆபத்தையடைபுங்காலத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் அவைகளை விலக்காவிடில் அப்படியிருந்தவர்களுக்கு பாதகமுண்டு.

வனகொஹதொவெய வுஷுஹ்விஷுரெவெத நுஜாயதெ
பஸ்யுரெதொவிவாதா || ஹிஷுநதெஷாஹ்வஹுஹந்தாநிவ
கூத்யொந்யவஸ்தியாவெக ||

ஏகோஹதோயைர் பஹுபிஸ்ஸமேதைர் ஜ்ஞாயதேயஸ்ய
ம்ருதோபிகாதாத்! திஷ்டேதேஷா முபஸம்யஹந்தா நிவர்த்தகீயோ
க்ருபஸந்தியுக்தைః. சள.உ.

(இ - ள்.) அனேகம்பேர் நாட்டையடித்தபோதிலும் யாருடைய
அடியினுலிறந்ததோ அது தெரியாமற்போனால் அவனை யறியும்பொ
ருட்டு அரசனால் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் தைவிதமாக சாக்ஷியத்
தைக்கொண்டு திர்சயப்படுத்தவேண்டும்.

வனசூவெஷ ஹுஸிக்ராலிஷெவாஸுஷுவாஸிதாயதி |
பாஷிவாஷிதௌ ஹத்யாயாஹ்ரெயுஷெவ்யுபக்யுயக் ||
பகாஸேத்பஹுஹிசாகசித்தை வாத்வயாபாதிதாயதி
பாதபாதமதுஹத்யாயாமி சரேயஸ்தேப்ருகத்ப்ருகதக். சஅ.உ.

(இ - ள்.) ஒரு பக அனேகர்களால் கொல்லப்பட்டால் ஒவ்வொ
ருவரும் தனித்தனியே கால்பங்கு பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.
ஹதேஷா ஹுஸிக்ராலிஷெவாஸுஷுவாஸிதாயதி ஹுஸிக்ராலிஷெவாஸுஷுவாஸிதாயதி
பாஷிவாஷிதௌ ஹத்யாயாஹ்ரெயுஷெவ்யுபக்யுயக் ||
நீறதேஷாஹுஸிக்ராலிஷெவாஸுஷுவாஸிதாயதி ஹுஸிக்ராலிஷெவாஸுஷுவாஸிதாயதி
பாஷிவாஷிதௌ ஹத்யாயாஹ்ரெயுஷெவ்யுபக்யுயக். சக.உ.

(இ - ள்.) கொன்றால் ரத்தம்வடியும்; வியாதியாயின் இளைக்கும்;
பாம்புகடித்தால் பற்களில் நீர்வடியும் என்று இறந்தமாட்டை கார
ணமாகராயவேண்டும்.

புரஸாய ஹுஸிக்ராலிஷெவாஸுஷுவாஸிதாயதி ஹுஸிக்ராலிஷெவாஸுஷுவாஸிதாயதி
பாஷிவாஷிதௌ ஹத்யாயாஹ்ரெயுஷெவ்யுபக்யுயக். இ.உ.

(இ - ள்.) அடித்தபிறகு அவனாலேவப்பட்டு புல்மேயப்போன
போதிலும் அந்த பசுவின் எலும்பு ஒடித்திருப்பதை சோதித்து பிரா
யச்சித்தம் சொல்லவேண்டும்.

பிநுநாஸெவெஷெஷெ ந ஸவபுரஸுஸாணிஜாநதா |
புரஸுஸாணிஜாநதாஸெவெஷெஷெ ந ஸவபுரஸுஸாணிஜாநதா ||
மதுகாசைவமேகேந ஸர்வஸாஸ்த்ராணிஜாதா
ப்ராயச்சித்தத்துதேதோத்தம் கோகஸ்சாந்த்ராயணம்சரேத். இ.உ.

(இ - ள்.) சகல சாஸ்திரங்களை யுமுணர்ந்த ஒப்பற்றமனுவினாலும் கோவதத்திற்கு சாஸ்திராயண விருதத்தைப் பிராயச்சித்தமாக சொல்லப்பட்டது.

கௌநாநாஸ்குணாயுபாய அமணவ்ய திராஹரௌ ||

அமணவ்ய துருஷிவெஷ்டி க்ஷிணா அமணாவவெஷ ||

கௌநாநாஸ்குணாத்ராய த்விருணம்வரதமாசரேத் த்விருணேவரத ஆதிஷ்டே தக்ஷிணத்விருணபவேத். ருஉ.

(இ - ள்.) மேலே கூறப்பட்டபடி கௌநாம் செய்துக்கொள்ளாதவன் இரண்டுபங்கு விரதமும் இரட்டித்த தக்ஷிணையும் கொடுக்கக் கடவன்.

நாஜாவாநாஜவ்யெத்ராவாஸாஹநொவாஸஹஸ்யுதா ||

ஸக்யகாவவ நங்கஸ்யுபாயஸி த்வீ நிதிபுஸௌ ||

நாஜாவாநாஜபுத்ரேவா ப்ராஹ்மணோவாபஹஸ்யுதா அக்ருத்வாவபநமதஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தம்விநிர்த்திஸேத். ருங்.

(இ - ள்.) அரசனாவது அரசன் பிள்ளையாவது மிகவும் தெரிந்த பிராமணராவது கோவதம் செய்தால் அவர்களுக்கு கௌநாத்ராத விதியாமல் தெரிந்த பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

ஸவ்யாநுகௌநாஸ்குணாயுபாய அமணவ்ய திராஹரௌ ||

வஸவநாநாஸ்குணாயுபாய அமணவ்ய திராஹரௌ ||

ஸர்வாங்கௌநாஸ்குணாயுபாய அமணவ்ய திராஹரௌ வஸவநாநாஸ்குணாயுபாய அமணவ்ய திராஹரௌ. ருச.

(இ - ள்.) பதியுடன் கூடின ஸ்திரீகளுக்கும் கன்னிகைகளுக்கும் கோவதப் பிராயச்சித்தத்தில் எல்லா மயிர்களை யுந் தூக்கிக் கட்டி ஹனியிவிட்டு அங்குலம் கத்திரிக்கவேண்டும்.

நவநியாகௌநாஸ்குணாயுபாய அமணவ்ய திராஹரௌ ||

நவநியாகௌநாஸ்குணாயுபாய அமணவ்ய திராஹரௌ ||

கஸ்திரியர்களுக்கெல்லாம் துரோஸாயநாஸகம் நசகோஷ்டேவஸேத்ராத்ரௌ கதிவாகாஅதுவரஜேத். ருரு.

(இ - ள்.) ஸ்திரீகளுக்கு மேற்சொன்னது தவிர வேறுகௌநாயில்லை. ஊருக்கு வெளியில் மாட்டுடன்சயனமும் உட்கார்ந்தது

மில்லை தொழுவத்தில் ராத்திரி வளிக்கவேண்டாம் ; பகலில் மாட்டு
புடன்பின் செல்லவேண்டாம்.

நதீஷுஷுமெவெவகாரணெஷுஷுவிசெஷுதஃ ।

நவீணாஜி நவாவொ வுதவெவவராவரெசு ।

நதீஷுஷுமெவெவகாரணெஷுஷுவிசெஷுதஃ

நவீணாஜி நவாவொ வுதவெவவராவரெசு.

ருசு.

(இ - ள்.) ஆறுகளிலும் ஆற்றின் சந்திகளிலும் காட்டிலும்திரிய
வேண்டாம். தொழுவதலானவைகளை யுடுக்கவேண்டாம் விருத
த்தை மாத்திரம் சொல்லவேண்டும்.

காராதிஷுஷுஷுநவாவொவராவரெசு நவாவொ ।

வெய்யாதிஷுஷுஷுநவாவொவராவரெசு நவாவொ ॥

குப்பாத்திரவணஸ்வராம் நவாவொவராவரெசு நவாவொ

பகதுமத்தியவாதம்நவாவொவராவரெசு நவாவொ

ருஎ.

(இ - ள்.) ஸ்திரீ தூன்று சந்திரிலும் ஸ்வாமும் தேவதாரச்சன
மும் சாந்திராயணவிருதமும் செய்யவேண்டும். இவைகளை பத்துக்க
ளின் நடுவிவிருத்துச் செய்யவேண்டும்.

குப்பாதிஷுஷுஷுநவாவொவராவரெசு நவாவொ ।

குப்பாதிஷுஷுஷுநவாவொவராவரெசு நவாவொ

ருஎ.உ.

(இ - ள்.) எக்காலத்திலும் ஸ்திரீகள் வீட்டிலிருக்கவேண்டும் பரி
சுத்தமாகவிருந்து விருதத்தை நடத்தவேண்டும்.

குப்பாதிஷுஷுஷுநவாவொவராவரெசு நவாவொ ।

குப்பாதிஷுஷுஷுநவாவொவராவரெசு நவாவொ ॥

இஹயோகோவதம்நவாவொவராவரெசு நவாவொ

ஸயாதிராகம்நவாவொவராவரெசு நவாவொ

ருஅ.உ.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்தில் எவன் கோவதம்செய்து அஸ்த வெளி
யிடாமல் மறைக்கிறானோ அவன் உகரமானகாலகுந்தம்மென்று ந
கத்தையடைகிறான்.

குப்பாதிஷுஷுஷுநவாவொவராவரெசு நவாவொ ।

குப்பாதிஷுஷுஷுநவாவொவராவரெசு நவாவொ ॥

அமாவாசையில் போஜனம் செய்யக்கூடாது. இதுவே சாந்திராயண விருதத்தின்விதி. .

கூகூடாஹ்வயிராணந்தூ ஸ்ராவஸ்வெவரிகவ்யெசு|
சுந்யபாவவெஷாஷண நயபெஷாநவஸாஜிதி||

சூக்குடாண்டப்ரமாணத்து க்ராமம்வைபரிகல்பயேத்
அந்யதாபாவதோஷேண நநர்மோநசசுத்யதி. ௩.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபடி புசிக்கிற கபளம் கோழிமுட்டை ப்ரமாணமாக விருக்கவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் அந்த தோஷத்தால் பரலோகத்திற்குக் காரணமான தர்மமும்கிடையாது. அந்த விருதம் செய்பவன் சுத்தியடையான்.

புராயஸூதிதததஸ்ரீணை-கூரூரூஷ்ரூஷணவொஜநம்|
மொடியவவஸயுமுவ டிடிரூஷ்ரூஷாடிஷிணாம்||

ப்ராயச்சித்தேததஸ்ரீணை சூர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
கோத்வயம்வஸ்த்ரயுக்ம்மச தத்யாத்விப்ரேஷாதக்ஷிணம். ௪.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னவிதமாகப் பிராயச்சித்தம்முடிந்தபிறகு பிராமணபோஜனம் செய்துவைப்பதுடன் இரண்டு கோதானமும் இரண்டு வஸ்திரதானமும் பிராமணர்களுக்கு தக்ஷிணையும்கொடுக்க வேண்டும்.

வணரூவொஸவாகீவா சுநுமவதியொயிஜ|
திநாசூஹவாவிக்ஷா விபுரணாஹுஸாஸநாக்||
ஸஸிவ்வவநகூக்ஷா ப்ராஜாவதூயவவரெசு|
மொடியவடிஷிணாடிடி ரூஹிவொராஸரொஷுவீசு||

சண்டாலீம்வாஸ்வபாகீம்வா அநுகச்சதியோத்விஜ:
த்ரிராத்ரமுபவாஸித்வாவிப்ரானுமதுஸாஸநாக் ௫.
ஸஸிகம்வபடம்க்ருத்வா ப்ராஜாபத்யத்வயம்சரேத்
கோத்வயம்தக்ஷிணம்தீத்யா க்ஸத்திம்பாராஸரோப்ரவீத். ௬.

(இ - ள்.) பிராமணன் சண்டாள ஸ்திரீயையாவது சக்கிலிஸ்திரீ ஸ்திரீயாவது புணர்த்தால் பிராமணர்களுடைய அனுமதிபெற்றுமூன் றுநாள் உபவாஸமிருந்து சிகையுடன் வபனம்செய்துகொண்டு

சுஜீரநெநதயொமவெசு சுரூராக்ஷாபூயணயம்
 ஷபமொயியுநஞ்சுரூரக் ஸாஜிவாராஸரொஷ்வீக்||

அஞ்ஞானேகையோகச்சேத் குர்யாச்சாந்த்ராயணத்வயம்
தஸகோமிதுநந்த்யாத் சுத்திம்பாராஸரோப்ரவீத்.

கக.

(இ. ள்.) தெரியாமல் மேற்கோன்னவர்களைப் புணர்ந்தால் இரண்டு சாந்திராயணம்செய்து விருஷபங்களோடுகூடிய பத்து கோதா னமும் செய்து சுத்தனாகிறுனென்று விருத்த பராசார்சொன்னார்.

வித்யாநாராயணம் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஸ்ரீமத் பாலகேயம் ஸ்ரீமத்
மாத்ருபூஜை நாமாவலி ஸ்ரீமத் சந்திரசேகரபுராணம் ஸ்ரீமத்
ஸ்ரீமத் கிருஷ்ணபுராணம் ஸ்ரீமத் மதுரைப் புராணம் ஸ்ரீமத்
ஸ்ரீமத் திருவள்ளூர் புராணம் ஸ்ரீமத் திருச்செங்கோடு புராணம்

பித்ருநாராயணம் தீர்த்தம் குற்றம் மாதிரி பதாம் துபரத்ருஜாம்
ருநுபத்ரீம்ஸ்ருஷாம்சைவ பராத்ருபரீயாம் தலைவச.

52.

மாணவாநீம்ஸகோதரர்மது ப்ராஜாபத்யதர்யம்சரேத்
கோதவயாந்தகவிணுந்தத்யாச் சுத்யதேதநாத்ரஸம்ஸய:

४५.

• (இ - ள்) தாயைத்தவிர மாற்றுக்தாய்களையும் தாய்க்குத்துணை வியானவளையும் உடன்பிறந்தவனுடைய பெண்களையும் குருவின் பத்தியையும் மருமகளையும் உடன்பிறந்தவன் மனைவியையும் ஆம்மா ன்மனைவியையும் தன் கோத்திரத்தில் வந்தவளையும் புணர்ந்தவன் புண்ணு பிராஜாபத்யங்களைச் செய்து இரண்டு கோக்களை தகஷண யாகக்கொடுத்து சுத்தனாகிறான்.

வயஸ்வந்திராதிமகநெ ஶ்விஷ்ணுநீக்ஷயோ
வயஸ்வந்திராதிமகநெ ஶ்விஷ்ணுநீக்ஷயோ

பஸ்-வேல்வாதிசுமே மஹிஷ்யுஷ்டமகபீம்ததா
கரீம்ஸ-குரீம்கத்வா பிராஜாபத்யம்ஸமாசரேத்.

EF.

(இ - எர்.) பசுக்களையும் தாவிமுதலியவர்களையும் புணர்ந்தாலும் எருமை, ஒட்டை, சூங்கு, கழுதை, பன்றி இவைகளைப் புணர்ந்தாலும் பிராஜாபத்ய கிருச்சந்தைச் செய்யவேண்டும்.

மொழி உதிராடுத ன் மாகைகா ஸ்ர ஹ்ணாடிடி சி

கோகாயீசத்ரிராத்ரேண காமேகாம்ப்ராஹ்மணோததத்.

கசுஉ.

(இ - ள்.) பசுவைப்புணர்ந்த பிராமணன் தீரிராத் திருச்சரத்தை யும் ஒரு கோதானத்தையும் செய்யவேண்டும்.

சிவிரிஷ்டுஷீவரீ மாரீ க்வெஹாராதெணஸுஹுதி.

மஹிஷ்டுஷ்டீகரீகாமீ த்வஹேராத்ரேணஸுதயதி. கரு.

(இ - ள்.) எருமை, ஒட்டகம், கழுதை யிவைகளைப் புணர்ந்தவன் ஒருதின கிருச்சரத்தால் சுத்தனாகிறான்.

வாசிரெஸுசிரெவாஷீ டுஹிஷ்டுஷ்வாஜநக்ஷயெ

வாசீமூரெஹவபாதுளவா வஷாஸவலீநிரீக்ஷயெசு||

டாமரேஸமரேவாபி துர்பிகேஷ்வாஜநக்ஷயே

பத்திரேஹேபயார்தௌவா ஸதாஸ்வஸ்திரிநிரீக்ஷயேத். கசு.

(இ - ள்.) தேசங்களுடைய உபத்திரவத்திலாவது யுத்தத்திலாவது அன்னமில்லாதகாலத்திலாவது வியாதிமுதலிய பிஸடகளால் ஜனங்கள் சிசிக்கையிலாவது காராகிருகத்திலாவது பயத்தினாலுண் டான பிடைபிலாவது இக்காலங்களில் தன் ஸ்திரீயை ரக்ஷித்து நோக்கக்கடவன்.

வணாஹெஸுஹஸவகடும் யாநாரீகூஸுஹெததத்.

விபூநாநுசராவராநுகூ வுக்ஷெஷாஷாபுக்ஷாஸயெசு||

சூகணஸுஸீதெகூஹெ மொசியொடிககடிபுரெ

ததூலிகூநிராஹாரா க்வெஹாராதெணநிஷ்டேசு||

ஸஸிவவவநகூக்ஷா ஹுஜீயாடிவகொடிநா

சிராசூஸுவவாலிகூ கெகூராசூஜெஹெவெஸுசு||

ஸவவஸுஹுதாசீதும் வசூவாகுஸுஸீஹம

ஸவணஸுஹவமஹுஷு கூயயிகூவிஸெஜம||

வாகவதூவரெசுபஸாசு யாவசுஸுஹுவீஹெவசு

வூகூவாதிதடிவாதூவசுஸுவதூகெவஹி||

சண்டாசுஸுஹஸம்பர்கம் யாநாரீகூருதேதத்

விபூநாதஸாவாரீக்ருத்வா ஸ்வகம்தோஷம்பராகாஸயேத். கஎ

சூகண்டஸம்நிதேகூபே கோமயோதகசுர்த்தமே

ததூஸ்தித்வாநிராஹாரா த்வஹேராத்ரேணசிஷ்டீரமேத். கஅ.

ஸஸிகம்வபநம்க்ருத்வா புஞ்ஜீயாத்யாவகோதகம்
 த்ரிராத்தரமுபவாஸித்வா த்வேகராத்தம்ஜலேவஸேத். கக.
 ஸங்கபுஷ்பலதாமுலம் பத்ரம்வாகுஸம்மம்பலம்
 ஸவர்ணம்பஞ்சகவ்யஞ்ச க்வாதயித்வாபிபேஜ்ஜலம். உயி.
 ஏகபக்தம்சரேத்பஸ்சாத் யாவத்புஷ்பவதிபவேத்
 வாதம்சரதிதத்யாவ த்தாவதஸம்வர்ததேபஹிஃ. உக.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்நிர்யானவன் சண்டாளனோடு புணர்ந்தால்
 அந்த ஸ்நிர் பத்துக்குமேற்படாத பிராமணர்களை பரிஷத்தாக வேற்
 படுத்திக்கொண்டு தன் தோஷத்தைப் பிரகாசம் செய்யவேண்டும்.
 பிறகு கழுத்தளவுமான பள்ளத்தில் சாணிஜலத்தை நிறைத்து ஒரு
 தினம் அதில் ஆஹாரமில்லாமலிருந்துபிறகு மறுநாள் குடுமியுடன்
 சேர்த்துக் கொள்ளாம் செய்துகொண்டு யவத்தால்சமைத்த அன்னத்
 தையுண்டு பிறகு மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து பிறகு ஒருநாள் ஜல
 த்தில் கழுத்தளவாக நின்று சங்குப்பூளன்கிற ஒருவித ஒஷதிகொடி,
 கிழங்கு, இலை, பூ, பழம், சுவர்ணம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளையிட்டு
 ஜலத்தைக்கொதிப் பித்துக்குடித்து பிறகு ரதஸ் உண்டாகிறவரை
 யில் ஒருநாளேக்கு ஒருவேளை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டி
 இவ்விருகம் முடியும்வரையில் வெளியிலேயே சஞ்சரித்துக்கொண்
 டிருக்கவேண்டும்.

புராயஸிதேததஸீணே க்ருராஜீஸாஹணவொஜநம்|
 மொப்யாஷகிணாஷிஷாஸிஸாவாராஸரொஸுவீஸி||

ப்ராயஸ்சித்தேததஸீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
 கோதவ்யம்தக்ஷிணம்தத்யா ச்சுத்திம்பாராஸரோப்ரவீத். உஉ.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னவிதமாகப் பிராயச்சித்தம்முடிந்தபிறகு
 பிராமணபோஜனம் செய்வித்து இரண்டு கோதானம் செய்யவேண்டு
 மென்று விருத்த பராசரர் சொன்னார்.

வாதுவடணீயஸிநீரீணாம் க்ருஹ்வாத்யாபணஸ்யகா|
 யயாஹவிலியயாநாஸீ தஸூதாநகாஷிஷயெஸி||
 சாதூர்வரண்யஸ்யநாரீணம் க்ருச்சரம்சாந்த்ராயணம்ஸ்மருதம்
 யதாபூமிஸ்ததாரகரீ தஸ்மாத்தூந்நதுதுஷயேத். உக.

(இ - ள்.) நான்குவர்ணத்திய ஸ்திரீகளுக்கும் பொதுவாக உண்
 டாள சங்கமத்திற்கு சாந்திராயணம் விதிக்கப்பட்டது. பூமி பெப்படி

மொழிஞ்ஞமொழியங்கூர் ஐயிலவியுஞ்சொடிகு ||

வனகராடுத் தாவவாஸஸு க்ருஷ ஸ்ரானுவ நஸு த்

கோமுதரம்கோமயம் சுதீரம்ததிஸர்பி:குஸோதகம்

ஏகராத்ரோபவாஸஸ்ச க்ருச்சம்ஸாந்தபநம்ஸம்நுதம்.

௨௭௨.

(இ - ள்.) கோழுத்திரம், கோமீயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பை
ஜலம் இவைகளிலீ ஒவ்வொன்றை முறையே ஒவ்வொருநாளாகப்
புசித்து கடைசிராளில் உபவாஸமிருந்தால் சார்தபனம் என்னும்
விருதமாகும்.

ஜாரொணஜ நயெழிஹ-ஓ ஜுதெயுநெஹெ தவதௌ;

தாந்த)ஜெ சுவரொராஷெ வ தி தாவாவகாஸிணீ|

ஜாரேணஜநயேத்கர்ப்பம் ம்ருதேவ்யக்தேதகதேபதௌ

தாம்த்யஜேதபரேரஷ்ட்ரே பதிதாம்பாபகாரிணீம்.

உ.அ.உ.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரி தன்புருஷனிறந்தாலும் போனவிடம்தெரியாதிருந்தாலும் தேசாந்தரம் போயிருந்தாலும் பரபுருஷனுள் கர்ப்பத்தரிக்கிறாளோ அப்படிப்பட்ட பாவத்தைச்செய்தவளை ஓட்டிவிடவேண்டும்.

புராணத் துயரமென வரவாஸாஸிநிதா

ஸர்து நஷ்டாவிநிஷேதஸ்ய ந தஸ்ய மஹிநஸ்ய ந ||

ப்ராஹ்மணீ துயதாகச்சேத் பரபும்ஸர்ஸமக்விதா

ஸாதுநஷ்டாவிதிர் தேஸ்யா நதஸ்யாகமநம்புந:

உகூறு.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீ யேவ புருஷனோடு கூடிக்கொண்டு
ஒடிப்போனால் மறுபடியும் அவள் வீட்டுக்கு வரத்தகுந்தவளன்று.
அவள் நஷ்டையென்று சொல்லப்படுவள்.

கார்ட்டெனா ஹாதுயாமெவசு துக்ராஸெயுநுவதிஸுதாநு||

ஸாது நஷ்டாபரெனெகெ ஶாநுஷெஷுவிஸெஷத:

காமாங்மோஹாத்துயாகச்சேத் த்யக்த்வாபந்தாப்பதிம்ஸுதாந்

ஸாதுநஷ்டாபயேலோகே மாநுஷேஷ-அநீசேஷதத:.

509.

(இ) - ன். எந்தஸ்திர் பந்துக்களையும் பதிகையையும் பிள்ளைகளையும் விட்டு தேசாந்தரத்தில் காமத்தினாலாவது அக்யாவத்தாலாவது வசிக்கிறானோ அவன் மனுவியலோகத்தில் நஷ்டடைபென்னப்படுவன். பாலோகத்திலும் விசேஷமாக நஷ்டடையாவன்.

ஐரோஹமதாநாரீ க்ரோயாடிணாடிதாவிதா||
சுவிதீயாமதாவெவ வுநாராமிநஹவெசு|

மதமோஹகதாநாரீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா
அத்விதீயாகதாசைவ புராகமநம்பவேத். ௩௧, ௨.

(இ - ள்.) மதித்தவனும் சித்தப்பிராமங்கொண்ட ஸ்திரீயும் தடி
முதலியவற்றாலடிக்கப்பட்டவனும் வேறொருவரும் சகாயமில்லால்
ஒடிப்போய் மறுபடி திரும்பிவந்தால் வரலாம்.

உஸரெதுஹிநெபூவெ பூயஸிதூநவிடிதெ||
உஸாஹநகஜெனாரீ. கஜெஹஷுஸூதாந்தயா|

தஸமேதுதிநேப்ராப்தே ப்ராயஸ்சித்தம்நவியதே
தஸாஹம்நத்யஜேநாரீம த்யஜேநஷ்டஸ்நகாமத்தா. ௩௨, ௨.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபடி அடிக்கப்பட்டு ஒடினவன் பத்தா
வதுநாள் திரும்பிவந்தால் அவனை பிராயச்சித்தம் செய்து சேர்த்துக்
கொள்ளக்கூடாது. மேற்சொன்ன பத்துநாளைக்குள் அவன் நஷ்டை
யென்று கேள்விப்பட்டாவிட்டால் பிராயச்சித்தம்செய்து சேர்த்துக்
கொள்ளலாம். அதற்குள் நஷ்டையானொன்று கேட்டால் அவனை
விட்டுவிடவேண்டியது.

ஹதூவெவவரெசுக்ஷுஹு க்ஷுஹுயஹ்வெவவாஸ்யவா||
பந்தாசைவசரேத்க்ருச்ரம் க்ருச்ரார்தமசைவபாந்தவா. ௩௩.

(இ - ள்.) ஒடிப்போய் பத்துநாளைக்குள் வியபிசாரம் செய்தா
னென்று கேள்விப்பட்டபிறகு அவளுடைய புருஷன் ஒரு கிருச்ரத்
தையும் அவன் பந்துக்கள் அரை கிருச்ரத்தையும் செய்யவேண்டும்.

தெஷாம்ஹுக்ஷாஹவீக்ஷாஹ சுஹாராஹுணஸூயுதி||
தேஷாம்புத்வாசபித்வாச அஹோராத்ரேணஸூத்யதி. ௩௩, ௨.

(இ - ள்.) அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாதவர்களின்
விட்டில், புசித்தவர்களும் ஜலம் குடித்தவர்களும் ஒருநினைம் உப
வாஸமிருக்கவேண்டும்.

ஸூஹணீதுபடிமஹுசு வரவாஸாவிவஜிதா||
மஹாஸூஸூத்யாதி கஜெயாஸூதாமாதிண||

ப்ராஹ்மணீ துயதாகச்சேத் பரபுமஸாவீவர்ஜிதா

கத்வாபுமஸஸ்தம்யாதி த்யஜேயஸ்தாத்துகோத்ரிணஃ. ௩௪௨.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீ கோபித்தவளாய் கிரகத்தைவிட்டு ஒரு புருஷனோடும் சேராமல் வெளியேபோனாலும் தூய புருஷர்களோடு சேர்ந்தவள்போலாகிறாள். ஆகையால் அவளை பந்துக்கள் விடவேண்டும்.

வாஸாயபிமூஹம்மவெ ததஸுஃபம்மூஹம்வெசு||

வதிராக்யமூஹம்மவ ஜாரவெஸுவதா தசுமூஹம்|

புமஸாயதிக்ருஹம்சச்சேத் ததஸுஃத்தமக்ருஹம்பவேத்

பதிமாத்ருக்ருஹம்சச்சே ஜ்ஜாரஸ்யவதுதத்ருஹம். ௩௫௨.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொன்ன பதிதஸ்திரீ தன்சோரபுருஷனோடு தன்பதி மாதா சோரபுருஷன் இவர்களுடைய வீட்டில் வசிக்கப்புகுந்தாலும் அந்தகிருகம் சண்டாளன்வசித்த கிருகம்போல் அசுத்தமாகும்.

உவிவ்ருக்யமூஹம்வஸுபு வம்மவெநவெவயெசு||

தஜெவஜ்ஜணயம்பாது வஸுஃகாஷம்வஸாயயெசு|

வஸஹாராநுமூயயத்வடாநுமொகெஸெஸுஹவொஹ்வாநு||

தாஜ்ரணீவம்மவெந காஸுபாநிபுஸஸுவி||

புராயஸிதவரெசிவெபுர ஸுஹவெணரவவாஹிதம்||

மொய்யடிஹிணாஃபுரஸு புரஜாவதூயயவரெசு|

ஐதரெஷாஃஹாராது வம்மவெநவெஸாயநம்||

உவவாவெவவபுரெகெவ்வெணெ ஸுநஸுபுரவபுநாஹி||

ஜவஹாரிபுரபுரெந ஸுஃபுரெஹ்ஸுரஹணாடிய||

சுகாஸவாயாநு மூரெயெஹ்மூரெயெஹ்||

நபுஷுஹிவஹ்ஸு யஜெஷுஹிஸாயயா||

உல்கியதத்ருஹம்பஸ்சாத் பஞ்சகவ்யேநஸேசயேத்

த்யஜேச்சம்ருண்மயம்பாத்ரம் வஸ்த்ரம்காஷ்டஞ்சஸோதயேத்௩௪௩

ஸம்பாராந்சோதயந்ஸர்வாஃ கோகேஸஸ்சபலோத்பவந்

தாம்ராணிபஞ்சகவ்யேந காமுஸ்யாநிதஸபஸ்மபிஃ. ௩௪௩.

ப்ராயச்சித்தம்சரேத்விப்ரோ ப்ராஹ்மணேருபபாதிதம்

கோத்வயம்தக்ஷிணம் தத்யாத்ப்ராஜாபத்யத்வயம்சரேத். ௩௪௪.

இதரேஷாமஹேராதாம் பஞ்சகவ்யம்சயோதகம்

உபவாஸைர்வாநைபுண்யை ஸ்ரானஸந்த்யார்ச்சநாதிபிஃ. ௩௧௨.

ஜபஹோமதயாதாந ஸ்ரானஸந்த்யந்தேப்ராஹ்மணாதயா

ஆகாஸம்வாபுரகந்திஸ்ச மேத்யம்பூமிகதம்ஜலம். ௪௦௨.

நதுஷ்யந்திசதர்பாச்ச யக்ஞேஷுசஃஸாயதா. ௪௧.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன பதிகை பிரவேசித்த வீட்டின் மண் ணைக்கீறிபஞ்சகவ்யத்தால் புரேகித்து மண்டாண்டங்களை யப்பாற் போட்டு துணிமரங்களை நனைத்து வேறு சாமக்ரிகளை சோதித்து தேங்காய் குடுக்கைமுதலானவைகளை பசுவின்மயிரால் சோதித்து தாம்ரங்களை பஞ்சகவ்யத்தாலும் வெண்டலங்களை பத்துதரம் சாம்ப விட்டலம்புவதாலும் சுத்திசெய்யவேண்டும். அந்த வீட்டு பிராமண னும் பிராமணர்களால் விதிக்கப்பட்ட இரண்டு பிராஜாபத்தியத்தை யும் இரண்டுகோதானத்தையும் செய்யவேண்டும். அவ்வீட்டிலுள்ள இதரர்களும் ஒருநாளுபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்யம்சாப்பிட வேண் டும், உபவாஸங்களாலும் விருதங்களாலும் புண்யங்களாலும் ஜபம் ஹோமம் தேவதார்ச்சனை முதலியவைகளாலும் ஜீவகாருண்யம் சந்தி யை ஸ்ரானம் தான மிவைகளாலும் பிராமணர் முதலியவர்கள் சுத் தாகிரர்கள். அதில் ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, பூமியில் விழு ந்தஜலம் தர்ப்பம் இவைகள் யாகத்தில் சமஸ என்னும் பாத்நிரம் போல் சுத்தமானவைகள்.

௧௦-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௧-வது அத்தியாயம்.

கலையுரொதொமொரோஸம் உணாநாண்டோவிவா ।

யபிஹுதூதூவிபெண க்ருஷ்ரம்சாந்த்ராயணஞ்சரேத் ॥

அமேத்யரேதோகோமாம்ஸம் சண்டாலாந்தமதாபிவா

யதிபுத்தந்திபிரேண க்ருஷ்ரம்சாந்த்ராயணஞ்சரேத். ௧.

(இ - ள்.) அமேத்யமென்கிற மலஸூத்ரங்கள் பட்டஅன்னம் சுக் லம் பசுமாம்சம் சண்டாளனுடைய அன்னம் இவைகளை பிராமணன் புசித்தால் சாந்திராயணக்ருஷ்ரம் செய்யவேண்டும்.

ஹவெஹெதபுகுஹஜபுகுஹெஹ ரஹஹெஹிதயபா|
 திகுஹெஹாஹெஹெஹெஹாஹு ஸஹுதெநாஹு வஸஸய||
 பாஹீரகௌமாரஜாஹீ ரந்ரமுச்சேஷிதம்யதா
 திலதர்ப்போதகைப்ரோக்ஷய ஸஹதேநாத்ரஸம்ஸய: . சு.

(இ - ள்.) குழந்தைகளாலும் கீரி பூனை இவைகளாலும் அன்னம் எச்சிலாக்கப்பட்டால் என் தர்ப்பம் ஜலம் இவைகளால் புரோக்ஷித்து சுத்தமார்க்கிக்கொள்ளலாம்.

வஸகவஹு ஸவவிஷ்டாநாஹ் விபுராணாஹவஹெஹாஜஹெ|
 யஹெஹெஹிதபுஹெஹவாஹுஹ ஸெஷஹிஹநஹவாஜஹெஹ||
 ரோஹாஹஸஹஹீதயஸுஹு வஹாஹஹிஷ்டஹெஹாஜஹெ|
 ப்ராபஸரிதஹரெஹிபு: க்ருஹஸாஹவஹஹவரெஹ||
 ஏகபந்த்யபவிஷ்டாநாஹ் விப்ராணம்ஸஹபோஜநே
 யத்யேகோபித்யஜேத்பாத்ரம் ஸேஷமந்ரம்நபோஜயேத: . எ.
 மோஹாத்தபுஞ்ஜீதயஸ்தத்ர பந்தாவுச்சிஷ்டபோஜநே
 ப்ராபச்சித்தஞ்சரேத்விப்ரா க்ருச்ரம்ஸாந்தபஞ்சரேத்: . அ.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் ஒருவரிசையாக வுட்கார்த்து போஜனம்செய்கையில் ஒருவன் போஜனபாத்திரத்தைவிட்டு எழுந்தால் மற்றவர்களும் புசிக்கக்கூடாது, தெரியாமல் புசித்தவன் சாந்தபன கிருச்ரம் செய்யவேண்டும்.

வீயஹெஹெஹுதயஸஹஹ வுஹாஹவஹுஹஜஹ||
 வஹாஹஸுஹகூநியபாஸ ஹெஹவஹகாஹாநி||
 உஷீக்ஷீரஹீக்ஷீர ஜாநாஹஸஹஹஹெஹிதபுஹ||
 திராஹுஹவஹாஹெஹ வஹமஹெஹநஸஹஹி||
 ப்ரீஷுஹம்ஸவேதஸகம் வ்ருந்தாகபலக்ருஞ்ஜனம்
 பவாஹெஹகூநியாஸ தேவஸ்வகாஹிச: . சு.
 உஷ்டீக்ஷீரம்ம்ருகீக்ஷீர மஞ்ஞாநாத்புஞ்ஜதேத்விஜ:
 த்ரிநாத்ரபவாஸேக பஞ்சகவ்யேஸஹத்யதி: . க0.

(இ - ள்.) பசு பிரஸவித்து பத்திராணைக்குட்பட்ட பால் ஒட்ட கத்தின்பால், மானின்பால், வெள்ளள்ளி, வெண்கத்திரி, கஞ்சா, வெங்காயம், மரங்களின் பிசின், தேவதைகளின் தோட்டத்திலுண்டா

விஜயிஸ்ரூ அஷ்டாஸ்தகந் ஸ்ரீராம வில்லித் தாந் |
 ஸுகர்திரதாநித்யம் தாநஸுத்யாநத்யஜெஜிஜஃ ||

தவிஜுபிஸ்ருஷணர்தார் மத்யமாம்ஸவிவாஜிதார்
ஸ்வகர்மநிரதாந்தியம் தாஸ்ருததாரங்கத்யஜைத்விஜு: கரு.

(இ - ள்.) இருபிறப்பாளர்களான் தனக்கு முந்தினவர்களுடைய
சிசுநுஷையில் முயன்றும், சள், மாம்ச, மிவையகளைத் தவிர்த்தும் தன்
தொழிலிநிர்ந்தும் வருகிற அந்தக் கத்திரார்களை விடக்கூடாது.

கஜாநாசம்மாஜிதவிவ் வுத்தகெழ்தகெவிவா।
 ப்ராயஸித்கயாத்தஷாம் வண்ணவண்ணவிநிதிபெசா||
 மாயத்ரீஷ் வஹஸெண ஸாஸிஸ்யாஹிஷ் வுத்தகெ|
 வெவெஸ்யுபம்வஹஸெண த்ரிவஹஸெணக்ஷத்ரியெ||
 ஸ்ராவணஸ்யுபாஹுதெ வஹஸெஸ்துஜாபயெச|
 சுயவாவாஃஷெவெந வுஜாபெவெநஸாஸிதி||

அஜ்ஞாநாத்துஞ்ஜதேவிப்ர ஸ்ஸூதகேம்ருதகேபிவா
ப்ராயஸ்சித்தம்கதம்தேஷாம் வர்ணேவர்ணே விநிர்நுசேத். கசு.

காயத்ரியஷ்டஸஹஸ்ரேண ஸாத்திஸ்யாத்ஸாதிக்ரஸ்திகே
வைஸ்யேயபஞ்சஸஹஸ்ரேண தரிஸஹஸ்ரேண க்ஷத்திரியே. கௌ.

பிரஹ்மணஸ்யயதாபுங்கே த்வேஸஹஸ்ரீ துஜாயமேத்
அதவாவாமதேவ்யேஸ ஸாமாஸ்சிகேஸு-த்யதி. கஅ.

(இ - ள்.) பிராமணன் மரணுரொளசததினாவது ஜ்ஜாசொளசத்தி
லாவது தெரியாமல் சூத்திரன்முதலியவர்களின் தீட்டன் னத்தைப்
புசித்தால் பிராயச்சித்தம் எப்படி எனில்-தீட்டுள்ள சூத்திரனன்னத்
தைப் பிராமணன் புசித்தால் எண்ணுயிரம் காயத்திரிஜபத்தாலும்
தீட்டுள்ள வைச்யனன்னத்தைப் புசித்தால் ஐயாயிரம் காயத்திரியா
லும் தீட்டுள்ள சூத்திரியனன்னத்தைப் புசித்தால் மூவாயிரம் காய
த்திரியாலும் தீட்டுள்ள பிராமணனன்னத்தைப் புசித்தா விரண்டா
யிரம் காயத்திரியாலும் இல்லாதபட்சத்தில் வாமதேவ்யமென்கிற
ஒருஸாமத்தைச் சொல்வதாலும் சுத்தனாகிறான்.

முன்னாண்மொரஸன்வெஹம் முடிவெழுநகரத்தம்
வகுவியுமுமெவகுவெஹஜ்ஞத்தநாஸுவீசு||

ஸஞ்சகாங்கம் கோரஸம்ஸ்கேஹம் ஸஞ்ச்ரவேஸ்மந் ஆகதம்
பகவம் விப்ரக்ருதேஹஸக்தம் போஜபம் தம்மநுரப்ரவீத். கக.

(இ - ள்) செல் அரிசிமுதலானவை, பால் எண்ணை இவைகளை
சூத்திரன்விட்டிஷிருந்து பிரமண கிருஷ்ணத்தில்கொண்டெடுத்து பாகம்
செய்தால் அவற்றை புசிக்குவான் என்று மனுசொன்னார்.

சூவசகாவெதூவிவ்ருண ஹூதூஸாஹி மூவஹயஜி
பிநவூவெநஸூவெஜித ஹிவபாஹாஜவெஹதஃ ||
ஆபத்தாலேதுவிப்ரேண புத்தம்ஸஞ்ச்ரவேயதி
மநஸ்தாபேநஸூத்யேத த்ருபதாமவாஜபேச்சதம். ௨௦.

(இ - ள்.) ஆபத்தாலத்தில் பிராமணன் சூத்திரர்விட்டில் போஜ
னம்செய்தால்பிறகு பச்சாத்தாபத்தால்சுத்தனாகிறான். இல்லாவிரிஷில்
துருபதையென்னும் குக்கை நூறுதாம் ஜபித்தாலும் சுத்தியடை
வான்.

ஹாஸநாவிதமொவாஹ கௌதித்ராபுஸீவிநஃ
வனதெஸூஹிஷுஷுஹொஜ்ஜாஹா யஸூதூநாநிவெஹயெஃ ||
தாஸநாபிதகோபால குலமித்ரார்தசிவிநஃ
ஏதேஸஞ்ச்ரவேஷுபோஜ்யாநா யஸ்சாந்த்மாநம் சிவேதயேத். ௨௧.

(இ - ள்) சூத்திரர்களுக்குள் தாஸன் நாவிதன் கோபாலன் குல
மித்ரன் அர்த்தசிவி ஆத்மசிவேதன் இந்த ஆறுபேரிடத்திலும் பிரா
மணர்கள்ஹெப் பால் தயிர் முதலியவைகளை வாங்கிசாப்பிடலாம்.

ஸாஹி கந்ராஸஜிஹ்வொஹ்ராஹ்ணெநதூஸஸ்யதஃ |
ஸஸ்ஸாராதூஹ்வெஹாஸஃ சுஸஸ்ஸாராதூநாவிதஃ ||
கூக்தியாஹ்ஹி கந்ராபாஸுஹொஜ்ஜாஹிதநாஜிதஃ |
ஸமொவாஹததிஜெயொஹொஜ்ஜாஹிவெஹதூஸஸ்யதஃ ||
வெஸுகந்ராஸஜிஹ்வொஹ்ராஹ்ணெநதூஸஸ்யதஃ |
ஸஹயிஹ்ஹிததிஜெயொஹொஜ்ஜாஹிவெஹதூஸஸ்யதஃ ||

ஸஞ்ச்ரகங்க்யாஸமுத்பக்தோ ப்ராஹ்மணேநதுஸம்ஸ்குதஃ
ஸம்ஸ்காராத்து பவேத்தாஸ அஸம்ஸ்காராத்துநாபிதஃ. ௨௨.
கூத்திரியாச்சூத்ரகங்க்யாயாம் ஸுதோஜாயேதநாமதஃ
ஸகோபாலஇதிஜ்ஞேயோ போஜ்யோவிப்ரார்தஸம்ஸயஃ. ௨௩.

வைச்யகர்யாஸமுத்பூதோ ப்ராஹ்மணேநதுஸம்ஸ்ருதஃ
ஸஹர்திகஇதிஜ்ஞேயோ யோஜ்யோவிப்ராரஸம்ஸுயஃ. ௨௪.

(இ - ள்) சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் பிராமணனுலுண்டாய் பிராமணனுல் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவன், தாஸனென்றும், அப்படியுண்டாய் ஸம்ஸ்காரம்செய்யப்பட்டாதவன் நாவிதனென்றும், சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் கூத்திரியனுக்குப் பிறந்தவன் பெயரினுல் கோபாலன்என்றும், வைச்யனுக்கு சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவன் குலவித்திரனென்றும், வைசியஸ்திரீயினிடத்தில் பிராமணனுலுண்டாய் பிராமணனுல்ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவன்-ஆர்த்திகன்-அல்லது அர்த்தசீலி பென்றும், மனதா-வாக் - காயம்-இவைகளின் தொழிலால் பிராமணனையே சரணமடைந்த சூத்திரன் ஆத்மநிவேதகனென்றும் பெயர்பெறுவர். இவர்களிடத்தில் பிராமணர்சந்தேகமில்லாமல் புசிக்கலாம்.

ஹாணஸ்திதஃஹொஜெஷு ஜஹுஷ்யவ்யதஃபயஃ|
குகாரிதஸுயொஹுகெ ப்ராயஸிதஃகயஃஹவெஸ||
ப்ராஹ்மணஃகூத்ரியொவெஸு ஸுதெஹ்வாஉவஸவதி|
ப்ராஹ்மணஃகூத்ரியொவெஸு யொஜ்யவணபுஸுநிஷுதிஃ||
ஸுதெஹ்வாணாஹ்வவாஸஸு ஹுதெஹ்வாஹ்வநஸுஹுதி||
ப்ராஹ்மணஃகூத்ரியொவெஸு ஸுதெஹ்வாஹ்வநஸுஹுதி||

பாண்டஸ்திதமபோஜ்யேஷு ஜலம்ததித்ருதம்பயஃ
அகாமதஸ்துயோபுக்தே ப்ராயஸ்சித்தம்கதம்பவேத். ௨௫.

ப்ராஹ்மணஃகூத்திரியோவைச்ய ஸ்ஸூத்ரோவாஉபஸர்பதி
ப்ராஹ்மகூர்சோபவாஸேன யோஜ்யாவர்ணஸ்யநிஷ்க்ருதிஃ. ௨௬.
சூத்ராணம்நோபவாஸஸ்யா ச்சூத்ரோதாநேஸுந்யதி
ப்ராஹ்மகூர்சமஹேராராதரம் ஸ்வபாகமபிஸோதயேத். ௨௭.

(இ - ள்) சாப்பிடத்தகாத நீசஜாதிகளிடத்திலிருந்து பிராமணன் கூத்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் இவர்கள் ஜலம் தயிர் செய் பால் இவைகளை அவர்கள் பாத்திரத்தோடு குடித்தால் பிராயச்சித்தமென்னவெனில் - ஒருநாளுபவாஸத்துடன் பீர்மம் கூர்ச்சபஞ்சகவ்யத்தைப் புசித்து கத்தராகிரூர்கள், சூத்திரர்களுக்கு உபவாஸம் விதிக்கத்தக்கதன்று. அவர்கள்தானத்தால் கத்தராகிரூர்கள், ஒருபகல் ஒரு

ராத்நிரியுபவாஸத்துடன் பீர்மம் கூர்ச்சபஞ்சகவ்யத்தைசரப்பிட்
டால் சுத்தமாக்கும்.

மொலிசுத்ருமொலியாக்ஷீரம் டியிஸவிபுசுசொலிசு

நிபிபுஷ்டுபெம்மவயுட்கு பவிசுபவாவஸொயநா

கோமுத்ரம்கோமயம்க்ஷீரம் ததிஸர்பிசுருஸோதகம்

நிர்சிஷ்டமபஞ்சகவ்யத்து பவித்ரம்பாபஸோதகம்.

உ.அ.

(இ - ள்) பசுவின்முத்திரம் கோமயம் பால் தழிர் நெய் தர்ப்பு
த்தோகூடிவஜலம் இவைகள் சேர்த்தால் பரிசுத்தமாயும் பாவங்க
ளைப்போக்கத் தக்கதாயுமிருக்கிற பஞ்சகவ்யமென்னப்படும்.

மொலிசுத்ரும்குஷ்டவண்பாயா: ஸுதாயாஸெவமொலியா:

வயஸு தாபிவண்பாயா: ரகூயாமுஹுதெடியி:

கோமுத்ரம்க்ருஷ்ணவர்ணாயா: ஸ்வேதாயாஸ்சவகோமயம்

பயஸ்சதாமர்வரணாயா: ரக்தாயாக்ருஹ்யதேதி

(இ - ள்) கோமுத்திரம் கறுத்த பசுவிடத்திலிருந்தும் வெளுத்த
பசுவினிடத்திலிருந்து கோமயமும் தாமிரம் போன்றவர்ணமுள்ள
பசுவினிடத்திலிருந்து பாலும் சிவந்தபசுவினிடத்திலிருந்து தயிரும்
கிரகிக்கவேண்டும்.

கவிதாயாயஸுதம்மாயஸு மவபுக்ஷாவிகுலெவயு

செருதெகவபுசுடிசுடி டிம்மஸூயபுசுதம்மொலியம்

கூசீரம்ஸவபவபுசுடிசு டியிதிவபுசுதெ

வயசுதெகவபுசுடிசு வபுசெகூசுசொலிசு

கபிலாயாக்ருதம்க்ராஹ்யம் ஸர்வம்காபிலமேவச.

உ.க.

மூத்ரமேகபலம்தத்தயாத்நகூஷ்டார்த்தம்கோமயம்.

உ.உ.

கூசீரம்ஸப்தபலம்தத்தயாத் ததித்ரிபலமுச்சதே

க்ருதமேகபலம்தத்தயாத்பலமேகம்குஸோதகம்.

உ.உ.

(இ - ள்) கபிலப்பசுவினிருந்து நெய்யும் எல்லாமும் கபிலையிரு
ந்தாவது கிரகிக்கலாம். கோமுத்திரமொருபலமும் பால்ஏழுபலமும்
தயிர்மூன்றுபலமும் நெய்ஒருபலமும் ஒருபலம்தர்பஜலமும் பெரு
விரலின் மேல்பாகத்தில் படிதியளவு கோமயமுமிருக்கவேண்டும்.

மாயசுடிசுடிசுடிமொலிசுத்ருமாயஸுதிமொலியா:

சூவபுயஸுதிசுடிசுடி டியிசூவபுயஸுடி

தயாஸ்ரூஷீ திஜாஜித் ஜெவவ்ருகாசு-சொரடிசு||
 ப்மவ்ருஜிஸாவதித் ஸாவயெடி மிஸ்திபு||

காயத்ரியாதாயகோஷம் கந்தவாரேதி கோமயம்
ஆப்பாயஸ்வேதிசகீரம் ததிகாவ்ணஸ்ததாததி.

52.

ததாசுக்ரமஸ்த்யாஜ்யம் தேவஸ்யத்வாக்ருஸோதகம்
பஞ்சகவ்யம்ருசாபூதம் ஸ்தாபயேதக்ரிஸந்திதௌ.

五五。

(இ - ள்) காயத்திரியால் கோழுத்திரத்தையும், கந்தத்வாரா என்கிற ருக்கால் கோமயத்தையும், ஆப்யாயஸ்வ என்கிற மந்திரத்தால் பாலையும், ததிக்ராவ்ண என்கிற ருக்கால் தயிரையும், சுக்ரமஸி என்கிறதால் நெய்யையும் தேவஸ்பத்வா என்கிறதால் தர்ப்பஜலத்தையும் கிரகித்தருக்கினால் பரிசுத்தமான அந்த பஞ்சகவ்யத்தை அக்னியின் சமீபத்தில் வைக்கவேண்டும்.

சுபாஹிஷ் தியாகராஜன், ஐதழகரகெலிநெய்சு|

ஆபோஹிஷ்டேத்சாலோப்ய மாகஸ்தீதாசேபிமந்த்ரயேத். ௩௩.௨.

(இ - ள்.) ஆபோஷிஷ்டா என்கிறதால் கலந்து பானஸ்தோக
என்கிறதால் ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸவாவராஸுபெடி ஸா சாமிநாதராயருக்கிஷை:

வனதொட்டித் தொகை வந்தவற்றை வந்தவற்றையெல்லாம்

ஸப்தாவராஸ்துமேதார்பா அச்சிநாகரம்ஸம் நத்விஷ:

ஏதைருத்தருத்யஹோதவ்யம் பஞ்சகவ்யம்யதாவிதி. ௩௪௨.

(இ - ள்.) ஏழுதர்ப்பங்களை நுனி கெடாமலும் உலர்த்திலு
ம் கினிகிரம் போன்ற மிருக்கும் தர்ப்பங்களால் எடுத்து கிரமப்படி
பலாசிலையினல் அக்னியில் ஹோமஞ்செய்ய வேண்டும்.

உபரவதீஹடிவிஷுஷிபுநநஸொகெதுஸாவதீ

வனதா லிவெஸ்வெஹா தவ்யம் ஹந்தஸேஷம்விஸேசிஜை!

இராவதி இதம்விஷ்ணு ர்மாநஸ்தோகே துஸம்வதி

ஏதாபிஸ்சைவவேஹாதவ்யம் ஹுதசேஷம்பிபேதத்விஜஃ. ௩௫௨.

(இ. ள்.) இராவதி என்றும் இதம் விஷ்ணு ஒன்றும் மானஸ்தோக என்றும் சம்பதி என்றும் சொல்லுகிற மந்திரங்களால் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். ஹோமஞ்செய்து மிகுந்ததை சாப்பிடவேண்டும்.

யகூமலிமகுவாவம் ஷெவெஹிஷ்விதிஷ்விநாஃ
 ஸ்ரஹகூவெபுஷெஹிஷ்விதஃ ஸ்ரஹிஷ்விநிவெயநஃ
 யத்தவகஸ்திகதம்பாபம் தேஹேதிஷ்டதிதேஹிநாம்
 ப்ரஹ்மகர்சோதஹேதஸ்ஸர்வம் ப்ரஹ்மகர்சிரிவேந்தநம். ௩௭௪.

(இ - ள்.) பிராணிகளினால் சேய்யப்பட்டு தோஷமும் எலும்பு
 மும் ஒட்டியிருக்கும் பாவத்தை பிரமம் கூர்ச்சமானது எரிகிற அத்
 ஸியாவது விறைசப்போல் கொளுத்திவிடும்.

வலிதஃ திஷ்விஷ்வொகெஷு ஷெவதாவிநிஷ்விதஃ
 வரணெஸுவமொஷிஷ்விதஃ மொஷிஷ்விதஃ
 ஷிஷ்வாபுஷ்விஷ்விதஃ ஷிஷ்வாபுஷ்விதஃ
 ப்ரஹ்மகர்சிரிவேந்தநம் தேவதாபிரதிஷ்டிதம்
 வநணஸ்சைவகோமூத்ரே கோமயேஷ்வயவாஹநஃ
 தத்தியாபுஷ்விதஃ ஷிஷ்வாபுஷ்விதஃ. ௩௭௫.

(இ - ள்.) தேவதைகள் பஞ்சகவ்யத்தில் வசிப்பதால் மூன்றுலோ
 கத்திலுமது உயர்ந்தது. கோமூத்திரத்தில் வ்ருணமும் கோமயக்
 தில் அக்னியும் தயிரில் வாயுவும் பாலில் சந்திரனும் கெய்யில் சூரிய
 னும் வசிக்கிறார்கள்.

விஷ்வதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ
 திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ
 திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ
 திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ. ௩௭௬.

(இ - ள்.) தண்ணீர் குடிக்குங்காலத்தில் வாயிலிருந்து பாத்நிரத்
 தில் விழுந்த மிகுதி தண்ணீர் குடிக்கத்தக்கதன்று. அப்படி யதை
 திஷ்வாணிநிர் குடித்தால் சாந்திராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

கூவெதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ
 திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ
 திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ
 திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ திஷ்விதஃ. ௩௭௭.

புராயஸி தஹவெஸஃஸு: சுஜெனெனெத நஸவஸு: |
 விபுஸுஹெஸுதி ராஹெண சுதி யஸுஹி நஸபாஸு |
 வஸகாஹெ நதஹெவஸுஸு ஸஹெ, ராஹெ நஸபாஸுதி |

கூபேதுபதிதம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்வஸ்ருகால்மசமர்கடம்
 அஸ்திசர்மாதிபதிதம் தீத்வாமேத்யா அபோத்ரிஜ: சக.
 நாரம் துகுணபம்காகம் வித்வராஹம்கரோஷ்ட்ரகம்.
 காவயம்ஸாப்ரதீகம்சுமாயூரம்கட்கஜம்ததா சஉ.
 ஸவயமாக்ரமார்ஷுமஸைம்ஹ்யம் வாகுபேயதிநிமஜ்ஜதி.
 தடாகஸ்யாதத்ருஷ்டஸ்ய தீதம்ஸ்யாததகம்யதி சந.
 ப்ராயச்சிதம்பவேதபும்ஸ: க்ரமேணேதேநஸர்வஸ:
 விப்ரஸஸுத்யேத்திராத்ரேண ஷத்திரியஸ்துநிகத்வயாத் சச.
 ஏகாஹேநதுவைஸ்யஸ்து ஸுத்ரோநக்தேநஸுத்யதி. சசஉ.

(இ - ள்.) கிணற்றில் வீழுந்திருக்கின்ற நாய் நரி குரங்கு எனும்பு
 தேல் இவைகளைப் பார்த்து அங்கினற்றின் நீரைக்குடிக்கக்கூடாது.
 மனிதன் காகம் நாட்டுப்பன்றி கழுவை ஒட்டகம் கவயமென்னும்
 மிருகம் புலி கரடி சிங்கம் இவைகள் கிணற்றிலாவது தடாகத்திலா
 வது மூழ்கி யிறந்து அதின் பிணத்தைப் பார்த்து பிறகு அதின் நீ
 ரைக்குடிக்கக்கூடாது. அப்படி குடித்தால் கீழ்வருமாறு பிராயச்சி
 த்தம் செய்யவேண்டும். பிராமணன் குடித்தால் பூன்மநான் உபவா
 ஸமும் ஷத்திரியன் குடித்தால் இரண்டுதினமும் வைச்யன் ஒருதின
 மும் சூத்திரன் ஒருராத்திரியும் உபவாஸ மிருக்கவேண்டும்.

வரவாகுகநிவ்ருதஸு வரவாகுநதஸு |
 சுவஹஸுதஸுக்ஷாநம் திஜஸாந்ராயணாஹபெஸு |

பரபாகநிவ்ருத்தஸ்ய பரபாகநதஸ்ய
 அபசஸ்யசுபுத்த்வாநகம் த்விஜச்சாந்த்ராயணம்சரேத். சருத.

(இ - ள்.) பரபாக நிவ்ருத்தனுடையவும் பரபாகநதனுடையவும்
 அபச செஷன்பவனுடையவும் அன்னத்தை திவாவர்ணி கர்புஜித்தால்
 சாந்திராயணம் செய்யவேண்டும்.

சுவஹஸுதஸுக்ஷாநம் திஜஸாந்ராயணாஹபெஸு |
 சுவஹஸுதஸுக்ஷாநம் திஜஸாந்ராயணாஹபெஸு |

அபசஸ்யதுயத்தாநம் தாதுச்சாஸ்யகுதுபலம்

தாதாப்ரதிக்குஹீதாச த்வௌதௌநிரயகாமிநௌ.

சகஉ.

(இ - ள்.) அபசனுக்கு தானம் கொடுக்கக்கூடாது. அவனுக்குக் கொடுத்த தானம் பயனற்றது. அப்படி கொடுத்தவன் வாங்கினவ னிருவரும் நரகமடைவார்கள்.

முஹீகூாநிஸஸாரொவ்ய வஹ்யஜாஹநிவபுவேஃ|

வரவாகநிவபுதௌஸஸி நிஹிவரிசீதிபுதஃ||

க்ருஹீத்வாக்சிம்ஸமாரோப்ய பஞ்சயக்யாந்நிர்வபேத்

பரபாகநிவ்ருத்தோஸௌ முநிபிபரிசீர்த்திதஃ.

சஎ.

(இ - ள்) அக்னிய கிரகித்துக்கொண்டு அதாதது விவாகம்செய் துகொண்டு ஆத்ம ஸ்மரோபணம் செய்துகொண்டு பஞ்சயக்யத் தைச் செய்யாதவனைப் பரபாக நிவ்ருத்தன் என்று இருவிகள் சொல் வார்கள்.

வஹ்யஜாஹஸ்யபக்யூகூா வரவாஸௌநொவபுவேதி|

ஸதகஸ்பூதரஸ்யாப வரவாகஸதஸஸஸ||

பஞ்சயக்யாந்ஸ்வயம்க்ருத்வா பராக்நேபஜீவதி

ஸததம்ப்ராதருத்தாய பரபாகரதஸ்துஸஃ.

சஅஉ.

(இ - ள்.) தினம்தோறும் பஞ்சயக்யஞ்செய்து கொண்டு அயலா னுடைய அன்னத்தாலேயே ஜீவிக்கிறவன் பரபாகரதன் என்னப்படு வன்.

முஹஸ்யபெஹ்யொவிஸ்பூர ஷாதிவரிவஜிபுதஃ|

ஜவிநிபுபிபுதகஸௌஜ ரவஸவரிசீதிபுதஃ||

க்ருஹஸ்ததர்மோயோனிப்ரோ ததாதிபரிவரிஜிதஃ

ருஷ்பிர்தர்மதத்வஜ்ஞௌ ரபசபரிசீர்த்திதஃ.

சகஉ.

(இ - ள்.) கிருகஸ்த தர்மத்திலிருந்து கொண்டு தானமற்றவனா யிருக்கும் பிராமணன் அபசனென்று தர்மம் தெரிந்த இருவிகள் சொல்லுவார்கள்.

யுமெயுமெதுமெயுபெஹ ஸௌஷுதௌஷுமெயுபிஜா|

தௌஷாநிஜாநகதபுயூ யுமரஸவாஹிதௌபிஜாஃ||

புகேயுகேதுயேதர்மா ஸ்தேஷுதேஷுசயேத்விஜாஃ

தேஷாம்நிந்தாநகர்தவ்யா யுகரூபாஹிதேத்விஜாஃ.

௫௦௫.

(இ - ள்.) யுகங்கள் தோறும் எந்த தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டனோ அந்த யுகங்கள்தோறும் எந்தெந்த த்விரார்களோ அவர்களே நிந்திக்கக் கூடாது அவர்கள் யுகத்தை யனுசரித்திருப்பவர்கள்.

உமங்காநாபுரம் உணவெடுக்கா கங்காநாமநாயகம்

ஸாக்ரதீஷ நஹஸேஷ ஶீவாடி'பு ஸாடியெக்||

ஹும்புகாரம்ப்ராஷ்ண உணஸ்யோக்த்வா த்வம்காரம்சுகரீயஸு:

ஸ்காத்வாதிஷ்டக் கஹழ்சேஷ மபிவார்த்தப்பாஸாதயேத், (நுக, ஏ.)

(இ - ள்.) பிராமணனைப்பார்த்து ஹுங்காரத்தைச் செய்தவனும் பேரியவர்களை நீயென்று சொல்லியும் ஸ்நானம்செய்து மீதிதினம் உபவாஸமிருந்து அவர்களை சேவித்து தெள்வித்துக் கொள்ளவேண்டியது.

தாயகிதா துணைநாவி கடுணஸ்யூரவிவாஸஸா |

விவாடுவாவி நிஜி-த) பூணிவ-த) பூலாடி-யெசு||

தாடயித்வாத்தருணோபி கண்டேபத்வாபிவாஸஸா

விவாதேவா பிரிர்ஜித்ய ப்ரணிபத்யப்ரஸாதயேத். ௫௨.௨.

"(இ - ள்.) புல்லினாலாவது பிராமணனையடித்தும் கழுத்தில் துணியைச்சுற்றியும் பிராமணனை வாதத்தில் ஐயித்துமிருக்கிறவன் அவர்களைத் தெளிவித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

சுவமஸுக்ஷஹாராத் திராத் கதி திவாதநு

சுதிக்ஷம் உராயிரெ சுமெம் ஹஜ்ஜுரஸொணிதெ।

அபகூர்யத்வஹேராத்ரம் த்ரிராத்ரம்க்ஷிதபாதநே

அதிக்குச் சர்மசுருதினே க்ருச்சோப்யந்தரஸோணிதே. நுக. ௨.

(இ - ள்.) பிராமணனை யடிக்கும்பொருட்டு வை யோங்கிலாவன் ஒருதின முபவானமும் கீழேதள்ளினால் மூல் றுநாளும், ரக்தம்புறப் படச்செய்தால் கிருசாரமும் உள்காயம்பட்டால் அதுகிருசாரமும் பிரா யச்சித்தமும் செய்யவேண்டும்.

நவாஹிதிகுமபுரரசு வாணிவிராஹொஹாஜநஃ

திராசுரீவவால்ஸா டிசுமஸுமெத

தவாஹமதிக்குச் சஸ்ஸயாத் பாணிபூராங்கபோஜனம்

திரிதாநமுபவா லீஸ்யா ததிக் ருச்ரஸ்ஸுடச்சயதே.

நிசு.உ.

(இ - ள்.) ஒன்பதுநாள் விருதமிருந்தால் அதிலிருந்தும் என்னப்ப
டுமீ. அதில் முதல் மூன்றுநாள் மத்தியாங்கபோஜனமும் இரண்டா

வது மூன்றுநாள் ராத்திரிபோஜனமும் கடைசி மூன்றுநாளும் சுத்த உபவாஸமு மிருக்கவேண்டும் சாப்பிடுகிற ஆறுநாளும் தன்கைகள் நிறைந்த அன்னமாத்திரமே சாப்பிட வேண்டும்.

ஸுவெஷாநெவவாவாநாம் ஸங்கரெஸஸிவவலிதெ|
உஸஸாஹஸ்யயுஸ்ய மாயத்ரீஸொயநஃவராம்||

ஸர்வேஷாமேவபாபாநாம் ஸங்கரேஸமுபஸ்திதே
தஸஸாஹ ஸாமய்யஸ்ய காயத்ரீஸோதகம்பரம்.

௩௩.

(இ - ள்.) இதற்குமுன் சொல்லப்பட்டாத எல்லாவிதமான பாபங் களுக்கும் பிராயச்சித்தமாக காயத்ரியைப் பதினாறாம் தரம் ஜபிக்க வேண்டும்; இதுவே உத்தமமான பிராயச்சித்தம்.

கட-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கட-வது அத்தியாயம்.

உஸஸ்யபிவஸ்யேது வாநெதுக்ஷாரகஜ்ஜுணி|
நெயுநெவெதயநெவ ஸாநெவவிய்யதெ||
துஸ்வபந்த்யதிபஸ்யேத்து வாந்தேதுக்ஷாரகர்மணி
ஸைதுதேப்ரேததுமேச ஸ்நாநமேவவிதீயதே.

க.

(இ-ள்.) கெட்டகனுவைக்கண்டாலும்வாந்திசெய்தாலும் க்ஷுளர ம்செய்துகொண்டாலும் புணர்த்தாலும் பிரேதத்தின் புசைபட்டாலு ம் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டியது.

சுஜாநாஸ்ப்ராஸ்யவிணுதத் ஸுராஸஸ்யஷ்டரெவலி|
வாநஸஸாராஜஹுனி துயொவணுதிஜாதயஃ||

அஞ்ஞாநாத்த்ராஸ்யவிணுமூத்ரம் ஸுராஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமேவச
புநஸஸம்ஸ்காரமர்ஹந்தி தாயோவர்ணாத்விஜாதயஃ.

உ.

(இ - ள்.) த்விஜர்என்கிற மூன்றுவர்ணத்தாரும் தெரியாமல் மல முத்திரை தயிர்வது கள்ளுடன் சம்பந்தப்பட்டதை யாவது சாப்பிட்டால் மறு உபாயனும் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

சுஜிநெவெவாஹுஸா நெவக்ஷயயுரவூகாநிவ|
நிவிதயுதெதிஜாதீநாம் வாநஸஸாரகஜ்ஜுணி||

அநிநம்மேகலாதண்டோ பைக்கூசர்யாவ் தாநிச
நிவர்தந்தேத்விஜாதீநாம் புநஸ்ஸம்ஸ்காரகர்மணீ.

ந.

(இ - ள்.) அப்படி மறுஉபபயனம் செய்துகொள்ளுங் காலத்தில்
கிருஷ்ணஜினம்மிஞ்சி தண்டம் பிச்சுசெய்துத் தல்விருதம் இவைகள்
தேவையிலை.

விணுசித்ருவஸுயஸம் பிப்யுடா ப்ராஜாவத்யுஸைரவரெஸு
வம்வமவ்யுஷகூஸீத ஸாக்ஷாவீக்ஷாஸம் விவடிவெசு||

விண்முத்ரஸ்யஸம் தயர்தம் ப்ராஜாபத்யம் ராசரேத்
பஞ்சகவ்யஞ்சகுர்வித ஸ்நாத்வாடித்வாஸுசிர்யவேத்.

ச.

(இ - ள்.) அறிமாமல் மலமுத்திரங்களைப் பானம் செய்தால் பிரா
ஜாபத்ய கிருச்சரத்தையும் பஞ்சகவ்யத்தால் ஸ்நானத்தையும் அப்ப
ஞ்சகவ்யபானத்தையும் செய்யவேண்டும்.

ஜவாநிவகநெநெயவ ப்ரவ்ஜிநாநஸ்கெஷம்
புத்யாவலிதவணடாநாம் சுயம்ஸுபிவிபுரீபக||

ப்ராஜாவத்யுபயெநெவ தீயடாநிமகீநெநய
வ்யுஷகாடிஸாநெந வணடாஸு பிபிவித த்யா

ப்ராஜணஸுபுஷுநாநி வநம்வகூவதூஷ்ய
ஸஸிவ்வவநங்கூக்ஷா ப்ராஜாவத்யுபயம்வரெஸு||

மொதியடிக்கிணாண்டிநா ஹம்வாராஸரெஸு
ஹுதெதெநவாவெந ப்ராஜணஸுமவயுதி||

ஜலாக்ரிபதேசைவ ப்ரவ்ஜயாநாஸகேஷம்

ப்ரத்யாவலிதபர்ணாம கதம்ஸுத்திர்விதீயதெ.

ரு.

ப்ராஜாபத்யத்வயேவைவ தீர்தாபிகமதேச

வ்ருஷகாடிஸதானே வர்ணஸ்ஸுத்யந்திதேத்ரம்.

சா.

ப்ராஜ்ணஸ்யப்ரவக்ஷயாமி வம்வத்வாசதுஷ்பதே

ஸஸிகம்பவநம்க்ருத்வா ப்ராஜாபத்யத்வயம்நரேத்.

எ.

கோத்வயம்தக்ஷிணம்தத்யாச் சுத்திம்பாராஸரேப்ரவித்

முச்யதேதேநபாபேந ப்ராஜ்மணத்வழ்சகச்சதி.

அ.

(இ - ள்.) ஜலம் அக்னி இவைகளில் விழுந்து மீண்டாலும் மகா
ப்ரஸ்தானமென் கிற மரணத்தையான காரியத்தில் நின்றும் மீண்டா

ஹம் நான் குவ்ணத்தாநுக்குப் பிராயச்சித்தமேதெனில் - இரண்டு பிராஜாபதம்செய்து நீர்த்த யாத்திரைசெய்தும் விருஷபத்துடன் கூடின பத்து கோதானஞ்செய்தும் பிராமணனொழிய மூன்றுவர் ணத்தாரும் சுத்தநாகிருர்கள். பிராமணனுக்குச் சொல்லுகிறேன். நம்சத்தியில் குடிபிடிபுடன் சென்றாந் செய்துகொண்டு காட்டைச் சென்று இரண்டுபிராஜாபதப்பத்தைச் செய்து இரண்டு கோதானமு ன்செய்து சுத்தனுகிறுவென்று விருத்தபராசரர் சொன்னார். அந்த பாவத்தில் நின்று மவன் நீங்கி பிராமண்யத்தையும் அடைவான்.

வா நானியாவண்ணா நி கீதி-தாநிநீந்நிலி:

சூழலியல் அறிவு

ஸ்காநாசிபஞ்சாயன்யாநி கீர்திதாநிமநீஷிபி:

ஆகவேயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாய்வயந்திவ்யவேவச. கூ.

(இ - ள்) தெரிந்தவர்களால் ஆக்னேயமென் றும் வானுணமென் றும் பிராம்மமென் றும் வாயுவ்யமென் றும் திவ்யமென் றும் ஸ்வேனம் ஐந்தவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது.

சுவெத்யஹஸநாஸார ந ஜைமராஹத்த மவாரணம்

சுவெபா ஹிஷெ திமெபா ஹா வாயவெ மாராஜஸு து.

யதவ்வா தபவவெஷ-கண சதவ்வா நஹி வஜைமுகேது

சுதஸா ஸாது மமாயா ஸாஸி தாலவ திரா நவ: ||

அக்கேக மங்கலம் தாஸ்காந மலகா இராம அஸாருணம்

ஆயோஜிஷ்டேதிசம்மாஜநம் வாய்வாய்கேராதஸ்ம்ருகம், ௧௦.

யத்துஸாதாவர்ஷண தத்ஸகாகர் துவ்யமுசயத

த. தரஸாநாதவாணிகசுந்தரிபாரம் ஸ்ரீமத்திரயவருமா பக். சுக.

(இ - ள்) சாமல்பப பூசுகக்களவது ஆகண்பமென்றும் தண்ணீரில் மூழ்த்துது வாருணமென்றும் ஆபோதலிஷ்டா என்கிற மக்திரத்தால் புரொகதிப்பது பிராம்மமென்றும் பசுவின் குளம்பு தூளியில் கிற்பது வாய்வயமென்றும் வெயிலுடன் கூடினமஃழியில் கனைவது திவ்யமென்றும் பெயர்பெறும், இவைகளில் ஒவ்வொன்றைச் செய்தால் கங்கையில் ஸ்தாகஞ் செய்தவனாகிறான்.

மூர்த்தியான இஜ்ஸ்வெ-6 டிவா:வி சூழ்நெனவம்

வாய்மொத்தாஸம்மதநித்யமாத-தாஸவிநாயகம்:

ஸ்ரீராமாயாத்மத்விஜம்ஸர்வே தேவாபித்ருகணைஸ்ஸஹ
வாயுபூதாஸ்துகச்சந்தி த்ருஷ்ணுர்தாஸ்ஸவிஸார்திகா. கஉ.

(இ - ள்.) மூழ்கப்போகிற இருபிறப்பாளனை தேவர்கள் பிதூர்க்
களுடன் கூட காற்றுக்களாக விருந்துகொண்டு நாகித்தவர்களாய்
ஜலம்வேண்டிப் பின் செல்லுகிறார்கள்.

நிராஸாவஸ்துநிவதபுஷ்டி வஸ்துநிவதபுஷ்டி
தவஸ்துநிவதபுஷ்டி தவஸ்துநிவதபுஷ்டி
நிராஸாதேநிவதபுஷ்டி வஸ்துநிவதபுஷ்டி
தஸ்மாந்நிவதபுஷ்டி வஸ்துநிவதபுஷ்டி. கங.

(இ - ள்.) அப்பழுவத்தே வறும் பிதூர்க்களும் துணியைப் பிழி
ந்தால் ஆசையற்றுப் போய்விடுகிறார்கள் ஆகையால் அவர்களுக்குத்
தர்ப்பணஞ்செய்யாமல் வஸ்திரத்தைப் பிழியக்கூடாது.

நிராஸாதேநிவதபுஷ்டி வஸ்துநிவதபுஷ்டி
தவஸ்துநிவதபுஷ்டி தவஸ்துநிவதபுஷ்டி
நிராஸாதேநிவதபுஷ்டி வஸ்துநிவதபுஷ்டி
தஸ்மாந்நிவதபுஷ்டி வஸ்துநிவதபுஷ்டி. கச.

(இ - ள்.) தர்ப்பணஞ்செய்யக்கூடில் மயிருள்ள சரீரத்தில் எள்ளை
வைத்துக்கொண்டு எவன் தர்ப்பணஞ்செய்கிறானோ அவனுடைய
பிதூர்க்கள் ரத்தத்தாலும் மலத்தாலும் தர்ப்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

சுவயம்புருஷாதியாகேஸாந் ஸ்ரீராமாயாத்மத்விஜம்
ஆசாமேத்வாஜஸ்தோத்ரி ஸபாஹ்யபித்ருகணைஸ்ஸஹ. கரு.

(இ - ள்.) எவன்ஸ்ரீராமாயாத்மத்விஜம்
ஆசாமேத்வாஜஸ்தோத்ரி ஸபாஹ்யபித்ருகணைஸ்ஸஹ
ஆசாமேத்வாஜஸ்தோத்ரி ஸபாஹ்யபித்ருகணைஸ்ஸஹ. கரு.

ஸ்ரீராமாயாத்மத்விஜம்
ஆசாமேத்வாஜஸ்தோத்ரி ஸபாஹ்யபித்ருகணைஸ்ஸஹ
ஆசாமேத்வாஜஸ்தோத்ரி ஸபாஹ்யபித்ருகணைஸ்ஸஹ. கரு.

(இ - ள்.) சாஸில் துணிசட்டி க்கொண்டாவது கழுத்தில் கட்டிக் கொண்டாவது கச்சமில்லாமலாவது தலையெழ்த்துக் கொண்டாவது யக்யோபவீதத்தைச் சரியாக இட்டுக்கொள்ளாமலாவது ஆசமனஞ் செய்காலும் அசுத்தனவன்.

ஜெவ்ஹர்ஷா நா.வாஜி ஜெவ்ஹர்ஷா
 உலெஷ்ஷா ஸா.வாஜி உலபத்ர சா.வி.ஷா.

ஜேஸ்தவஸ்தோநாசாமே ஜ்ஜஸ்தவஸ்தபஹிஸ்தேஸ
உபேஸ்தபநுஷ்ட்வாஸமாசாந்த உபயகராஸிப்பிரத
கௌ.

(இ - ள்.) ஜலத்திலிருந்து கொண்டு கரையில் ஜலம் விழும்படியாகவும் கரையில் சின்றுகொண்டு ஜலத்திலும் ஜலம்விழும்படியாகவும் ஆசமனஞ் செய்யக்கூடாது. ஒருகால் ஜலத்திலும் மற்றொருகால் கரையிலுமாக ஆசமனஞ்செய்தால் இரண்டு இடத்திலும் சுத்தஞ்
வன்.

நா ஸா க்ஷா லீ க்ஷா க்ஷு-நெ தவ-நெஷ ஹ-கூளாய ஜாஷ ஸவ-நெனா
சூயாந்ஷ-வ-நாநாநாநெ ஜாஸொஷிஷரிபாயய||

ஸ்ரீராத்வாபித்வாக்ஷ-மேதஸ-மப்தே புக்மீதளரத்யாப்ரஸர்ப்மண
ஆசர்த்தபுரரசாமே த்வானோபிபரிதாயச. க.அ.

(இ - ள்.) ஸ்நானம் செய்தபிறகும் தண்ணீர்குடித்தபிறகும் தும்
மல் இரும்புச் செய்தபிறகும் தூங்கிப்பிறகும் சாப்பிட்டபிறகும்
தெருவில் போய்வந்தபிறகும் துணியுடுத்திக்கொண்டபிறகும் இர
ண்டு அசுமனம் செய்யவேண்டும்.

கூடுதெநிலீயவநெவெவ டெனா^{ம்}லீ^{ம்}ஷெ தயாநுதெ।
பெதிதாநா^{ம்}லீ^{ம்}லா^{ம்}ஷெ டகூ^{ம்}ண^{ம்}ய^{ம்}வண^{ம்}லீ^{ம்}பெசு॥

கஷ்டநேரிஷ்டவநேசவ தந்தோச்சிஷ்டீததார்ருதே
பாசுதாநாமச்சஸம்பாஷேதகவிணம்ஸ்ரவணம்ஸ்ருஸேத். கசு.

(இ - ள்) தும்மல்செய்தாலும் காரியுமிழ்ந்தாலும் பற்களின் எச்சிலிலும் பொய்சொன்னாலும் பாபிகளுடன் பேசினாலும் வலது காலாதத் தொடவேண்டும்.

சுழிநாபுரம் வெட்டிச் சென்றாள் அந்த நேரம்
வெட்டிச் சென்றாள் அந்த நேரம்

அக்கிராயச்சுவேதாஸ்ச ஸோமஸூர்யாநிலாஸ்ததா
ஸர்வவதுவிப்ரஃயஸ்ரோத்ரேதிஷ்டந்திக்ஷிணே. ௨௦.

(இ - ள்.) பிராமணனுடைய வலதுகாதில் அக்தி அப்பு வேதங்கள் சந்தரன் சூரியன் காற்று எல்லாநூம் வசிக்கிறார்கள்.

மாவட்டங்களிலிருந்தும் துவக்கம் செய்து வருவது நல்லது.
செய்து வருவது நல்லது.

பாஸ்கரஸ்யகஸாபூதம் திவாஸ்காஹம்பாஸஸ்யதே
அப்ஸஸ்தம்சிஸிஸ்காஹம் ராஹோரஹ்யதரகஸ்காத். ௨௧

(இ - ள்.) சூரியகிரணங்களால் பரிசுத்தமான மத்தியான ஸ்நானமே யுயர்ந்தது; ராத்திரி ஸ்நானம் சங்கிரகணம்தவிர மற்ற ம்நாள்ங்களில் அவ்வளவு உயர்ந்ததன்று.

வா நந்தி நஜ்வொஹரீ: சுத-வெ ராரஹ் ஸ-வெ
சுந்ரிசுஸ்மீராதி வஸூ தாம்வரிவஜ-வெ||

ஸ்தாநம் தாநம் ஜபேஹாமஃ கர்தவ்யே ராஹுத்யஸூகே
 அந்யதாத்வஸூசிராத்திரி ஸ்தஸ்மாத்தாம் பரிவ்ரஜேயத். ௨௩.

(இ - ள்.) சந்திரகிரகணத்தில் ஸ்ரீராம், தானம், ஜபம், வேதாமய இவைகளைச் செய்யக்கூடவன். மற்றராத்நிரிகள் அப்படி யுயர்ந்ததல் லாததுடன் அபரிசுத்தமானதுகள். ஆகையால் மற்றராத்நிரிகளில் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது.

[illegible]

மருதோவஸையோருந்ரா ஆதித்யாஸ்யஸவதேவதாஃ
ஸர்வேஸாமம்ரதீபந்தே தஸ்மத்தாநமதுஸங்குஹே. ௨௩

(இ - ள்.) மருத்துக்கள், வசக்கள், ருத்திரர்கள், ஆதித்யர்கள் இத்தீதவதைகள் சந்திரகிரகணகாலத்தில் 'சந்திரனே' யடைகிறார்கள் ஆகையாலக்காலத்தில் தானம் உயர்த்தது.

வலுயிஜெ விவாடுஹு ஸங்குரளமு ஹெனா தயா|
 ஸாரா^{கு}பாடா^{கு}வெஸுவ நாநடு^{கு}தவவியீயத^{கு}||

கலயஜ்ஞேவிவாழேமச ஸங்க்ராந்தௌக்ரஹணேததா
ஸஃவ்ரயாமதரமஸ்த்யேவ கார்யதரைவமவிதிபதி. ௨.௪.

२५.

25a.

2.4.

• (இ - ள்,) மரித்த பத்துவடிகளுக்குள் மரித்தவனைப்பற்றி அஸ்
துஸஞ்சயனத்துக்குமுன் அமுதபிராமணன் ஸ்ரானம்செய்யவேண்டும்.

மும். சஞ்சயனத்திற்குமிருகு அமுதால் ஆசமனம் செய்யுமென்கும்.
வவபூமம்மாவலென்தொயம் ராஹுமு. வெழிவாகுரெ

வெலாழிமு. வெஹதவெவொகூம் ஸாநஜாநாஜிகூடிவம் ||

ஸர்சீம்கக்காஸமம்தோயம் ராஹும்கூடிதேதிவாகுரே

ஸோமகூரேஹதனைவேகத்தம் ஸநநதாநாதிக்கர்ஸம். ௨௬.

(இ - ள்.) சூரியகிரகணத்திலாவது சந்திரகிரகணத்திலாவது எல்லாஜலமும் ஸநானம்செய்யவும் தானம்முதலியது செய்யவும் சகலகைக்கு சமாணமாகும்.

கூர்ஸவசிதம் துயகஸூநம் கூர்ஸெநாபவஸுபெஸாஜிஜ்

கூர்ஸெநாஜிதவெதொயம்யஜி வெலாஃவாநஸகூமெவெஜி ||

குசபூதம்துயத்தஸூநம் குஸேபோமஸ்ப்ருதேதிதவிஜ்

குஸேபோத்த்ருததோயம்யஜி ஸோமபாஸமம்யஜிவத். ௩௭.

(இ - ள்.) தர்ப்பத்தினால் பரிசுத்தமான ஸநானமாக தர்ப்பவித்திரத்தோடு ஆசமனமும் தர்ப்பத்தோடு சம்பந்தமிடாது எந்தையிடப்பட்ட ஜலமும் சோமபானத்தோடொத்தும்.

கூழிகூரூபுபரிஜுஷ்டா ஸூரெயாவாஸநவஜி துதாஜ்

வெஷம்வெவொநயீயாநாஸூவெவெதவஜுஷ்டாஸூபுநாஜி ||

அக்கிகார்யபரிப்ரஷ்டா ஸஸக்தியோபாஸகவர்த்திதா

வேதம்சைவாநஜியாநா ஸஸர்வேதேதவ்ருஷ்டாஸமாநதாஜ். ௩௮.

(இ - ள்.) அக்திநாசியங்களை விட வர்களும்கூடியவர்களைத் தைவிட்டவர்களும் வேதாந்யயன மில்லாதவர்களும் சூத்தரர்களுக்கு சமாணமாகவர்கள்.

தஸூஜிஷ்டாஸூபுநவஸூ ஹெணநவிஸெஷ்தஜி

கூபெயுதவெஜாவெயுகெடிவொயதவவ-ஃநஸகூவெகி ||

தஸ்மாத்த்ருஷலபீதேக ப்ராஹ்மணேவஜிதேஷ்தஜ்

அத்யேதவ்யோப்யேகதேஸோயதிஸர்வம்ஸக்யதே. ௩௯.

(இ - ள்.) அதலால் சூத்திரத் தன்மைமீலிருந்து கடுங்கினவன் விசேஷித்துப் பிராமணன் வேதத்தை முற்றுமுணர அசக்தனாகில் ஒருபாகமாகிலும் அக்தியானஞ் செய்யவேண்டும்.

ஸூஜாநாநாஸவ-ஷ்டாஷு ஹூயீயாநஸூநிசூஸா

ஜவகொஜ-ஹவொகாவாவி மதிஸூபு-நாநவிஷுதே ||

ஸ-ஞத்ராங்கஸபுஷ்டஸ்ய ஹ்யதீயாகஸ்யநித்யஸ:

ஐபதோஜஹ்வதோவாபி கதிஞர்த்வாநவித்யதே.

胜 胜。

(இ - ள்.) தினம்தோறும் அத்தியயனம் செய்தபோதிலும் ஜபம் செய்தபோதிலும் ஹோமங்களைச் செய்தபோதிலும் சூத்திரனுடைய அன்னரஸத்தால் வளர்ந்தவனுக்கு ஊர்த்தவக்திகிடையாதா.

ஸாதிடி, நாநாஸாதிடி, வஸ்வகூடம் ஸாதிடி, ணதாஸாஹாஸாநா!

ஸூரீ, ரீ ஜாநாமஃஸுரிஸ ஜமனுவிவாதபெஸு!

ஸஞ்சார்நாமஸஞ்சார்ஸடபர்நம் ஸஞ்சீரணதுஸஹாஸநம்

ஸ-ஓத்ராத்தீஜாநாகம: ஸர்சிக் ஜ்வலந்தமபிபாதயேத்.

15.8.

(இ - ள்.) குத்திரனுடைய அன்னமும் குத்திரனுடைய சேர்
கையும் குத்திரனேடு சரியாக உட்காருகையும் குத்திரனிடத்திலிரு
நது கல்விப்பயிற்சியும் ஜவலிக்கும் புறவுளையும் பாதுகியாக்கும்.

யஸூஜ், ராவாயெநித், யஸூஜ், ராவமுஹெயி-நீ

வஜி-க:வி துடிவெவெ ா ரளரவயா திவலிஜ: ||

யஸ்ஸு-த்யாபாசயேநிகாம் ஸ-ஞத்ராசக்ருஹமேதநீ

வாஜிதஃபித்ருதேவேபயோ ரௌரவமபாதிஸத்வஜஃ.

五⑤.

(இ ள்.) எ ள்தத்விஜன் சூத்திரஸ்தரீயினுல் பாகம தினமும் செய்
விக்കிறுனோ எவனுக்கு பக்കிருத்திர ஸ்தரீயோ-அவன் பிதார்க்கிரியை
தேவக்கிரியைகளில் நின்றும் நீங்கினவனுய் ரௌரவம் எனகிற நரகத்
தையடைகிறான்.

தேவஸ்தகவாஷ்டராமம் திரிஜம்ஸூரி, ராநவொஜிநம்

சுஹந்தநவிஜாநாதி காவாயொநிமரிஷி||

முன்பு உபாசனா நூலி உபாசனா நிஸுக்கிரஃ

சுயொநளஸவஐநாநிஹதெவஐநாஸவீசு

மருதஸூதகபுஷ்டாங்கம் த்வீஜம்ஸூத்ரந்ரோஜிநம்

அஹநதநவிஜாநாயி சூம்வாயோநிம்கமிஷ்யதி.

五、

கருத்ரோத்வாதஸஜந்மாநி தஸஜந்மாநிஸ-ஓகர:

ஸ்வயோநௌஸ்பதஜந்மாசி இத்யேவம்மதூர்ப்ரவீத்.

(இ - ள்.) தீட்டுஉடையவனுடைய அன்னத்தையும் குத்தித்
 டைய அன்னத்தையும் புசித்தித் தவிழ்ந் எப்பிறப்புபிறப்பினுக் கா

(இ - ள்.) எந்த பிராமணன் புகுதியில் உட்கார்ந்து புசிக்கையில் பாத்திரத்தைவிட்டு முன்னே எழுந்திருக்கிறானே அவன் மூடன். அவன் பாபிஷ்டன். பிரம்மஹத்தி செய்தவனோடொத்தவன்.

ஹாஜநேஷு. உதிஷ்டு. வுஷிகு. ஹிபெயிஜா. |
நபெவாஸு. பிபிராயா. நி. நிராபீ. வி. தரஸுயா. ||

பாஜநேஷு. சதிஷ்டத்ஸு. ஸ்வஸ்திரூவந்தியே. த்வீஜா.

நதேவாஸ்த்ருப்திமாயாந்தி. நிராசா. பி. தரஸ்ததா.

சஉ.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் புசித்துக்கொண்டிருக்கையில் போஜனஞ் செய்வித்தவனை யாசீர்வதித்தால் அதினால் தேவர்கள் திருப்தியடைகிறதில்லை. பிதர்களும் ஆசையற்று வருகிறார்கள்.

சுஸா. ஸ்வா. நெவ. ஹி. த. சுஜ. பா. ஜி. ஹி. ம. ய. |
வண. டு. வு. நெவ. ஹி. த. ரா. து. ஸ். வ. வி. ந. த. யா. ||

அஸ்நாத்வாஸைவபுஞ்ஜீ. த. அஜப்த்வாஜம். ஹி. ய. ச.

பர்ணப்ருஷ்டே. நபுஞ்ஜீ. த. ராத்ரௌ. தி. பம். ஸி. ராததா.

சக.

(இ - ள்.) ஸ்நானஞ்செய்யாமலும் ஜபம்செய்யாமலும் நெய்யை யாகுதி செய்யாமலும் புசிக்கக்கூடாது. அப்படியே இலையின் பின் புறத்திலும் இரவில் விளக்கில்லாமலும் புசிக்கக்கூடாது.

ம. ப. ஹ. ஸ. ஸு. டி. யா. ய. டு. க்ஷா. ய. டி. டி. வ. ரு. ந. ஹி. க. ய. க்ஷி. |
வொ. ஷ. ப. வ. ம. டி. ய. டி. வ. டி. ய. டி. ந. யா. ப. வ. தி. டி. து. ஸு. பி. ரி. நு. ||

ந. யா. யொ. வா. ஜி. டி. த. வி. டி. த. ந. க்ஷா. வ. ஹி. ம. யா. த்ர. க்ஷண. |

சு. ந. யா. யொ. ந. து. யொ. ஜீ. வெ. க்ஷ. வ. வ. டி. க்ஷி. ப. வ. ஹி. ஷ. தி. ||

க்ருஹஸ்தஸ்துதயாபுக்தோ தர்மமேவாநுசிந்தயேத்

போஷ்யவர்கார்த்ததஸித்தயர்த்தம் ந்யாயவர்த்திதுபுத்திமான்.

சச.

ந்யாயோபார்ஜிதவித்தேந கர்தவ்யம்ஹபாத்மரக்ஷணம்

அந்யாயேநதயோஜீவேத் ஸர்வகரம்பஹிஷ்க்ருத.

சதி.

(இ - ள்.) கிரகஸ்த தர்மத்தை யனுஷ்டிப்பவன் தனது போஷ்ய வர்க்கத்தில் தனைய யுடையவனாய் அவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நியாயவழியினைருந்து பாலோக சாதகமான புத்தியுடன் தர்மத்தை எண்ணவேண்டும், நியாயமாகத்தேடினபொருளைக்கொண்டு

(இ - ள்.) மேற்கூறிய கோசர்மம் என்கிற கேஷத்திரத்தை தானஞ்செய்தவன் தன்மனது வாக்கு உடல் இவைகளா லுண்டான பிர்மமஹத்தி முதலான எல்லாபாவங்களினால் விடப்படுகிறான்.

கூடூஹிநெடிநிடி ராய ஸ்ரூத்ரியாயவிஸெஷதா|

யஜாநஹீயதெதவெஸ தஜாநீஸூஹகாரணம்||

குடுமபிநேகரித்ராய ஸ்ரோத்ரியாயவிசேஷத:

யத்நாநமதிபதேதஸ்மை தத்தாநமஸூபகாரணம்.

௫௦.

(இ - ள்.) அதிக குடும்பத்தை யுடையவனும் தரித்திரனாயும் வேதாத்யயனஞ் செய்தவனாயு மிருப்பவனுக்கு தானஞ்செய்தால் அத்தானம் செய்தவனுடைய சுபத்துக்குக் கடினமாகும்.

வாவீகலவதடாகாகாவெடி வஜாஜவெயஸவெதாவி:

மவாங்கொடிவடிவாநெந ஹலிஹதடாவிஸூபுதி||

வாபிகூபதடாகாத்யைர்வாஜபேயஸாதரபி

கவாமகோடிபாதானேந பூமிஹர்தாவிஸூத்யதி.

௫௧.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய பூமியை யபகரித்தவன் நடவாபி கிணர் குளம் முதலியது வெட்டுவதாலும் நூறுவாஜபேயமாகஞ் செய்வதாலும் கோடி கோதானத்தாலுஞ் சுத்தனுகிறான்.

கூஷ்டாடிஸாடிநாடிவடிவா கூநவெவாஜவஸூரா|

சுதஹயூபுக்ரிநாதுஸூரா ஸூநாஸூநிரஸூலீச||

அஷ்டாதஸதிநாதர்வாக் ஸ்ரோதமேவாஜஸ்வலா

அதஹர்வமத்திராதரம் ஸ்பாதுஸாநாநிராபரவீத்.

௫௨.

(இ - ள்.) தூரஸ்திரீ ஸ்நானதின முதற்கொண்டு பதினெட்டுநாள்களுக்குள் பஜஸ்வண்டானால் ஸ்நானம் பண்ணவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் மூன்றுநாள் விடவேண்டுமென்று உசனஸ்முனி சொன்னார்.

யுமயுமயுமயுமெவ தியுமமவவதயபும|

வணாருஸுதிக்கொடிசு புதிதாநாயயாசுரோசு||

யுகம்யுகத்வயம்சைவ த்ரியுகம்சசுதூர்யுகம்

சண்டாலஸூதிக்கோதக்யா பதிதாநாமயதாக்கரமாத்.

(இ - ள்.) பதிதர்களுக்கு ஒருநுகத்தடியும் தூரஸ்திரீகளுக்கு - இரண்டும் பிரஸஸித்தவளுக்கு மூன்றும் சண்டாளனுக்கு நான்கு நுகத்தடியும் விலகவேண்டும்.

தகவுநியிரெஞ் ணவெவ்வாந் தோவொசு|
வாகாவொகயெசுவொர் ிஜீநாநாசுபுய்யெதயடி||

ததஸ்ஸநிதிமாத்ரேண ஸசேலம்ஸ்ராக்மாசமீத்
ஸ்ரத்வாவலோகயேத் ஸவிர்யம்ஜ்ஞாகாத்ஸ்ப்ருச்யதேயதி. ௫௪.

(இ - ஸ்.) மேற்சொன்ன அளவைவிட நெருங்கினால் உடுத்தது ணியுடன் ஸ்தானஞ் சேய்யவேண்டும். மேற்சொன்னவர்களைத் தெரியாமல் தொட்டால் ப்படிஸ்தானஞ்செய்வதுடன் சூரியனைப்பார்க்க வேண்டும்.

விடிவோடு நஷ்டம் உண்டென்று வாங்குதலுண்டாகாது என்பது உண்மை.
தொய்வியல் தத்துவம் மையமானது.

வித்யமாரேஷு-ஹஸ்தேஸு ப்ராஹ்மணேஜ்ஞாகதூர்பல:
தோயம்பிபதிவகத்ரோண ஸ்வயோநேனஜாயதேத்ருவம். ௫௫

(இ - ள்.) தன் கைகளிருக்கையில் முடி-வை பிராமணன் வாயி-
னால் குனிந்து ஜலத்தைக்குடித்தால் நாயாய்ப்பிறக்கிறான் இதுநிச்ச-
யம்.

யலுக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

பிரான்சு-பிஸ்கொவொவா கூ-சுவிவாஸா ஊயாழி-தல
காந்-வாண²கிசுக்காந்-புராயுதி²தழிநத்யம்||

உவவப் படுகின்ற ஷவணம் சிறுநீர் ஸுஸம்மேதே |
மீண்டாடுவதெனவ மாண்டிருக்க ஸாதுணாதுவொஜ்யெயா ||

யஸ்துக்ருத்த:புமாப்ப்ருயாத் பார்யாயாமாத்ருகம்யதாம்
புநரிச்சதிசேதேநாம் விப்ரமத்யேதூஸ்ராவயேத். ௫௬.

ஸ்ரீரங்கைக்ருத்தஸ்தமோந்தேவா ஸ்ரீதம்பிரஸாபயார்தித:
நாகம்புண்யமக்ருத்வாது ப்ராயஸ்சித்தந்நிகரயம. ௫௭.

உபஸ்ஸுருஸேத்தரிஷ்வணம் மஹாத்யோஸ்துஸங்கமே

சீர்ணந்தேசைவகாமத்தயாத் ப்ராஹ்மணாஹோஜயேத்தஸு. ௫௮.

(இ - ள்.) எத்தபுருஷன் தன்மனைவியைப்பார்த்து கோபித்துக் கொண்டு உன்னைப் புணர்த்தால் மாதாவைப் புணர்த்தது போலென்று சொல்லி மறுபடி கோபத்தணிந்தவாறே அவனைப் புணர இச்சித்தால் பிராமணர்களின் நடுவில் நான் சிரமத்தினாலோ கோபத்தினாலோ அக்யானத்தினாலோ பசிதாகம் பயமிவைகளால் பீடிக்கப்பட்டோ இப்படி சொன்னேனென்று சொல்லக்கடவன். இப்படியே புண்யமான தானத்தைச்செய்கிறேனென்று சொல்லி தவறினவனும் சொல்லக்கடவன். பிறகு மூன்றுநா ஞ்டுவாஸமிருந்து மகாநதிகள் சேருகிறவிடத்தில் மூன்றுவேளையிலும் கொநஞ்செய்து முடிவில் கோதானஞ்செய்து பத்து பிராமணர்களுக்கு போஜனஞ் செய்து வைக்கவேண்டும்.

உராராஸ்யவிப்ரஸ்ய நிவிஜிராஸாணஸ்யுய|

சுஹஸுக்ஷாபிஜஃசுரூபா ி நபெகஸெவாஜநஃ||

தூராசாரஸ்யவிப்ரஸ்ய நிவிந்தாசாணஸ்யச

அந்நம்புத்த்வாத்விஜஃசூர்யாத் திரமேகமபோஜநம். ௫௯.

(இ-ள்.) விதிக்கப்பட்ட ஆசாரத்தைத் தவிர்த்தவனும் தகையப் பட்டதைச் செய்தவனுமான பிராமணனுடைய அன்னத்தைப் புசித்த பிராமணன் ஒருநாளுபவாஸ மிருக்கவேண்டும்.

ஸதாராஸ்யவிப்ரஸ்ய தயாவெஹானுவெஹிநஃ|

ஸுக்ஷாஹஸுதெவாவா ஹொராஹொராஹஸு||

ஸதாசாரஸ்யவிப்ரஸ்ய ததாவேதாந்தவேதிநஃ

புத்த்வாந்நம்முச்யதேபாபா தஹொரார்த்தாந்தராந்தரஃ. ௬௦.

(இ - ள்.) நல்ல ஆசாரத்தோடு கூடினவனும் வேதாந்தங்களை யறிந்தவனுமான பிராமணனுடைய அன்னத்தைப் புசித்தால் அந்த சினத்திலே பாபத்திலிருந்து விடப்படுகிறான்.

ஹவ்யபூஹிஷ்டயொஹிஷ்ட ஃசூரிக்ஷேத்ரளதயா|

கூழ்மூத்ரயவ்யகூஸீத சூஸௌவரோணதயா||

பராசரஸ்ம்ருதி.

~~கருச்சரஸ்ம்ருதி~~ மந்தரிக்கூம்ருதெளததா
 கருச்சரம்ப்ரகூர்வித ஷ்ரௌசமாணேததா.

சுக.

(இ - ள்.) கட்டில் முதலியவற்றில் படுத்துக்கொண்டே மரிக்க
 லாகிய ஆகாச மரணத்திலும் வாய்வு முகலிய மேலெச்சிலிலும் முத
 திரம் முதலிய கீழெச்சிலிலும் ரஜஸுவலை முகலிய தீட்டுகளிலும்
 மரித்தவருக்கு கர்த்தாக்கள் மூன்று க்ருச்சரம் செய்யவேண்டும்.

கூறுவெவ்யுயுகுவெவ வுரணாயாஸதயம்|
 வுணுகீயெயுநாடிஸிந ஸாநஃபாடிஸஸுவயா||
 திவ்யாஜநெதீயுயாது க்ருஹெகுவகீயுதா|

க்ருச்சரமதேவ்யயுதமசைஷ பராணாயாமஸதவயம்

புண்யதீர்த்தேநார்தாசிர ஷ்ராமத்வாதசஸங்கயயா.

சுக.

ந்விபோஜநேதீர்த்தயாத்ரா க்ருச்சரமேகமபாகோதயுகம்.

சுக.

(இ - ள்.) பதினாயிரம் காயதரீ ஜபமும் இருநூறு பிராணாயாம
 மும் புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஒருகரம் முழுகி நாபாபண ஜபாங்குளைச
 செய்து தலையையுலர்த்தி மறுஸநானம் எனகிற சனசகில பன்னிர
 ண்டு ஸநானமும் இரண்டு போஜன தூரமுள்ள தீர்த்தகயாக்சிராபும
 ஒரு க்ருச்சரத்திற்கு சமானமாகும்.

கூறுவெவ்யுயுகுவெவ வுரணாயாஸதயம்|
 வுணுகீயெயுநாடிஸிந ஸாநஃபாடிஸஸுவயா||

க்ருஹஸ்தகாமதரூர்மாதரேசஸஸ்கலநமபுவி

ஸஹஸார்துஜபேத்தேவ்யாஃ ப்ராணாயாமஸதரிபிஸஸஹ.

சுக.

(இ - ள்.) கிரகஸ்தன் காமகதால நேதஸ்ஸை பூமியில்விட்டால்
 மூன்று பிராணாயாமங்களுடன் ஆபிரம காயதரீஜபம் செய்யவேண்
 டும்.

கூறுவெவ்யுயுகுவெவ வுரணாயாஸதயம்|
 வுணுகீயெயுநாடிஸிந ஸாநஃபாடிஸஸுவயா||

கருச்சரம்ப்ரகூர்வித ஷ்ரௌசமாணேததா.
 கருச்சரம்ப்ரகூர்வித ஷ்ரௌசமாணேததா.

சுக.

(இ - ள்.) நாள்குவேசங்கோயும் நன்றகவுணர்ந்தவன் பரம்மஹ
த்திசெய்தானேயாகில் அவனுக்கு சமுத்திரத்தில் இராமனில் கட்டப்
பட்ட மீனகவுருப்போஸைதப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கவேண்டும்.

செய்த உபாயப்பெயரிலிருந்து உடனடியாக விலகிவிடுவது அவசியம்.

வ. இ. சி. சுவாமி கலைவராயுடைய திருவாரதிவாஜி-6-த. 81

வினாக்கள்: 1. திரு. ச. துர்வான்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்

வந்தூரித் தவா விகர் மஸ்தாப் சத் ரொயாதக் லிவ்ஜித்.

சா (ந) ௨.

இந்தச் செதுவுக்குப் போதுமானவழியில் கர்மமப்பிரஷ்டர்களை
விட்டுவிட்டு என்னதான் நதாரி நல்லும் பிச்சைவாங்கிக்கொண்டு
குலம் விட்டுப் போவதென்பதால் செட்டிமீண்டும்.

நி.வா.பி. 100 - திரு. டி. வி. சுவாமிநாதன் குகநாடு (தலை)

செய்தவர்களைப் பற்றித் தகவல் தர, மறுபாடு உசரி

. 2000) உதவிக்கொண்டிருப்பதைக் கவனித்து

உறுதிபூர்வமான திட்டங்களை மேற்கொள்ளும் முறைகளை உருவாக்கி

ॐ ॐ.

பெரிய நன்மைகள் கருமா தலைத் தொகுதி, மகாபாதகம்
வசுதொகுதி, சித்தமாரைத் தொகுதி; பூச்சு வேண்டியவர்களை
விடுவது என்பது நினைவு கொண்டு வரவேண்டும்.

கி. பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் தலிவியை மதுவிலக்கு நடைமுறை செய்து

தமிழ் மொழி கவிதை நிறைவு பெற்றது. நல்லபுணர்வு இணைவு உ||

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

தமிழ்நாட்டில் பழைய கல்வெட்டுகள் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள்.

சு. ௭ ௨.

[illegible]

வனவிதஷ்டாபராயமயிஸ்நி: ப் = ண் ரீ ம க்ர த் = ஷா மரூ

ஐயாய் நவீனம் மதமாய் நவீனம் ||

பொழுது, வசோதிஷ்டம் நகுஸ, வயஸ, மிகம்

வெகுநேரம் ஓடினாலும் என்னை பிரதிபலிப்பதில்லை

ஏதேஷுக் பாபயந்தேஃ புண்யங்கத்வா துஸாகரம்

தாயோபாஜிவீஸ்தீர்ணம ஸ்தாயோபாஜமாயதம்.

கா அ. இ.

ராமசுந்தரஸமாதிஷ்டம் நலஸஞ்சயஸ்ஞ்சிதம்

மேலது ~~செருஷ்டி~~வாஸமுத்ரஸ்ய ப்ரஹ்மஹுத்யாம்வ்யபேஷஹி. கூற.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன வீடங்களில் மேற்சொன்னபடி தன்பா வத்தை பிரஸித்தம்செய்துகொண்டுபோய் பத்துமோஜனை யகன் றும் னாமோஜனை நீண்டுநிநுக்கிற பரிசுத்தமானசமுத்திரத்தைக்கிட்டு அவ்விடத்தில் ராமனாலேவப்பட்டு னளனென்பவனுக்குட்டப்பட்டது மான லேதுவைப்பார்த்தவுடன் பிரம்மவருத்தியைப்போக்குகிறான்.

ஸெ.து.டி.ஷா.வி.சு.ஜி.தா. கவ.மா.ஹெ.த.ஸா.மா.ம்.

ஸேதுகந்தருஷ்ட்வாவிஸுத்தாத்மா தத்வவகாஹேதஸாகுரம். ௭௦.

(இ - ள்.) சேதுவைப் பார்த்தவுடன் சுத்தனாய்நிறகு சமுத்திரத்தில் மூழ்கவேண்டிய.

யெஜதவாஸஸெயெந்நிஜாதவ்யுயிவதிஃ॥

யஜேதவாஸ்வமேதேந ரஜாதப்ருதிவீபதி. • ௪௦௨.

(இ - ள்.) பூமிக்குரியவர்களுள் அரசனாக விருந்தால் அச் சுவமீத
மென்கிறவர்களுடைய செல்வலாம்.

•ஷுந்:புத்ரா மதெதா வெஸுவாஸாய புத்ரபவஸப புத்ரி

வலபுத்ரஸ்வஹஸுதெயுசு காராபரஸ்யா ஹணவொஜநம் ||

மாடுவெவ்வகசுதடிடி ராசு வாதுவெடுடி. கடி கடினா |

வீரகாண்டியன் நாயகன் நாயகி

புறப்பாத்தயாகதோவேம்ம வாஸார்த்தமுபஸர்ப்பதி

ஸப்தர்ஸஸ்ஹப்ருத்யைஸ்ச்ச சூர்யாத்ப்ராஹ்மண ப்ராஜகம். ௭௧௭

காஸ்ச்சைவைகஸ்தமதத்யாத் சாதுர்வேத்யோதுதகூற்றம்

ப்ராஜ்ந்மணாநாம்ப்ரஸாதேத ப்ராஜ்ந்மஹா துவிமுச்சாதேத. ௭௨௨

(இ - ள்) மறுபடி தன்விடுவதற்காகத் துள்ளிக் கொண்டும் வேலைக்காரர்களோடும் பிரம்மணபோஜனம் செய்கித்து விருந்தபத்தேடுகூடிய நூறுகோதானம் நான்குவேதம் கெரித்தவனுக்குக் கொடுத்த பிரம்மணர்களுடைய ஆலுக்கிரகத்தினால் பிரம்ம ஹத்தியின் பின்று விடப்படுகிறது.

ஸவநஸ்யாம்பிஹகா ஸ ஹஹத்யாவத்யாஸி

ஸ்வகஸ்தாம்ஸ்த்ரியம்ஹத்வா ப்ரஹ்மஹத்யாவ் தம்சுரேத். எந

(இ. என்.) யாகத்தினிருக்கிற ஸ்திரீயைக்கொன்றவன் பிரம்மபுத்திக்குச் சொன்ன விருத்ததைச்செய்யவேண்டும்.

தேய்வாழிஜகாந்நாந் நமோகவாஸகே, மாநா

உரத்தாய்வினைத்தாய்வினை-க-நாசகஸ்யாஹ்ணவஹாஜந்।

சுநயுக்ஸவஹிதாம்பாம்பு டிடி ராசவீடு, ஷுடிக்கிணாமி

‘மத்யபர்ச்சத்விஜ:சூர்யாத் நதிங்கத்வாஸமுத்ரகாம்

சாத்திராயணே ததஸ்சீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்

அருஞ்சுழி, தாங்காஞ்சு தத்யாத்விப்ரேஷுத க்ஷிணம்.

எது?

(இ - ள்.) கங்குடித்த த்விஜன் சமுத்திரகாமியான தெயியினரு
 னில் சாத்திராயணவிருதத்தை முடித்து பிராமணபோஜனம் செய்
 வித்து விநஷபத்தோடுகூடிய கோதானத்தை பிராமணர்களுக்குக்
 கொடுக்கவேண்டும்.

ஸாஸரபா நஸ்ஸுசுதுகூர சுழிவண்குஸாஸாராவிஸை.

ஸுவரகொடியா தூந லிஹொகெவா த்ரு||

ஸாராபாகமஸ்க்ருத்க்ருத்வா அக்ரிவாந்ணம் ஸாரம்பிபேத்

ஸுபாத்தியேத்ததாத்மாந மிஹலோகேபரத்ரசு!

எனது.

(இ - ள்.) லுநக்கால் சாராயத்தைக் குடிச்சவன் சாராயத்தை அக்ஷரின்வண்ணமுண்டாக்குமாபடி நன்றாகக்காய்ச்சி அதைக்குடிக்க வேண்டும். அதுனால் தன்சரீரத்தைவிட்டு இத்தலோகத்திலுள்ள பர லோகத்திலுமாகத்தனாவன்.

சுபை ஹித்)ஸை மீண்கிறது. இரா ஹணவ)த தஸயம்

மெய்நுஸ்தூங்கிய ராஜா நுஸ்தூங்கியது||

ததஸ்-ஜி-வா-வொ-தி ராஜாஸள-க-வனவ-த-

கார்த்தவியைத் தயசலாசு நாந்யாவயேஹதி ||

ஆபத்திநுத்யஸுவார்ணாந்தாப்ராந்தமணஸ்யததஸ்வயம்

சுச்சேக்(முஸ்ஸமாதாய ராஜாநம்ஸ்வவதாயது.

எ கா தி.

ததஸ்ஸுத்திமவாப்னோதி ராஜ்ஞாஸௌமுக்தஏவது

கார்த்திக் துக்ருதம்யத்ஸ்யாத் நாந்ய தாவதமந்ஹதி.

எனது.

(இ - ள்.) பிராமணனுடைய ஸ்வர்ணத்தைத்தானபகரித்தால் உலக்கையாகக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு தன்னைக்கொல்வதற்கு அரசனிடத்தில்போகவேண்டும். பிறகு அரசன் அந்த உலக்கையாலிவனை ஒரு அடி அடித்தால் அந்த அடியாலிவனிறந்தாலும் விடப்பட்டாலுமியன் சுத்தனாகிறான். அறிந்துசெய்த திருட்டுக்கு இந்தவீதம் பிராயச்சித்தம். இல்லாவிடின்னு பிராயச்சித்தமாகாது.

சுவா.நாலுப நாடி)ா நாசு ஸாண்டாசுலஹொஜ நாசு

வாங்க, சர்க்கரி விற்பனா வாங்கி வெதவெதாடி - சரிவாங்க வயி||

ஆஸநாச்சயநாத்யநாத் ஸம்பாஷாத்ஸஹபோஜநாத்
ஸங்க்ராமத்திஹிபாபாசி ஸதஸபிந்துரிவாம்பஸி.

௭௮௧.

(இ - ள்.) பாபியுடன் உட்கார்தலாலும் படுப்பதாலும் வண்டி-
முதலியவைகளில் கூட ஏறிப்போவதாலும் வார்த்தைசொல்லதாலும்
கூடபோஜனம் செய்வதாலும் பாவங்கள் ஜலத்தில் எண்ணெத்துளி
போல் பரவுகின்றன.

வாஜ்ஞாயணம்பாவகஸ்ய துஸாவாஸுஷவனவஸி

மவாஹெவாநுமநிநம் ஸவபுவாவபுணாஸநம் ||

சாந்த்ராயணம்யாவகஞ்ச் ஞலாபுருஷௌவச
கவாஞ்சைவாநுகமகம் தீர்வபாபப்ராணாஸநம்.

௭௮௨.

(இ - ள்.) சாந்திராணவிறுதமும் யாவகவிறுதமும் துலாபுருஷ
கிருசாரமும் துலாபுருஷபிநதொடர்விறுதமும் மேலேசொன்ன
பாவங்கள் தவிர்த்தபாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம்.

வனதஸ்வாராஸநம்ஸாஸநம் ஸோகவம்ஸதாயிகு

திஷ்வந்திஸாராயுக்ஷம் யஜிஸாஸஸிஸம்ஸி ஸாஸி

ஏதத்பாராஸநம்ஸாஸ்த்ரம் ஸ்லோகபஞ்சஸதாநிகழ்
த்ரிஸப்ததிஸமாயுக்தம் தர்மஸாஸ்த்ரஸ்யஸங்க்ரஹம்.

௭௮௩.

(இ - ள்.) இந்த பராசரஸ்மிருதி ஐந்தாற்றி யெழுபத்தாண்டு
க்லோகங்களடங்கியது தர்மம்சாஸ்திரத்திற்கு சங்கிரகமானது.

யயாய்யநயஜிஸாஸி யஜிஸாஸஸிஷிந்தயா

கயெய்யவ்யவ்யவ்யவ்ய நியதஸ்வமபுமாரிநா ||

யதாத்யநதர்மணிதர்மஸாஸ்த்ரமிதந்ததா

அத்யேதவ்யம்ப்ரயத்தேந நியதம்ஸ்வர்க்ககாமிநா.

௭௮௪.

(இ - ள்.) வேதாத்யயனத்திற்கு எந்தநியமங்கள். சொல்லப்படு
கிறதோ அப்படியே இந்ததர்மம்சாஸ்திரமும் பிரயத்னத்துடன் ஸ்வ
ர்க்கமடையவேண்டிய புருஷனால் நியமமாக அத்யயனம் பண்ணத்
தகுந்தது.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்முற்றிற்று-

ஸ்ரீ பராசரஸ்மிருதிமுற்றிற்று.

